கணபதி துணை.

சேறைக்கவிராசபிள்ளை

இயற்றிய

திருக்காளத்திநாதருலா.

Tirukkalattinatharula
by
Ceraikkavirajapillai

இது

சிதம்பரம் ஸ்ரீ மீனாக்ஷி தமிழ்க் காலேஜ் பிரின்ஸ்பாலாகிய

உத்தமதானபுரம்

மஹாமஹோபாத்தியாய

வே. சாமிநாதையரால்

பலபிரதிரூபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்துத்

ம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரை முதலியவற்றுடன்

சென்னை:

கமர்ஷியல் அச்சுயந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

க்ரோதன௵ ஆனிமீ

1925.

இரண்டாம் பதிப்பு.

விலை அணா 5.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

கணபதி துணை.

முகவுரை.

"காளத்தி காணப் பெற்ற கண்களே கண்க ளென்றுங்
காளத்தி நகருக் கேகுங் கால்களே கால்க ளென்றுங்
காளத்தி பு[illegible]ருத்தே கருத்தென்றுங் கைலை நாமக்
காளத்தி புகழு நாவே நாவென்றுங் கற்றோர் சொல்வர்."

உலாவென்பது, தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாறு வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒருவகைநூல்; ஒருதலைவன், *பேதைமுதற் பேரிளம்பெண் ஈறாகிய ஏழுபருவ மகளிர்களும் தன்னைக்கண்டு காதல்கூரும்படி † வீதியிற் பவனிபோந்தானென்று கலிவெண்பாவாற் கூறல்வேண்டுமென்பது அந்நூலுக்குரியவிதி. இதனை, "திறந்தெரிந்த பேதை முதலெழுவர் செய்கை, மறந்தயர வந்தான் மறுகென்-றறைந்தகலி, வெண்பா வுலாவாம்" என்னும் வச்சணந்திமாலையால் உணர்க. இப்பிரபந்தத்தின் இலக்கணவிரிவு, பன்னிருபாட்டியல்முதலிய பழைய பாட்டியல்களில் விளங்கக் காணப்படும்.

தாம் வழிபடுதற்குரிய கடவுளர்மீதும் தம்மைஆதரித்த தலைவர்களமீதும் பண்டைக்காலந்தொடங்கிப் பெரியோர்கள் செய்துபோந்த பற்பல உலாக்கள் இத்தமிழ்நாட்டில் வழங்கிவருகின்றன. **ஆதியுலா** முதலியவைகளும், மூவருலா முதலியவைகளும் மேற்கூறிய இரு பகுதிகளுக்கும் முறையே உதாரணங்களாகும்; அவற்றுள்,

திருக்காளத்திநாதருலாவென்பது, திருக்காளத்தியிற் கோயில் கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமான்மீது சேறைக்கவிராச**பிள்ளை**யென்னும் கவிஞர்பெருமான் இயற்றியது; இதில், ௩௭௮ - கண்ணிகள் உள்ளன.

பாட்டுடைத்தலைவராகிய திருக்காளத்திநாதருடைய பெருங்கருணைத்திறமும், இத்தலவிசேடமும், தீர்த்தவிசேடங்களும், இங்கேவழிபட்டுப் பேறுபெற்ற மெய்யன்பர்களுடைய அருமைபெருமைகளும், வேறுதலங்களின் விசேடங்களும், பழைய சிவபுராணங்களிலுள்ள விசேட சரித்திரங்களும், தேவார திருவாசகமுதலிய அருட்பாக்களிலுள்ள அருமைப்பிரயோகங்களும், பொருளை வருத்தமின்றி இனிது விளக்கும் பலவகையான மடக்கணிகள், சிலேடைகள், கேட்டோர் வியத்தற்குரிய தொனிகள் முதலியனவும், அக்காலத்தில் இத்தலத்திலிருந்தமடங்கள் இன்னவென்பதும், இத்திருக்கோயிற்குரிய பலவகையான திருத்தொண்டுசெய்துபோந்தவர்கள் இன்ன இன்னவகையாரென்பதும், பிறவும் இந்நூலிற் காணலாகும்.

---

* பேதைமுதல் ஏழுபருவமாதர்களாவார்: பேதை, பெதும்பை, மங்கை, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண் என்பவர்கள்.

† வீதியென்றது இங்கே உருத்திரகணிகை[illegible]யை; கடுரு-கூ.

முகவுரை.

எனக்குத் தோற்றியவளவு ஏதோ ஒருவாறு குறித்திருக்கும் அரும்பதவுரையை அறிஞர்கள் பொறுத்து அங்கீகரிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்; சில கண்ணிகளின் கருத்து விளங்காமையால், அவற்றிற்குப் பொருளெழுதவில்லை. ௯௧-ஆம் கண்ணியிற் சிவபெருமான் இத்தலத்தில் ஆகாயவடிவாக எழுந்தருளியிருக்கின்றனரென்று கூறியிருப்பதற்குத் தக்க ஆதாரம் கிடைக்கவில்லை.

கையெழுத்துப் பிரதிகளுள் ஒன்றன் தலைப்பில்மட்டும் இந்நூல் இரட்டையர்களியற்றியதென்று எழுதப்பட்டிருந்தது; சேறைக் கவிராசபிள்ளை இயற்றியதாகத் தக்க ஆதாரங்கள் கிடைத்தமையாலும் அவரியற்றிய வேறு உலாக்களுக்கும் இதற்குமுள்ள (பிம்ப பிரதிபிம்பம்போன்ற) ஒற்றுமையாலும் இரட்டையர்களுடைய செய்யுணடைக்கும் இதற்குமுள்ள வேறுபாட்டினாலும் இஃது இவரியற்றியதென்றே நிச்சயிக்கலாயிற்று.

இந்நூல் ஸம்பந்தமாக அறியவேண்டியவற்றை அறிந்துகொள்ளுதற்கு நான் முன்பு திருக்காளத்திக்குப் போயிருந்தபொழுது அங்கே மானேசராக இருந்த ஸ்ரீ வ. எஸ். பொன்னுஸாமி ஐயரவர்கள் வேண்டிய ஸகாயம் செய்தார்கள்.

இந்நூற் பரிசோதனை முதலியவற்றிற்கு அக்காலத்தில் உடனிருந்தவர்களுள் சென்னை நியூயிங்டன் ஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதராக இருந்த ஸ்ரீ திரு. கிருஷ்ணையரவர்கள் மிக்க அன்புடன் செய்துவந்த பேருதவி மறக்கற்பாலதன்று.

அரும்பதவுரையும் பாடபேதங்களும் படிப்பவர்களுக்கு உபயோகமாக இருக்குமென்று கருதி இந்தப்பதிப்பில் மூலபாகமுள்ள அந்த அந்தப்பக்கங்களில் அடிக்குறிப்பாகப் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளன.

இப்பதிப்பின் பரிசோதனைக்குத் திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதீனத்துப் பிரதி க-ம், திருநெல்வேலி மேலை ரதவீதி ஸ்ரீ அம்பலவாண கவிராயரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், மேலகரம், ஸ்ரீ சண்பகக் குற்றாலக்கவிராயரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி க-ம், சென்னை, சூளை ஸ்ரீ அப்பன்செட்டியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், மன்னார்கோயில் தாலூகா, கொச்சியூர், ஸ்ரீ வைத்தியலிங்க சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டுப்பிரதி க-ம், ஸ்ரீ கனகசபைச் சேர்வைகாரரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், சென்னை, ஸ்ரீ தோ. வே. திருநாகேசுவர முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம், சென்னை, ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசாமி முதலியாரவர்கள் வீட்டுப் பிரதி க-ம் கிடைத்தன.

மேலேகாட்டிய உபகாரிகளை நான் எப்போதும் ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதையன்றி அவர்களுக்கு யான் செய்யக்கூடியது யாது?

சென்னை,
20—6—25.

இங்ஙனம்,
வே. சாமிநாதையன்.

உ

நூலாசிரியர் வரலாறு.

இந்நூலாசிரியராகிய சேறைக் கவிராசபிள்ளையின் இயற்பெயர் இன்னதென்று தெரியவில்லை; வீரைக்கவிராசபண்டிதர், செங்கோட்டைக்கவிராசபண்டாரமென்னும் பெயர்களை நோக்குங்கால், பண்டைக்காலத்திற் சிலருக்குக் கவிராசரென்றே இயற்பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சேறைக்கவிராச பிள்ளையென்று இவர்பெயர் வழங்குதலால், இவரதுஊர் சேறையென்று தெரிகின்றது; சேறையென்பது சோழநாட்டிலுள்ளதும் தேவாரம் பெற்றதுமாகிய திருச்சேறையென்பதோ அல்லது சேற்றூரென்பதன் மரூஉவோ யாதும் தெரிந்திலது. இந்நாட்டிற் சேற்றூரென்னும்பெயருள்ள ஊர்கள் பலவுள்ளன. இவர், ஒருசமயத்திற் பாண்டிநாட்டினரைநோக்கி, 'இந்தத் தேசப் புலவர் மனத்துக் கிடியென வந்தேன்காண்' (ரு) என்று கூறியிருத்தலின், பாண்டிநாட்டினரல்லரென்று கருதப்படுகிறார்.

இவர் சாதியாற் கருணீகர்; இதனை, 'கருணேசன் சேறைக் கவிராசராசன்' (ரு.) என்பதனாலுணர்க.

சைவசமயம் பூண்டொழுகியவர்; முருகக்கடவுளை உபாசித்து மந்திரசித்திபெற்றவர்.

தமிழிலக்கண இலக்கிய நூல்களிலும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களிலும் சிவபுராணங்களிலும் மிக்க பயிற்சியுள்ளவர். சொல்லினிமை பொருளினிமை வாய்ந்த அதிவிசித்திரகரமான செய்யுட்கள்செய்தலில் வல்லவர். இவருடைய செய்யுட்கள் செம்பாகமானவைகள். இவர் இன்னாராதல், இவருடைய நூல்களுள் ஏதேனும் ஒருபாகத்தைப் படித்தறியும் விவேகிகளுக்கு நன்குபுலப்படும்.

தமிழ்ப்புலவர்கள்பால் மிக்க வணக்கமுடையவர்; வாதுக்கு வந்தோர்களை வென்று அடக்கும் ஆற்றலுமுடையவர்; ச, ரு.

செய்யுட்களை விரைந்துசெய்யும் ஆற்றலுடையவராயிருந்தமையின் ஆசுகவிராசரென்றும், அங்ஙனம்பாடும் புலவர்பலரினும் மேம்பட்டு விளங்கினமையின் ஆசுகவிராசராசரென்றும், ஆசுகவிராசசிங்கமென்றும், வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவராக இருந்தமையின் வண்ணக்களஞ்சியமென்றும் வழங்கப்பெறுவர். இவர் வண்ணம்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவரென்பதற்கு "சிலைக்காம னுடலெரிய" என்னும் திருவண்ணாமலையார் வண்ணத்தில் உ-ஆம் கலையிற் சிவஸ்தலப்பெயர்களை அடைமொழியின்றி அமைத்திருத்தலே போதிய சான்றாகவுள்ளது.

திருக்காளத்தியிலிருந்தவரும் செங்குந்தர் மரபினரும் சிவபத்திச் செல்வம் வாய்ந்தவருமாகிய வேங்கடராசமுதலியாரென்னும் பிரபுவின் அருமைப் புலவராகவிருந்து அவரால் அன்புடன் ஆதரிக்கப்பெற்று அந்தத்தலத்திற் பெரும்பாலுந்தங்கிக் காலங்கழித்தவர். அவர்பால் மிக்க நன்றியறிவுடையவர்; 'தக்கிண கயிலையில்வாழ், செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் திருவாசற்புலவன்' (ரு)எனத் தம்மை இவர் புலப்படுத்தியிருத்தலால் இதனையுணர்க. திருக்காளத்திநாதருலாவைச் செய்வித்தவர் மேற்கூறிய பிரபுவாகவேயிருக்க வேண்டுமென்றும் இதனால் தெரிகிறது. அந்தப் பிரபுவினாலும் பிறகொடையாளிகளாலும் பல்லக்குவரிசை முதலியனவும் மிக்க பரிசில்களும் பெற்றனர்.

பாண்டிநாட்டிலிருந்த சீவிலிமாறருடைய பரம்பரையைச் சார்ந்தவரும் இராமபாண்டியரென்று பெயர்பெற்றவருமாகிய சிற்றரசரொருவரிடம் சென்று விரைவாசிப்பாடும் தம்முடைய ஆற்றலைப் புலப்படுத்தி அவரை வியப்புறச்செய்து பலபரிசில்கள் பெற்றுமீண்டவர்; ரு.

திருவண்ணாமலைநாதர்மீது வண்ணம்பாடிக்கொண்டு அரங்கேற்றுதற்காக அத்தலத்திற்கு இவர் பலசிறப்புடன் சென்றாரென்றும், அக்காலத்தில் அவ்வூரிலிருந்த உண்ணாமுலையெல்லப்பநயினாரென்னும் தமிழ்ப்புலவர் இவர் வரவைக்கண்டு அஞ்சி ஒதுங்கி மறைந்தாரென்றும், அதுதெரிந்த பரமேசுவரப் புலவரென்பவர் அவரை அவமதித்துக்கூறினரென்றும் தெரிகின்றன; சு.

அந்தகக்கவி வீரராகவமுதலியார், தாமியற்றிய *சேயூர் முருகன்பிள்ளைத்தமிழில் (அம்புலி. க௦). 'தவிராத' என்னுஞ் செய்யுளில் இவர்செய்த சேயூர் முருகனுலாவைப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தலால், இவருடைய காலம் அவருடையகாலத்திற்கு முந்தியதென்று தெரிகின்றது. தமிழ்நாவலர்சரிதையில் அம்முதலியாருடைய செய்யுட்களுக்கு முன்னே இவருடைய செய்யுட்கள் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும் இதனை வலியுறுத்தும். தமிழ்நாட்டிலும் ஈழநாட்டிலும் கவிஞர்பெருமானென்று புகழ்படைத்து விளங்கிய அம்முதலியார் மேற்கூறியசெய்யுளில் திருமுருகாற்றுப்படை, திருப்புகழ், கந்தபுராணமாகிய இவற்றின்வரிசைகளில் இவரியற்றிய உலாவின்பெயரை வைத்திருத்தலன்றி, 'திருவுலாவைக்கற்றுருகலாம்' என்றும் அருமையாகப் பாராட்டிக்கூறியிருத்தல் இவருடைய வாக்கின் உயர்வையும் அதன் நடையின் இனிமையையும் அதிலமைந்துள்ள பத்திச்சுவையையும் விளங்கச்செய்கின்றது.

மேற்கூறிய சேயூர் முருகனுலாவில், 'சேறைக் கவிராசன், சொன்னவுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டி' (உ) என்று கூறியிருத்தலையும், திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலையில், "செவிராசீயம்" என்னும் ௭௭-ஆம் செய்யுளில், 'புவிராச பாண்டியன் சித்தத்துக் கேற்பப் புகன்ற சித்ர, கவிராசராச கயிலா புரேசநங் காளத்தியே' என்று துதித்திருத்தலையும் பிறசெய்யுட்களில் இங்ஙனங்கூறியிருத்தலையும் நோக்குகையில் தம்முடைய வாக்கில் தம்முடைய பெயரையும் தம்முடையசெய்யுணயத்தையும் எந்தவகையாகவாவது எடுத்துக்காட்டும் ஒருவகைவழக்கம் இவருக்கிருந்ததென்று தெரிகின்றது.

திருவண்ணாமலைப் பரமேசுவரப்புலவர், உண்ணாமுலை எல்லப்பநயினார் முதலியோர்கள் இவர்காலத்திருந்த புலவர்கள்.

திருக்காளத்திநாதருலா, திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலை, சேயூர்முருகனுலா, திருவாட்போக்கிநாதருலா, திருவண்ணாமலையார்வண்ணம் ஆகிய இந்நூல்களும் சிலதனிப்பாடல்களும் இவராற்செய்யப்பெற்றனவென்று தெரிகின்றன.

திருக்காளத்திநாதருலாவில் ௭௮-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் காலவிசேடப்பெயர்களும், அ௩-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் பன்னிரண்டு இராசிப்பெயர்களும், ௯௦-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பந்திநூற் காரியப்பொருள்கள் பலவற்றின் பெயர்களும், உ௭௧-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றிற் பலவகையான நீர்நிலைப்பெயர்களும் ௩[illegible]உ-ஆம் கண்ணிமுதலியவற்றில் ஸ்தலப்

* இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பெற்றுள்ளது.

பெயர்களும் தொனிக்கும்படி இவர்பாடியிருத்தலையும், பின்னும் ஆங்காங்கு அமைத்துள்ள செம்பாகமான பலவகை அடிமடக்குகள், சிலேடைகள் முதலியவற்றையும், சிலேடைக்கருஷங்களையும் உற்றுநோக்குகையில், இவருடைய செய்யுள்நடை திருவானைக்காவுலாவுடையவராகிய காளமேகப்புலவருடைய அதிவிசித்திரகரமான செய்யுள்நடைபோல மதிக்கப்படுகின்றது.

இவ்வரலாறு, கர்ணபரம்பரைச்செய்தியாலும் சில பழையசெய்யுட்களாலும்தெரிந்து எழுதப்பெற்றது. அச்செய்யுட்கள் வருமாறு:—

சேயூர் முருகன்பிள்ளைத்தமிழ், அம்புலிப். கo.

க. தவிராத வெவ்வினை தவிர்க்குமுரு காறுந்
தரித்தா றெழுத்தோதலாஞ்
சந்நிதிக் கருணகிரி நாதன் திருப்புகழ்ச்
சந்தம் புகழ்ந்துய்யலாம்
புவிராசன் வளவன் கழுக்குன்றன் வளமைபுரி
புண்ணியந் தரிசிக்கலாம்
பொருசூர னைப்பொருங் கதைமுதற் கந்தப்
புராணக் கடற்காணலாங்
கவிராச னிப்பிரான் மிசைசெய்த திருவுலாக்
கலிவெள்ளை கற்றுருகலாங்
கவிவீர ராகவன் சொற்றபிள் ளைக்கவி
கலம்பகக் கவிவினவலா
மவிராட கக்கோயிலே புக்குவிளை யாடலா
மம்புலீ யாடவாவே
யயிலவன் செய்கையின் மயிலவன் கந்தனுட
னம்புலீ யாடவாவே.

* சேயூர் முருகனுலா, கண்ணி, கஉ - ரு.

உ. செவிரா சியங்கடந்த சேறைக் - கவிராசன்
சொன்ன வுலாப்படித்துச் சோதிபெறத் தாலாட்டிக்
கன்ன லறிந்தந்திக் காப்பேற்றி - யன்னநடை
காட்டியிடை காட்டியுடை காட்டிவிழி காட்டிமொழி
காட்டியியல் காட்டிமயல் காட்டியே - நாட்டவரைப்
பூவரடி யாராக்கிப் புன்முறுவ லாலுருக்குந்
தேவ ரடியார் திரஞ்சூழ.

ஷ உலாச்சிறப்புப்பாயிரம்: வெண்பா.

ங. கொற்றவ ரெண் செய்யூர்க் குமர.........
கற்றவ ரெல்லாங் களிக்கவே - வெற்றிக்
கருணேசன் சேறைக் கவிராச ராசனி
.........................சொன்ன வுலா.

* இவ்வுலாவைத் தந்துதவியவர், ம-ா-ா-ஸ்ரீ, க. குப்புசாமி முதலியார் அவர்கள், B.A.

தமிழ்நாவலர் சரிதை.

ஆசுகவிராசசிங்கம், கடிகையாரைப்பாடியது: வெண்பா.

௪. செந்தமிழோர் தங்களிரு சீபாத தூளிபொர
வந்தபுலவோர்த மார்பாணி - கந்த
னடிகையா ரப்பாரவு மாசுகவி ராசன்
கடிகையார் கோலா கலன்.

பாண்டியராசா ஆரென்று கேட்டபோது இவர் பாடியது: விருத்தம்.

௫. தென்பா ராளு மதியிற் குறுமுனி தெக்கிண கயிலையில்வாழ்
செங்குந் தக்குல வேங்கட ராயன் றிருவா சற்புலவீ
னென்பேர் வண்ணக் கட்சிய தன்றி யெதிர்த்தவர் மார்பாணி
யிந்தத் தேசப் புலவர்மு னத்துக் கிடியென வந்தேன்கா
ணுன்பால் யான்வர வாச்சூ கிராக் குத்தா ரம்பண்ணி
யுள்ளுக் கென்னை யழைப்பித் தாசி லுரைக்குங் கவிதைகள்கேட்
டென்பால் வரிசைகள் பரிசிலக ணல்கி யிரட்சித் திடவேணு
மிராமா னீவிலி மாறு பாண்டிய ராச வரோதயனே.

திருவண்ணாமலையிற் பாமேசுவரப்புலவர் பாடியது:
கட்டளைக்கலித்துறை.

௬. கண்ணார் மதிக்குங் கவிராச சிங்கங் கடந்துதிரு
வண்ணா மலையப்பர் மேல்வண்ணம் பாடிமுத் தாலத்திகொண்
டெண்ணா யிரமட வார்சூழப் பல்லக்கி லேறிவந்தா
னீண்ணா முலையெல்லன் மூலைக ளோடு மொதுங்கினனே.

பழையதனிப்பாடல்: வெண்பா.

௭. ஆறுமுக னாணை யவனடியார் தம்மாணை
ஏறு மயிலாணை யென்னாணை - வீறுபுகழ்
தேறு கவிராச ராசன் றிருவாணை
ஏறிய வாறே யிறங்கு.

இந்த வெண்பா, நல்லபாம்புதீண்டப்பெற்று ஒருவர் மயங்கியபோது விஷவேகத்தை இறக்குதற்கு இவருடைய மாணாக்கரொருவர் சொன்னதென்பது கர்ணபரம்பரைச்செய்தி.

[குறிப்பு:—(௧) முருகாறு-திருமுருகாற்றுப்படை. வளவன் கழுக்குன்றன் - சேயூர்க்கோயிலிற் றிருப்பணிசெய்த ஒருபிரபு. திருவுலா - சேயூர் முருகனுலா. பிள்ளைக்கவி - சேயூர்முருகன் பிள்ளைத்தமிழ். கலம்பகம் - சேயூர் முருகன் கலம்பகம். செய்கை - செய்யூரென்பதன்மரூஉ; சேயூர்க்குச் செய்யூரென்றும் பெயருண்டு. (௨) ராசியம்-இரகசியம். உலா-சேயூர்முருகனுலா. கன்னல்-நாழிகை. (௩) கருணேசன் - கருணீகச்சாதியாருடையதலைவர். (௪) கடிகையார் - கடிகைப்புலவர். (௫) தக்கிண கயிலை-திருக்காளத்தி. வண்ணக்கட்சி-வண்ணக்களஞ்சியம்; கட்சி - கூடு. உத்தாரம் - கட்டளை; உலவழக்கு. ஆசில் - விரைவில். (௬) கண்ணார் - பகைவர். கடந்து - பகைவரை வென்று. உண்ணாமுலையெல்லன் - உண்ணாமுலையெல்லப்பநயினாரென்னும் புலவர்.

திருக்காளத்திநாதருலா ஆராய்ச்சி.

இத்தலத்திற்குரிய விசேடங்களைப் பலவகையாக இந்நூலுள் ஆசிரியர் அமைத்திருத்தல் மிகவும் இன்புறற்பாலது; ஒவ்வொன்றற்கும் பின்னுள்ள எண்களாற் சுட்டப்படும் கண்ணிகளைப் படித்தலால் விளங்கும்.

இத்தலமுள்ள நாடு ஆற்றூர் வளநாடு, கண்ணி-சுஉ, ருஙஎ.

ஸ்தலவிநாயகர்:—அஞ்சக்திவிநாயகர்; இப்பெயர் ஐஞ்சந்தியென்றதன் மரூஉ; காப்பு, ருஙகூ.

ஸ்வாமியின் திருநாமங்கள்:—ஸ்ரீகாளத்திநாதர்.—சிலந்தி காளனென்னும் பாம்பு, [illegible]னை என்னும் இம்மூன்றாலும் வழிபடப்பெற்றவரென்பது இதன் பொருள்; திருக்காளத்திநாதர், எஎ, ருஙஎ; அழைத்து வாழ்வித்தவர்; எசு, ஏசக; ஆயிரநாமத்தவர், ஙரு, உ0சு; ஆராவமுதர், எசு, உஅங, உகூரு, ருருஅ; ஆல், ருஎ; ஐந்துகொழுந்து, ங0எ; அண்ணாதர், உஎரு; கரும்பு, உஅச; கல்லாலடிக்கரும்பு; உஉக, உஎகூ, ங0எ; கல்லாலடியார் (கல்லாலடி), ருஅ, கூ0, கக0, ங0ங, ச00, சஉகூ, சச0, சஅஎ, ருசக, ருஎச; கல்லாலின் கனி, உஙஅ; காபாலி, ருஅ, ஙஙக; காளத்தி, சசு; காளத்தியானை, கசகூ, சருஎ, ருருரு; சார்ந்தாரைக்காத்தவர், எச, உ0ங, உஙகூ, ரு0சு, ருருகூ; சேர்ந்தார்க்கினியோர், உ0ங; சோதிப்பெருந்தேவர், உ0ரு; சோதிவிடங்கர், எச, உ0ரு, ஙஎ0, ருஎஎ; தருமமூர்த்தவர், ரு0சு; தென்கைலைநாயகர், ககரு, ருஙசு; பச்சிமவாயிற்பரமர், சுரு, எசு, சகூக; புலி, அரு, உ0சு, சசு0; மலைக்கொழுந்து, உ0எ, ஙககூ, ருருங: செவ்வந்திப்புராணம், திருமலைச்சருக்கம், சஅ, சகூ-ஆம் பாடல்களைப்பார்க்க; மாணிக்கச்சோதிமலை, உ0க; மும்முடிச்சோழபுரமூர்த்தி, சுச; மெய்த்தேவர், எச; யானைத்துணை, உ0ச; வரந்தருவார், ககக, ருசக. ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி திருநாமம்:—சோதிவிடங்கர்.

அம்பிகையின் திருநாமங்கள்:—ஞானப்பூங்கோதை; இப்பெயர் ஞானப்பூவெனவும், ஞானமெனவும் வழங்கும், எங, ககக, உஙஎ, ருசுசு; வண்டார்குழலாள், ருகூ, ருசுஎ.

பீடங்கள்: திருக்காளத்திநாதரது பீடம்.—ஆகமபீடம். தக்ஷிணாமூர்த்தியின்பீடம்:—வைதிக பீடமெனவும், தென்பீடமெனவும் வழங்கும், கஙரு.

ஸ்தலத்தின் திருநாமங்கள்:—கண்ணப்பபுரம், சுரு; கயிலை உரு0, ஙககூ, சஅ0; திருக்காளத்தி, சசு; தென்கயிலை = தக்ஷிணகைலாஸம், கூ, ககரு, உகூரு; மும்முடிச்சோழபுரம், சுச.

தீர்த்தங்கள்:—பொன்முகரியாறு, கரு-உங, கஙச, கசக, உருஎ, ங0அ, சகூஉ, ருஙசு, ருகூங; அரகரதீர்த்தம், ஙரு; உருத்திரதீர்த்தம், ஙஎ; மகாகாளி தீர்த்தம், ஙசு; மகாமோகினிதீர்த்தம், ஙசு; மணிகங்கை அல்லது மணிகர்ணிகை, ஙஅ; மாயூரச்சுனை, ஙகூ; மார்க்கண்டதீர்த்தம், ஙசு, வச்சிரதீர்த்தம், ஙச.

விருக்ஷம்:—அகண்டவில்வம், க0க; கல்லால்: இது சிலைவட்டம், கனகக்கல்லாலெனவும் வழங்கும்; ருஅ, கக0, உஉக, உஙஅ, உஎகூ, ங0ங, ங0எ, ச00, சஉகூ, சச0, சஅஎ, ருகக, ருசக, ருருஎ, ருஎச.

மலைகள்:—அகத்தியமலை, கங; துர்க்கைமலை, ஙச; தென்கைலைமலை, கூ, ககரு, ககசு, ககசு; ருஙசு; நீலமலை, ஙஎ.

வழிபட்டுப்பேறுபெற்றோர்:—அக்கினிப்பிரபன், உஎ; அரிச்சந்திரன், சருங; அருச்சுனன், சருங; ஆதிசேடன், உஙச, ருஎசு; இந்திரன், உகூ;

கண்ணப்பர், ௪௭-௫௨, ௧௨௦, ௧௪௦, ௧௮௬, ௨௦௪, ௨௨௩, ௨௨௬, ௨௪௭, ௨௫௪, ௨௬௩, ௩௫௦, ௩௯௫, ௪௦௮, ௪௮௪, ௫௨௬, ௫௬௫, ௫௭௬; கன்னியரிருவர், ௫௬, ௧௨௧, ௧௮௮, ௩௬௯, ௫௨௧, ௫௭௬; காளனென்னும்பாம்பு, ௪௧-௬, ௧௨௧, ௧௪௯, ௧௮௫, ௨௩௬, ௨௪௫, ௨௯௨, ௩௯௩, ௩௯௬, ௪௮௦, ௪௮௭, ௫௨௪; கௌசிகர், ௨௮; சனகாதிகள், ௨௮, ௧௧௧; சித்திரசேனன், ௨௯, ௫௭௫; சிலந்தி=சிலம்பி, ௩௯-௪௦, ௧௩௧, ௧௮௫, ௩௦௯, ௩௯௭, ௪௮௩, ௫௨௬, ௫௭௬; சிலந்தி முதலிய எண்மர், ௩௦௯; சிவகோசரியார்=சிவகோசன், ௪௯, ௫௨, ௧௮௭, ௨௦௩, ௨௪௯, ௫௭௫; சுந்தரபாண்டியன், ௬௫; சோழர்மூவர், ௬௩, ௧௯௦; திருமால், ௧௧, ௧௨௨, ௫௩௭; தர்க்கை, ௩௪; நக்கீரர், ௫௪, ௧௮௭, ௨௪௮, ௪௮௯, ௫௨௩, ௫௬௪, ௫௭௬; நீலி, ௨௬; பகீரதன், ௪௫௩; பிரமா, ௧௭-௨௨, ௪௯௦, ௫௩௭; மகாகாளி, ௩௬; மணிமான், ௨௯, ௫௭௫; முசுகுந்தன், ௨௬; மூகனொருவன், ௫௪௬; யாதவன், ௬௬-௭௨, ௧௯௧; யானை, ௪௧-௬, ௧௨௧, ௧௪௦, ௧௮௬, ௨௩௬, ௨௪௬, ௩௯௪, ௫௧௯, ௫௨௨, ௫௭௫; வசிட்டர், ௨௮; ஸரஸ்வதீ, ௨௪, ௩௬௮, ௫௩௬, ௫௬௪.

மடங்கள்:—பதினெண்மடம், ௧௯௪; பரத்துவாசாச்சிரமம், ௩௭; மணிகங்கை மடம், ௧௯௩; வடமடம், ௧௯௩.

திருத்தொண்டு பூண்டொழுகியவர்கள்:—ஆறுகொத்தார், ௧௯௪; எட்டுக்கொத்து இஜயநாயக்கர்கள், ௧௯௭; கோயிற் கணக்கர், ௧௯௬; சிட்டயராமன், ௧௯௨; பத்துக்குடி வேதபாரகர், ௧௯௫; மந்திரவோலைக்கணக்கர், ௧௯௬.

விசேடச் செயல்கள்:—தென்கைலையை வலம்வருதல், ௩௮, ௫௨௬; மேற்குச் சாளரவாயிலின் வழியே திருக்காளத்திநாதரைத் தரிசித்தல், ௫௨௪.

இத்தலத்திற்குரிய ஆகமமும் தேவாரமுதலியனவும் வருமாறு:—

ஆகமம்:—காரணம், ௧௩௬, ௧௯௫.

தேவாரம்: திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்:—சந்தமாரகிலொடு - கொல்லி; வானவர்கடானவர்கள் - சாதாரி. திருநாவுக்கரசு நாயனார்:—விற்றூணொன் றில்லாத - திருத்தாண்டகம். சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்:—செண்டாடும் விடையாய் - நட்டராகம்.

௧௧-ஆம் திருமுறை: நக்கீரதேவநாயனார்:—கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி, போற்றிக்கலிவெண்பா, கண்ணப்பதேவர் திருமறம். கல்லாடதேவநாயனார்:—கண்ணப்பதேவர் திருமறம்.

புராணங்கள்.

வடமொழி:—தக்ஷிணகைலாஸ மகாத்மிய முதலாகிய புராணங்கள்-௭.

தெலுங்கு:—தூர்ஜடிகவி இயற்றிய புராணம்-௧, [இதன் மொழிபெயர்ப்பே தமிழ்ச் சீகாளத்திப்புராணம்.]

தமிழ்:—திருக்காளத்திப்புராணம் - ௧; சீகாளத்திப்புராணம் - ௧.

தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்:—திருக்காளத்திநாதர் இட்டகாமியமாலை, செய்யுள் - ௧௦௦; திருக்காளத்திக்கோவை; திருக்காளத்திநாதர் கட்டளைக்கலிப்பா - செய்யுள், ௨௦; திருக்காளத்திநாதர் பதிகம்-௧; வடமொழியில் இத்தலத்திற்கேயுரிய ஸஹஸ்ரநாமமும் பலவகைத் துதிகளும், தமிழிற் பல தனிப்பாடல்களும் உள்ளன.

திருக்காளத்திநாதர் துணை.

கணபதி துணை.

திருக்காளத்திநாதருலா.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

ஐஞ்சந்திவிநாயகர்.

காருலா வுஞ்சோலைக் காளத்தி யுள்வார்க்குச்
சீருலா விண்ணப்பஞ் செய்யவே - பாரில்
விளங்கருளஞ் [1]சந்தியான் வேழமுக [2]மாணன்
களங்கருளஞ் சந்தியான் காப்பு.

நூல்.

க. சீர்பூண்ட ஞானச் [3]சிறப்பிற் பராபரமா
யார்பூண்ட கொள்கைக்கு மாதியா - யேர்பூண்ட

உ. மூலமாய் மூலத்தின் [4]முப்பொருளா யப்பாலைக்
கோலமாய்க் கோலக் [5]குணக்குன்றாய்க் - [6]காலமாய்ச்

ந. சண்டமா யங்[7]கடந்து தன்வேலை [8]யைந்தியற்றிப்
பிண்டமா [9]யாட்டுவிக்கும் பேராள - னண்டங்க

தலவிசேடம்.

ச. ளாணியா கச்சமைத்த வன்றே தனக்கமைத்த
காணியா குந்தென் கயிலாயன் - பேணி

ரு. வடகயிலா யத்தொருநாள் வானோ ரயன்மா
[10]லடகயிலா யத்தோ ரவைக்கே - புடையிருந்த

சு. மாதேவி நின்றுதனை வாழ்த்தியே நின்பதிக
ளேதேது பார்மி லெனக்கேட்க - மேதினிமே

(காப்பு.)—விளங்கு அருள் அஞ்சந்தியான். களங்கர் உளம் சந்தியான்.
ந. சண்டம் - கொடுமை. வேலை யைந்து - பஞ்சகிருத்தியம்.
ரு. அடகு அயில் ஆயத்தோர் - இலைகளை உண்ணுகின்ற கூட்டத்தாராகிய முனிவர்.

(பிரதிபேதம்.) 1 'சந்தியார்' 2 'ஆறுன்' 3 'சிறப்பின்' 4 'முற்பொருள்' 5 'குலக்குன்றாய்' 6 'சீலமாய்ச்' 7 'கடந்துதானபுரியுமவ்வேலை' 8 'ஐந்தியற்றப்' 9 'ஆக்குவிக்கும்' 10 'வடகயில்வார்போற்றும்'

எ. லாயிரத்தெட் டுண்டுபதி யாய்ந்தாய்ந் தவற்றெடுத்த
நாயகமா கும்பதிக ளைங்கவற்று - ணீயெம்மைக்

அ. கூடிவிளை யாடுவது [1] கோலவட காசியிலே
யாடல் புரிவதுபொன் னம்பலத்தே - நீடுமுது

கூ. குன்றிற் குலாவல் குடும்பத் துடனிருக்கை
[2] தென்றிக் கயிலையிலே சேயிழையா - யென்றலுமே

க0. வேத வியாதன் விடைகொண்டு காசிபுகப்
போதன் முதிய பொருப்பேற - மாதவத்தோர்

கக. மன்றுதொழத் தன்னெதிரே மாவிரண்டு யோசனையி
னின்றுதொழுங் கல்லாலி னீழலான் - மன்றீனுமை

கஉ. யம்மை மணத்தி லருள்கொண்டு [3]தெற்கில்வருஞ்
செம்மை முனியயனைச் சென்றேத்தி - யிம்மை

கங. [4] யகத்தியமாக் குன்றி லமைத்த நதியாய்ப்
பகுதிநபெருங் கங்கையிலோர் [5]பங்காய்த் - தொகுத்த

கச. மருவா ரிருகரையு மாகடலின் மட்டாய்த்
திருவார் சிவாலயங்கள் செய்தே - சுரர்முனிவர்

கரு. சீலத் தவம்புரியச் செம்பொன் கொழித்தாடங்
காலிக்கும் பொன்முகரி யாற்றினன் - பாலர்

கசு. சதுரா னனற்குமொழித் தையலுக்கு [6]மூன்று
பதினு யிரர்பிறந்தேழ் பாரு - மதிரப்

கஎ. பரதாரங் கொண்டரக்கர் பல்கோடி நல்கி
விரதா திகளழிக்க விண்ணோர் - கருதிவிதி

அ - கூ. முதுகுன்று - விருத்தாசலம். தென்றி - தெற்கு; "தென்றி யரக்கனைக், குன்றிற் சண்டைமன், அன்று செரித்தவா, நின்று நினைமினே" தே.

க0. போதன் - பிரமன்.

கக. மன்று - சிதம்பரம். மால்இரண்டு யோசனையில் நின்றுதொழு மிடம் திருவேங்கடமலை; 'தொழுதெதிரே கோமேறி, நின்ற முராரி' என்பர் பின்னும்; கஉஉ.

கஉ. முனி-அகத்தியர். கங. பங்கு-கூறு. கரு. ஆலிக்கும்-முழக்கும்.

கசு. மொழித்தையல் - கலைமகள். அதிர - நடுங்க.

கரு - கசு. பாலர் பிறந்து.

(பி - ம்.) 1 'கொற்றமணக் காஞ்சியிலே' 2 'தென்றற்கயிலை' 3 'தெற்கு வருஞ்' 4 'அகத்திய மாங் குன்றி லழைத்த' 5 'பாங்காய்-மிகுத்த' 6 'மும்மைப் பதினுயிரர்'

கஅ. யானேனைக் [1]கண்டுரைக்க வாங்கவனுங் [2]தன்னவரைத்
தானோர் மகவீன்று சாடென்னப் - போனேன்

கசு. கடிந்தவரைக் [3]கொல்லத்தன் காளையர்க ளெல்லா
மடிந்த[4]பம்ம கத்தி வரலும் - படிந்தானைப்

உ0. பூசித்தா லன்றியிது போகாதென் றஞ்செழுத்தும்
பேசித் தவஞ்செய் பிரமற்கா - மாசி

உக. வரமகத்திற் [5]றோன்றியே மற்றவனைச் சூழ்ந்த
பிரமகத்தி யைப்போக்கப் [6]பின்னுங் - திரமகத்திற்

உஉ. [7] பொன்முகரி யாடியவன் புத்திரன்வேண் டிப்போற்ற
நன்மகவை [8]யீந்தந்த நாளிலே - தென்முகரி

உங. யாடிவலஞ் செய்தோ ரனைவர்க்கு மைந்தர்களு
நாடியது நல்கென்ன [9]நல்கினோ - னீடுதவப்

உச. பாங்கலனோ டோவாது பாடி யவன்சபிக்க
மூங்கைவடி வாய்வெண் முளரியா - ளீங்கிறைஞ்சத்

உரு. [10]தாக்குகொடுஞ் சாபந் தவிர்த்துச் சகலகலை
[11]வாக்குவி யாக வரந்தந்தோன் - றோக்குலிசத்

உசு. திந்திரன்பூ சித்தருளு மெம்பிரா னீலையெனுங்
[12]தந்திரமா சத்திதொழுந் தம்பிரா - னந்தமுசு

உஎ. குந்தன் பணிவான் குளி[13]ரக் கினிப்பிரபன்
வந்தன் புடனே வழிபட்டோன் - [14]சந்தன்

கஅ. மகவு - உக்கிரன். கசு. பம்மகத்தி - பிரஹ்மகத்தி.

உக. மகம்-மகநக்ஷத்திரம்; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

உஉ. நன்மகவை - ரிபுவென்னும் முனிவரரை.

கசு - உங. பிரமதேவர்க்குப் புத்திரர் முப்பதினாயிரவர் பிறந்தது முதலி யவற்றை, சீகாளத்தி. நான்முகச்சருக்கத்தாலுணர்க.

உஉ - ங. ஈந்து நல்கினேன்.

உச. பாங்கலன் - ஒருமுனிவர். வெண்முளரியாள் - கலைமகள்.

உசு. நீலை - ஒருயோகினி மங்கை; "அமர, ருலக மாந்தருள் யோகினி நீலையென்பவளும்"; "கற்பக நறுநீழல், வள்ளலு நீலையெனும் யோகினி மடவர லும்" என்பனவ திருக்காளத்திப்புராணம்.

உஎ. அக்கினிப்பிரபன் - ஓர்அசுரன்; "ஆத ரந்திக முக்கினிப் பிரபனு மசுரன்" என்பதனாலுணர்க; திருக்கா. சந்தன் - அகத்தியமுனிவர்.

(பி - ம்.) 1'கண்டுதொழ' 2'மற்றவரை' 3'கொல்லென்னக்' 4'பிரமத்தி', 'பிர்ம்மகத்தி' 5 'தோன்றிமலரயனை' 6 'பின்னும்-பரமகத்து' 7'அவன்போற்ற முகரிபுவர' 8 'ஈயவந்தநாளிலே' 9 'நல்கினோன்-பாடவிகல்' 10'தாக்கியசாபம்' 11'வாக்குவியாகும்படிக்கு வாய்தந்தோன்' 12'சந்திரன்மா சத்தி' 13'அக்கினிப் பகவன்' 14'சந்த'

உஅ. வசிட்டன் கவுசிகன்முன் வாசவனே வைத
விசிட்டன் சனகாதி மேலோர் - கசட்டறிவு

உகூ. சென்றமணி மான்[1] வீணைச் சித்திரசே னன்பணிவான்
குன்றமணி மாசித்தி கூட்டுவோன் - கன்றையூ

௩0 ரூருரி லேபுவியா யானைக்கா விற்புனலாய்ச்
சீரு ரருணையிலே செந்தீயாய்ப் - [2]பேருரு

௩க. மேகாம் பரத்தி லியங்கொலியாய்த் தன்னூரி
லாகாய மாய்நிற்கு மாடலான் - மாகாயம்

௩உ. பொன்னுக்குந் நன்றாற்றிற் பொன்றிற் [3]பரமுத்தி
யின்னார்க்கென் றும் மினிதளிப்போன் - முன்னாளிற்

௩௩. கல்லென்ற தாருகனைக் காளி தனைவகுத்துக்
கொல்லென்று விட்டான் குழையிட்டான் - வல்லியிடைத்

௩௪. துற்கை யிருந்து தொழுமலையா னிந்திரனார்
செற்குலிசத் தாற்கண்ட தீர்த்தத்தா - னிற்கு

௩௫. மாகர[4] தீர்த் தத்தி லமர்ந்தருள்வான் பேரா
யிரமு[5]முடையன் பொற்கோயி லீசன் - பரமளிக்கு

உஅ. வைதவிசிட்டன் - கௌதமர்; விசிட்டன் - விசேடமுடையவர்.

உகூ. சென்ற - நீங்கிய. மணிமான் - ஓர் இயக்கன்; சித்திரசேனன்-ஒரு கந்தருவன்; "திகழ்மணிமான் முன்னியக்கர்", "இனிய சித்திர சேனன் முன்னையர் மிசையிற், பனிவிசும்பிடைக் கந்தரு வரும்பணிந் தனரால்" என்பவற்றாலுணர்க; திருக்கா. குன்றம் அண்ணி மாசித்தி கூட்டுவோன்; தென்கயிலைக்குத்தெற்கே விந்தாசலமென்ற மலையொன்று உள்ளது; "அட்ட மா சித்திகளணை தரு காளத்தி" என்பது, திருஞா. தே. கொல்லி. கக.

௩க. ஒலி - காற்று.

௩௩. "வல்லைவரு காளியை வகுத்துவலி யாகிமிகு தார கனைநீ, கொல்லெனவிடுத்தருள் புரிந்தசிவன் மேவுமலை...............காளத்திமலையே" என்பது, திருஞா. தே. திருவிராகம், ௩.

௩௪. மலை - கனகதுர்க்காம்பாமலை; இது தென்கைலைக்கு வடக்குள்ளது. செல் - இடி. தீர்த்தம் - வச்சிரதீர்த்தம்.

௩௫. ஆரகாதீர்த்தம் - ஹரஹரனென்பவன் உண்டாக்கியதீர்த்தம்; சிவத்திரவியங்களை அபகரித்த கொடும்பாவத்தால் நரகத்திற்கிடந்து துன்புற்ற கரபனென்னும் ஆதிசைவனொருவன் தன்னைக்கண்டு சகியாமல் சாநந்தரென்னு முனிவர் ஹரஹரவென்று கூறியதைக்கேட்டு அப்பாவம் ஒழியப்பெற்று ஹரஹரனென்று பெயருள்ள ஓர் ஆதிசைவனாகப்பிறந்து இத்தலத்தையடைந்து வழி

(பி - ம்.) [1]'பெரியசித்திரசேனன்' [2]'பேருராம்' [3]'கபாலமுத்தி' [4]'தீர்த்தத் தமர்ந்தருள்வான்' [5]'உடையபொற்'

௩௬. மார்க்கண்டன் மாகாளி மாமோ கினித்தடத்தான்
சேர்க்கு [1]மயூரத் திருச்சுனையா - னூர்க்கு

௩௭. முருத்திரதீர்த் தத்தா னுயர்நீல வெற்பான்
பரத்துவச னாச்சிரமப் பாங்கான் - [2]கருத்தொலைக்கு

௩௮. மென்மணி[3]கங் கைத்தடத்தா னீங்கிவையெல் லாஞ்சூழ்ந்த
தன்மலையைத் தான்சூழுந் தன்மையான் - கன்மமற

௩௯. நெஞ்சிலந்தி வண்ணனே நித்தர் வெண்போற்றிச்
செஞ்சிலந்தி நூலினாற் செய்கோயில் - பஞ்சிலங்கு

பட்டு அவன் உண்டாக்கியது. அங்கே சென்றோர், ஹரஹரவென்றால் தாரை யாகத் தீர்த்தம் மேலேயிருந்துவிழுமென்றும் சொல்வதுண்டு; "உரைதரு மதன் வடபா லோங்கரு வித்தாரை, யாகரவெனின்வீழு மாகரதீர்த்தமென்றுச், சுரர் முனி வரர்சொற்றார்" என்பதனாலுணர்க; திருக்கா. பேராயிரமுடையன் - ஆயிரம்திருநாமங்களையுடையவர்; திருக்காளத்திநாதருக்குத் தனியே ஒருஸஹஸ்ரநாமமுள்ளது; அன்றி, மூலத்தானத்துக்குத்தெற்கே ௫-நாழிகை வழித்தூரத்திலுள்ள தருமக்ஷேத்திரத்தில் எழுந்தருளிய ஸஹஸ்ரலிங்கேசுவரரென்னும் சிவலிங்கப்பெருமானை இம்மொழி கூறியதாகவும் ஊகித்தற்கிடமுண்டு.

௩௬. மயூரத்திருச்சுனை - மயூரன்பொருட்டு உண்டாக்கியசுனை; கேரள தேயத்திற் பிறந்தவனும் பொருளைவிரும்பித் தந்தையைக்கொன்ற மகாபாவியுமான மயூரனென்பவன் அப்பாவத்தால் வருந்தி இத்தலத்தையடைந்தபொழுது சிவபெருமான் கருணைகூர்ந்து விருத்தப்பிராமணவடிவங்கொண்டு தோன்றி அவன்பாவத்தை ஒழித்தற்பொருட்டுத் தமது தண்டத்தால் மலையைக்குத்தி உண்டாக்கப்பெற்றது.

௩௭. உருத்திரதீரத்தம் - திருக்காளத்தீசர் சந்நிதியிலுள்ளது. நீலவெற்பு - நீலமலை; இது மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கேயுள்ளது; வைரவக்கடவுளெழுந்தருளியிருத்தலின், வைரவமலையென்றும் வழங்கும். பரத்துவச னாச்சிரமம் - பரத்துவாசமுனிவர் தவஞ்செய்த ஆச்சிரமம். இது மூலத்தானத்திற்கு அக்கினி மூலையில் மலையின்மேலுள்ளது. இதற்கு அருகே அம்முனிவரால் உண்டாக்கப்பெற்ற பரத்துவாசதீர்த்தமும் அதன் அக்கினிமூலையில் அவர் பூசித்த பரத்துவாசலிங்கமுமிருக்கின்றன.

௩௮. எல் - ஒளி. மணிகங்கைத்தடம் - மணிகர்ணிகாதீர்த்தம். இது மூலத்தானத்திற்குத்தெற்கே ஓர் அம்புவீழெல்லையிலுள்ளது. மாசிமாதத்தில் நடக்கும் பிரஹ்மோத்ஸவத்தில், ௯-ஆம் திருநாளிலும் மகர சங்கிராந்தியிலும் திருக்காளத்திநாதர் வேட்டைக்கோலத்தோடு தென்கயிலைமலையைச்சூழ எழுந்தருளிவருதல் இயல்பு. இது மிருகயாவினோதமென வழங்கும்.

௩௯. நெஞ்சில் அந்தி வண்ணனே.

(பி - ம்.) 1 'மாயூரத் திருச்சுனை' 2 'திருத்தமுதல்' 3 'கங்கைத்தலத் தான்'

சo. தீபம் படவதுதன் சீவன் [1]விடத்தோன்றி
நீபங் கயத்தாளி னில்லென்றேன் - கோபக்

சக. கடுவரிக்கா ளன்மணியைக் கல்லென்று தள்ளித்
தடமதக்கைந் நீராட்டித் தந்தி - யிடுமலரைச்

சஉ. செற்றையெனப் பாம்பிகழச் செய்நாளின் மற்றிரண்டு
மொற்றை யொருநா ளுவாவரலும் - புற்றரவ

சந. மூக்கிற் புகுந்து முடிகுடைய வெய்யவிடந்
தாக்கித் தலைமண்டை [2]தான்கொண்டு - மாக்கிரியை

சச. முட்டிநா கப்பெட்டி முத்துமா ணிக்கத்தின்
பெட்டிபோற் கும்பம் பிளந்திரண்டும் - [3]பட்டளவிற்

சரு. கைந்நாகம் பைந்நாக கங்கணம்பூ ணப்[4]பொருமப்
பைந்நாகந் கைந்நாகப் பட்[5]டுடுக்க - [6]முன்னாகித்

சசா. தாளிற் கலந்தவற்றாற் [7]றன்பேருங் கொண்டேருங்
காளத்தி யூராகக் கற்பித்தோ ; னீளத்

சஎ. திருவார் சடையிற் செருப்பு[8]க்கா னீட்டி
யருவாது வாய்[9]நீர்கொண் டாட்டி - மருவாரும்

சஅ. பச்சிலையைச் சூட்டிப் பசித்ததேன்ச் சீராட்டி
யெச்சி லிறைச்சி யினிதூட்டி - வைச்சிருந்த

சகூ. [10]சீரன்ப னன்பைச் சிவகோச னேமறைந்து
[11]பாரென் றிருத்தியொரு பார்வைக்கே - சோரிவிடச்

சo. அது சிலந்தி.

சக. கடுவையும் வரியையுமுடைய் காளனென்னும் பாம்பு.

சஉ. செற்றை - செத்தை. இரண்டும் செய்நாளில். உவா - யானை.

சச. யானையின்மத்தகம் உடைந்தபொழுது முத்தும் பாம்பின்தலையிலிருந்த மாணிக்கமும் வெளிப்பட்டன. கும்பம் - யானையின் மத்தகம்.

சரு. கைந்நாகம் - யானை. பைந்நாகம் - பாம்பு. இந்த இரண்டும் சிவ சாரூபம் உற்றன.

சசா. அவற்றாற் றொண்டருளிய திருநாமம் காளத்திநாதரென்பது.

ருகூ - சசா. சிலந்தி, காளன், யானை இவைகள் சிவபெருமானை வழிபட்டு முத்திபெற்ற கதைகளைச் சீகாளத்தி. சீகாளத்திச் சருக்கத்தாலுணர்க.

சகூ. அன்பன் - கண்ணப்பநாயனூர். பார்வைக்கு-பார்வையினிடத்தே.

(பி - ம்.) 1'பட' 2'தான்கொள்ள' 3'பட்டதற்பின்' 4'பொருதும்', பொருந்தப்' 5'உடுக்கச்-செய்நாளில்' 6'முன்னாளில்' 7'தன்னைப்பே ரிட்டேருங்' 8 'பாதீட்டி' 9'நீரினூட்டி' 10'சீரனவனன்பை' 11'பாரென் றிருக்க'

௫0. சென்றடியான் கண்டு தியங்கி மயங்கிமருந்
தொன்றிலுமா ருமை லுபாயம்போய் - [1] நின்றிடந்து

௫க. தூயவிழி [2]யப்பியிடச் சோரிபோய் [3]மற்றைவிழி
பாய வவனுங்கண் பாய்ச்சமுன் - வாய்திறந்து

௫உ. கண்ணப்பா வென்றுருகிக் கண்டமறை யோனுடனே
வண்ணப்பா தங்கொடுத்து வாழ்விந்தோ - [4]னண்ணிக்

௫ங. கயிலை மலைபாதி காளத்தி பாதி
பயிலுமறை நூறெரிந்து பாடிச் - [5] சயிலமிசை

௫ச. யந்தாதி [6] கீர னருளத் திருமேனி
யிந்தாதி யாக மெனத்தந்தோ - னந்தாத

௫௫. [7] பாண்டிவள நாட்டிலுயர் பாவலனைப் போலவே
யீண்டி யிருங்கதியை யெய்தவே - வேண்டி

௫சு. வரும்புண்ட ரீகவிழி [8] மானாரைத் தாளி
லிரும்புண்ட நீராக்கு மெங்கோன் - சுரும்புண்ட

௫எ. பொன்னின் சரணப் புகலியார் வேந்தனுக்குச்
சின்னங் கொடுத்த சிவபிரான் - [9] வன்னமறைத்

---

௫0. இடந்து - பெயர்த்து. ௫உ. மறையோன் - சிவகோசரியார்.

௪எ - ௫உ. "வாய்கலசமாகவழி பாடுசெயும் வேடன்மலராகுநயனங், காய்கணையி னாலிடந் தீசனடி கூடுகா ளத்தி மலையே" என்பது திருஞா. தே. திருவிரா. ச. கண்ணப்பநாயனுர் சரிதத்தைப் பெரியபு. கண்ணப்பநாயனுர் புராணத்தாலும், சீகாளத்தி. கண்ணப்பச் சருக்கத்தாலுமுணர்க.

௫ங - ச. அந்தாதி - கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி. கீரன் - நக்கீரர். தியாகம் இந்தாவெனத் திருமேனி தந்தோன்; "இந்தாவிஃதோ ரிளங்குழவி" கந்த. வள்ளி. ௯௫. நக்கீரர் சரிதத்தைச் சீகாளத்தி. நக்கீரச் சருக்கத்தாலுணர்க; "சங்கத்தோன் வேண்டச் சரீரத்தையேயுதவித், துங்கத் தியாகியெனத் தோன் றுமக்கு" என்பது, இரத்தினகிரியுலா.

௫௫. பாவலன் - நக்கீரர்.

௫சு. புண்டரீக விழிமானார் - மதுரையிலிருந்த மாணிக்கவல்லியென்னும் பாத்தையின் புதல்வியர்களும் முறையே அமிர்தலதை, காந்திமதியென்னும் பெயரையுடையவர்களுமாகிய இரண்டு கன்னியர்கள். இரும்பு - நெருப்பிற் பழுக்கக்காய்ச்சிய இரும்பு; "ஏதிலேன் மனத்துக்கோ ரிரும்புண்ட நீரை" தேவாரம். சுந்தர. பிரமபுரம். இவர்கள் முத்திபெற்ற சரிதையை, சீகாளத்தி. கன்னியர்கதைச் சருக்கத்தாலுணர்க.

௫எ. புகலியார் வேந்தன் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர்.

(பி - ம்.) 1 'நின்றளவில்' 2 'அப்பிவிட' 3 'மற்றைக்கண்' 4 'எண்ணிக்' 5 'சயிலமடை' 6 'கீரற் கருளாற் சரீரத்தை' 7 'பாண்டியனார் நாட்டிலுந்தன் பாரத்திருவடியை, ஈண்டித் திருவடியி லேற்றவ' 8'மானாரை யிவ்வாறு' 9'முன்னமறைத்'

௫௮. தேவாரு வாகீசர் செம்பொற்கல் லாலடியிற்
[1] காவாலி யென்ற கணநாத - நாவலான்

௫௯. கொண்டாட வண்டார் [2] குழலா ளுடன்புகுந்து
செண்டா டியவிடையான் சீருடையான் - பண்டைநூற்

௬௦. பண்ணை [3] மறைத்தோதப் பாகவத னம்மானைக்
கண்ணை மறைத்தோதக் கண்ணளித்தோன் - விண்ணவரும்

௬௧. [4] பூசச்சூ ழுந்திருமேற் பூச்சினன் [5] பூசலிடு
மோசைக் கலிங்க னுயிருண்டோன் - வாசவனூர்

௬௨. பொன்னுலகைப் பூஞ்சோலை பூவுலக மாக்கவே
மன்னிவள [6] ராற்றூர் வளநாடன் - முன்னே

௬௩. மதிவிக்ர மச்சோழன் வண்குலோத் துங்கன்
றுதிபெற்ற ராசேந்த்ர சோழன் - கதிபெற்ற

௬௪. செம்மையர்க ளாகத் திருப்பணிக ளாற்பணியு
மும்முடிச் சோழபுர மூர்த்தியான் - மெய்ம்மைக்

௬௫. கனசுந் தரமாறன் கண்டமணி வாய்தற்
புனிதன்கண் ணப்ப புரத்தா - னனகனணி

௬௬. யாதீவற்குத் தால மிடுவாளைப் புல்லிநீ
போதியெனப் போதுபோய்ப் போந்தானை - யாதவனுஞ்

௬௭. சீரளகங் கொய்யத் திரும்பிவந்து நைவாளைத்
தாரளகங் கூடத் தடவியே - பேரவென

---

௫௮. "கல்லாலின் கீழிருந்த காபாலிகாண்" என்பது, திருநா. தே. திருத்தா. ௮. கணநாதன் - ஷி. க, ங, ச; சுந். தே. க, ங, க௦. நாவலான் - சுந்தரமூர்த்திநாயனுர்.

௫௯. 'செண்டாடிய விடையான்' என்பர் பின்னும்; ௩௫௦. "செண்டாடும் விடையாய் சிவனேயென் செழுஞ்சுடரே, வண்டா ருங்குழலா ளுமை பாகமகிழ்ந்தவனே" என்பது, சுந். தே. க.

௬௦. அம்மானை போன்ற கண்; "புகழாத வயணவர்தம் விழிமறைத்துப் பின்பு புகழ்விழி தந்திடுமலை" என்பது, சுப்பிரமணியக்கடவுள் க்ஷேத்திரக்கோவைப் பிள்ளைத்தமிழ், திருக்காளத்தி, சிறுபறை. கூ.

௬௫. வரகுணபாண்டியர் வழிபட்டனரென்று வடமொழிப்புராணம் தெரிவிக்கின்றது.

௬௬. யாதவன் - நாராயண நகரத்தரசன்.

௬௭. கூட - வளர. பேர - செல்லுக.

(பி - ம்.) 1 'காபாலி யென்னும்' 2 'குழலாருடன் புகழ்ந்த' 3 'மறைத்தோதுகின்ற பாகவதத் தம்மானை' 4 'பூசச்சுடுந்திரு' 5 'பூசியிடும்' 6 'ஆற்றுவளநாடன்'

௬௮. வந்தாளைக் கூந்தல் வருவித்தா ராரென்னத்
தந்தாரைச் சொல்லவிறை தாள்போற்றி - யெந்தாய்
௬௯. தலமே தெனக்[1]கயிலைச் சங்கமனு முன்னே
நலமேவப் பண்ண [2]நடந்தே - முலகி
௭௰. [3] லிரும்பெல்லாங் கூட்டென் றிரதவா தஞ்செய்
தரும்பொ னளகேச னுக்கித் - திரும்பவுந்தன்
௭௧. கோபுரங்கண் மண்டபங்கள் [4]கோயில் வலமேறு
மாபுரங்கொள் வீதி மணித்தேர்கள் - சோபனங்க
௭௨. ளாகத் திருப்பணிகொண் டந்தத்தி லேயவனே
யோகக் கதவுதிறந் துட்கொண்டோன் - [5]பாகத்து
௭௩. நாலெட் டறம்வளர்க்கு ஞானப்பூங் கோதையிடு
மாலைக்கு வாய்த்த மணவாளன் - சூலத்தன்
௭௪. மெய்த்தேவன் சோதி விடங்க னிருநான்கு
கைத்தேவன் சார்ந்தாரைக் காத்தபிரான் - மொய்த்தேறு
௭௫. நாகநில யத்திமையோர் நாயகன் மாவிடப
வாகன தேவன் மகதேவன் - சேகரித்த
௭௬. பச்சிம வாயிற் புரமனு ராவமுதன்
மெச்சி யழைத்துவாழ் வித்தருள்வோ - [6]னச்சன்
௭௭. கயிலாய மேவினன் காளத்தி யாள்வா
னுயர்திருக்கா ளத்தி யுடையான் - பயனறிந்து

பலவகைச் சொல்லணிகள்.

௭௮. [7] சொல்வார்க் கணுவன் றுடியன் [8]கலைகாட்டான்
மல்வாய்த்த பேய்க்கணத்தான் மாத்திரையா - னெல்லைக்

---

௭௧. சோபனம்=சோபானம் - படி.

௬௯ - ௭௨. இக்கண்ணிகளிலுள்ள கதையை, சீகாளத்தி, விடசங்கமச் சருக்கத்தாலும், சிலந்திமுதல முற்கதைச்சருக்கத்தாலுமுணர்க.

௭௩. ஞானப்பூங்கோதை: அம்பிகையின் திருநாமம்.

௭௫. நாகநிலயம் - விண்ணுலகம்.

௭௬. பச்சிமவாயில் - மேற்குவாயில். அச்சன் - அத்தன். [கிய ஆடை.

௭௭. திருக்கு ஆள் அத்தி உடை - திருக்கையுடைய யானையின் தோலா

௭௮. அணுவன் - அண்ணுவார். துடி - உடுக்கை. கலைகாட்டான் - நூல்களாற் காட்டப்படாதவர். பேய்க்கணம் - பேயின்கூட்டம். மாத்திரை - மிக்க அலைகளையுடைய கங்கை. எல்லை - சூரியனை.

(பி - ம்.) 1 'கயிலைச்சங்கரனும்' 2 'நடந்தேமென் - றுலகில்' 3 'இரும்பை யெல்லாங்கூட்டி' 4 'கோயி லலையேறு:மாபுரங்கள்' 5 'பாகத்தில்' 6 'சச்சன்' 7 'சொல்வார்க் கிலவன்' 8 'கலைக்காட்டன்'

எசு. கடிகையா னண்பகலான் காலையுச்சி யுவைத்தா
[1] னடியிரவன் செவ்வந்தி [2] நாத - னெடிய

அ௦. வுருத்திதியன் வார [3] னொருவனன்பு கானத்
திருத்திய னக்கத் திரத்தன் - [4] மருத்தடைத்து

அக. வைத்தமக [5] யோகன் கரணன் மறமிகுத்துப்
[6] பத்திபுரி யோரையுள்ளான் பஞ்சாங்கன் - சத்தியென்னு

அஉ. மாத னுவாவருடன் [7]வாலுகத்தன் கற்பத்தன்
தாதுண் சடைச்சுரும்பர்ச் சங்காரன் - [8]போதுநீர்

அங. வைகைக் கெதிரே வருமேடன் [9]சைவத்தார்க்
குய்கை முறையோ ருப்பிடவன் - செய்கை

எசு. கடி கையான் - கடிந்த கையையுடையவர். நண்பு அகலப்பெறுத கண்ணப்பநாயனாருடைய காலை உச்சியில் வைத்துக்கொண்டவர். நடி இரவன்- இரவில் நடிப்பவர். செவ்வந்திநாதரென்பது திருச்சிராப்பள்ளியிற் கோயில் கொண்டருளிய சிவபெருமானுடைய திருநாமம்.

எசு-அ௦. நெடிய உருத் திதியன் வாரன்-நீண்ட வடிவத்தையும் காத்தற் றொழிலையுமுடைய திருமாலிடத்தே அன்புள்ளவர்; 'முகுந்தப் பிரியர்' என்பது சிவபெருமானுடைய திருநாமங்களுளொன்று. ஒருவன் - கண்ணப்பர். திருத்தியன் - திருப்தியையடைந்தோர்; திருத்தியவரென்றுமாம். அக்கு அத்திரத்தான் - (நெற்றிக்)கண்ணாகிய அஸ்திரத்தையுடையவர். மருத்து - காற்று.

அக. மகயோகம் - சிவயோகம். கரணன் - காரணமாகவுள்ளவர். பத்தி புரியோரை உள்ளான் - பத்திசெய்யாதவர்களை நினையாதவர். பஞ்சாங்கம் - ஐந்து அங்கங்கள்; தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் என்னும் அருட்பாக்கள் ஐந்தையும் ஐந்தங்கமென்றல் மரபு; பரவிய அங்கமெனினும் பொருந்தும்.

அக - உ. சத்தியெனு மாதன் - உமையென்கிற மாதையுடையவர். உவாவருடன் - யானையால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். வாலுகம் - வெண்மணலாற்செய்த திருவுருவம்; என்றது ஸைகதலிங்கத்தை. கற்பம் - திருநீற்றுவகையுள் ஒன்று. சுரும்பர் சங்க ஆரன் - வண்டின் கூட்டத்தையுடைய ஆரத்தை அணிந்தவர்.

எசு - அஉ. இக்கண்ணிகளில் முறையே அணு, துடி, கலை, காட்டை, கணம், மாத்திரை, எல்லை, கடிகை, நண்பகல், காலை, உச்சி, இரவு, அந்தி. திதி, வாரம், நக்ஷத்திரம், யோகம், கரணம், ஓரை, மாதம், உவா, வருடம், உகம், கற்பம், சங்காரமென்னும் காலவிசேடப்பெயர்களும் பஞ்சாங்கமென்னும் பெயரும் தொனித்தல் காண்க.

அங. வரும் ஏடு. உபநிடவன் - உபநிடதத்தையுடையவர்.

(பி - ம்.) 1'நடையிரவன்' 2'நாதன்-படியைக், கவரொண் படையெடுத்துக் காக்குந்திதியான், மவுனன் கயிலைவடி வாளன் - சுவையூ, ணருத்தியிடுங் கண்ணப்ப னன்பறிய வேண்டி, திருத்தியன்' 3'ஒருத்தனன்பு' 4'கருத்தடைத்து' 5 'யோககரணன்' 6 'பத்திபுரிவோரை' 7 'மாலுகத்தன்' 8 'மோதுநீர்' 9 'சைவத்தாலுய்கை'

அச. யிதமிதுநந் தொண்டற் கெனத்தூது சென்றோன்
கதிரொளிவீ சுங்கற் கடக - னுதயகலைச்

அரு. சிங்கப் புலியன் சிலர்க்கன் னியனானோன்
சொங்கொண்ட சங்கத் துலாத்தின - னங்கை

அசுா. விரிச்சிகத்தா ராதிப்பான் வீணைத் தனுசன்
கரத்திலிசை பாய்மகரக் காதான் - புரத்தகையன்

அஎ. விற்சாத கும்பன் விதிக்குமீ னங்கெடுத்தோ
னெற்சாம கீத விராசியான் - பொற்சாயற்

அஅ. கையே றியதலையான் கண்ணே றியநுதலான்
மெய்யே றியநாவான் மேற்காலான் - செய்யார்

அகூ. திருமுல்லை வாயான் சிறந்தகுட மூக்கான்
கருமங்கு மஞ்சைக் களத்தா - னருமந்த

அச. நற்றொண்டனுக்கு இஃது இதம்; தொண்டன் - சுந்தரமூர்த்தி நாயனார். கற்கடகன் - மாணிக்கங்கள்பதித்த அத்தகடகங்களையுடையவர்.

அச - ரு. உதயம் சிங்கம் கலை புலியன் - தூணிலுதித்த சிங்கத்தோலாகிய ஆடையையுடைய புலிபோல்வார்; "சிங்கத்துரிமூடுதிர்" தேவாரம். "தம்பத்துதித்த சிங்கந் தான்றருமுட் சாத்தணிவார்" திருவிடை மருதூருலா, நகூகூ. சிவபெருமானைத் தெய்வவியாக்கிரமென்றல் மரபாதலின், 'புலியன்' என்றார். இங்ஙனம் கூறுதலை இந்நூலில் உ0கூ, சகூ0-ஆம் கண்ணிகளிலும் காண்க. இனி, உதயகலை - உண்டாகிய ஆடையை, சிங்கு அப்புலியன் - குறைந்த அந்தப் புலியினின்றும் பெற்றவரெனினுமாம். அன்பில்லாத சிலர்க்கு அந்நியரானோர். சொம் - பொருள் ; என்றது சங்க மண்டபத்துக்கு எதிரே தூக்கிய பொற்கிழியை. சங்கத்து உலாத்தினன்; "சங்கத் துலாத்துஞ் சரணத்தான்" என்பது செய்யூருலா.

அசுா. விரிச்சு (விரித்து) இகத்து ஆராதிப்பான்; இகம் - இம்மை. வீணையையுடைய தனுசன் - இராவணன். தகையன் - தடைசெய்தவன்.

அஎ. சாதகும்ப வில்லன் - பொன்னாலாகிய மேருவில்லார். விதிக்கும் ஈனம் கெடுத்தோன். இராசி - கூட்டம்.

அரு - எ. இக்கண்ணிகளில் முறையே மேடமுதலிய இராசிகள் பன்னிரண்டின்பெயரும் அமைந்துள்ளன.

அஎ - அ. பொற்சாயற் கையென்றது வரகுணபாண்டியரின் தேவியாருடையகையினை; சிவபெருமான் திருமுடிமீது அப்பெண்மணியாருடைய திருக்கையேறிய சரிதத்தை, மருதவனப்புராணம், வரகுணச்சருக்கம், அரு-ஆம் செய்யுள் முதலியவற்றாலுணர்க; கையிலேறிய தலையென்று விரித்து, தலை பிரமகபாலமெனினுமாம். மேற்காலானென்றது ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தியை.

அகூ. திருமுல்லைவாய் - திருமுல்லைவாயில். குடமூக்கு-கும்பகோணம். அஞ்சைக்களம்-திருவஞ்சைக்காளம்; மஞ்சு ஐ களம் - மேகம்போன்ற அழகிய கண்டமென்றுமாம். இக்கண்ணியில் தலப்பெயர்களை அவயவப் பெயர்கள் போலத் தோற்றும்படி அமைத்திருக்கும் அழகு வியக்கற்பாலது.

கூ0. பச்சை வடத்தான் பலகலைமேற் கட்டியா
னச்சிறுபா கைக்குள்ளே யாட்கொண்டோ - னச்சரவப்

கூக. [1] பேரணையான் பாகன் பெருங்காழிச் சட்டையான்
ப்பாரியகச் சூரான் பவந்தவிப்பான் - [2]கீரநறுந்

கூஉ. துப்பட்டி யாட்டினுன் துண்டப்புள் பூசித்தான்
முப்பத் திரண்டறமு முட்டாதா - னெப்பொழுதுங்

கூந. கோவணத்தான் போர்வையான் கோயிலிலே தேவரெலா
[3] மேவி விளைத்தபரி வேட்டியா - னேவருக்கு

கூச. மந்திரவஞ் சக்கரத்தான் மாற்கருளஞ் சக்கரத்தான்
[4] றந்திரவீ ணைக்கனிகஞ் சக்கரத்தான் - முந்திவருங்

கூரு. காலகா லன்பலநூல் காட்டினுன் காட்டினு
னுலகா லன்பழசை யாட்டினுன் - கோலநான்

கூ0. பச்சைவடம் - ஆலமரம். பலகலைகளைப் பண்டைக்காலத்தில் உண்டாக்கியவர். அச்சிறுபாகை-அச்சிறுபாக்கம். ஆட்கொண்டோரென்பது அத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "அச்சிறுபாக்கமதாட்சி கொண்டாரே" என்பது, திருஞா. தே; "என்புற்ற வணிமார்ப ரெல்லையிலா வாட்சிபுரிந், தின்புற்று மகிழ்ந்ததிரு 'வச்சிறுபாக் கத்தணைந்தார்" என்பது பெரியபு. திருஞா. க0ருரு.

கூ0 - கூக. அரவப்பேரணையான் - திருமால். காழி - சீகாழி. சட்டையான் - சட்டைநாதர். கச்சூர் - திருக்கச்சூர். பவம் - பாவம். கீரம் - பால்.

கூஉ. துப்புஅட்டி - தூய்மையான பொருள்களைச் சொரிந்து; ஆட்டினுன் - அடியவர்களால் திருமஞ்சனம் செய்யப்பெற்றவர். துண்டப்புள்-கூரிய மூக்கினையுடைய கழுகு; கழுகு பூசித்த கதையைத் திருக்கழுக்குன்றப்புராணம், கங்காசலச் சருக்கத்தாலுணர்க. 'சம்பாதிபோற்றினர்' என்பர்பின்னும்; ருகூகூ.

கூந. கோ வண்ணத்தான் - கிரணம்பொருந்திய திருமேனியையுடையவர். போர் வையான் - போரையொழிப்பவர். பரிவேட்டி - வலம்வருதல்; இது பரிவேஷ்டிதமென்னும் வடமொழிச்சிதைவு.

கூ0-கூந. இவற்றில பச்சைவடம், கலை, மேற்கட்டி, சிறுபாகை, அணை, பாகு, சட்டை, கச்சு, பவந்தம், துப்பட்டி, துண்டம், கோவணம், போர்வை, வேட்டியென்னும் பருத்திநூற்காரியப்பொருள்களின் விசேடப்பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க. பவந்தம் - திரை.

கூ௪ - ககO. இக்கண்ணிகளில் பலவகையான மடக்கணிகள் வந்திருத்தல் காண்க.

கூ௪. மந்திரமாகிய அஞ்சக்கரம் - பஞ்சாக்ஷரம். மாலுக்கு அருளிய அழகிய சக்கராயுதம். வீணையைத் தாங்கிய திருக்கரம்.

கூரு. காலசங்காரர்; மிருத்தியுஞ்சயேசுவரரென்று இங்கே ஒரு மூர்த்தியுளராதலின் அதுபற்றி, "காலகாலன்" என்றுரென்றுமாம். பலநூல்களைச்

(பி-ம்.) [1]'பேரணையானேந்த' [2]'கீரனறுந்', 'கீரநறுந்' [3]'மேவிவளைந்த', 'மேவிவிழைந்த' [4]'தந்திரிவீணை'

கூசு. மாடன்மா டன்மதனை மாட்டினான் மாட்டினான்
வேடன்வே டன்முயலை வீட்டினான் - மூடர்களைச்

கூஎ. சோதியான் சோதியான் றோலைத்தோ லாக்கினா
னாதியான் மாலைமா லாக்கினான் - பாதிதுகி

கூஅ. ராகத்தா னாகத்தா னம்பினா னம்பினா
[1] னாகத்தா னாகத்தா னம்பினான் - [2]சேகில்

கூகூ. கெழுமிவள ராகாச் கேசன் மகேசன்
[3] பழகி யறிபாசன் பாச - னழகார்

௬00. நகுவெண் [4]டலையனா னந்த னனந்தன்
[5] றகுசெங் கனற்சந்தன் சந்த - னிகிலங்

௬0௧. கடிவில்லன் வில்லன் கதனல்ல னல்லன்
வடிவங் குழைவல்லன் வல்ல - னடியார்

செய்தருளியவர். பின்னுள்ள காடு - மயானம். பழசை - பழையனூர் திருவாலங்காடு; அத்தலத்தைப் பழனையென்பது பழவழக்காதலின், சோழநாட்டிற் காவிரிநதியின் தென்கரைக்கண்ணதாகிய திருப்பழையாற்றிலுள்ள தலங்களுள் ஒன்றாகிய ஆறைவடதளியென்னும் தலமுமாம்; பழையாறு - பழசையென வழங்குகின்றது. அதிற் சிவபெருமான் நடனஞ்செய்ததாக அத்தலபுராணங் கூறும்.

கூசு - சு. நான்மாடம் - மதுரை. மாடன் - பொன்னிறமுடையவர்; மாடு - பொன்; "பொன்பணைத் தன்னவிறை" திருச். உ௧௧. மாட்டினான் - மாளச்செய்தவர், இடபவாகனமுடையவர். வேடனது வேட்டுடையவர். முயல் - முயலகன். வீட்டினான் - வீழ்த்தினர்.

கூஎ. சோதியான் - சோதியாதவர், ஒளியையுடையவர். தோல்-யானை. மால் - திருமால், மயக்கம்.

கூஎ - அ. பாதி துகிர் ஆகத் தான் ஆகத்தான் - பாதிவடிவம் பவழம் போலத் தோற்றும்வண்ணம் திருமேனிகொண்டருளியவர். அம்பினான் அம்பினான் - கடலிற்றுயிலும் திருமாலை அம்பாகவுடையவர். நாகம்-மலை, பாம்பு.

கூஅ - கூ. சேகு-குற்றம்; சேகில் ஆகாசகேசன்; "ஆகாசகேசனை யாபுருடனை மாகேச்சுரனை யடைந்யா நின்றேன்" ஆனைக்காப். பாசம்-அன்பு, பேய்.

௬00. ஆனந்தன் அனந்தன். கனற்சந்தன் - கனல்போலும் அழகுடையவர். சந்தன் - வேதத்தையுடையவர்.

௬0௧. கடியும்வில் - பினாகம். வில்லம் - வில்வம். கதன் அல்லன் நல்லன். குழை வல்லன் - உமாதேவியார்க்குக் குழைந்த வன்மையையுடையவர்; குழைதற்குக் காரணமாகிய வல்லை (கொங்கையை) யுடையவரெனினுமாம். வல்லம் - ஒரு திருப்பதி.

(பி - ம்.) 1 'னாகத்தா னம்பினா னம்பினான்' 2 'சேகிற்' 3 'பழகியெறி', 4 'தலையின்' 5 'தகுகன்னச் சந்தனஞ்'

க0௨. [1] பணியும் பணியான் பணியும் பணியா
னணியு மணியா னணியா - னணிய

க0௩. மலையான் மலையான் மலையா னிலவின்
கலையான் கலையான் கலையான் - புலையகலுங்

க0௪. கேதாரன் கொக்கினிற கேதாரன் மூவிரட்டி
யாதார னெவ்வுயிர்க்கு மாதாரன் - வேதா

க0௫. மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் கனலா
மதித்தவளத் தண்ணு மலையான் - விதித்ததிருக்

க0௬. கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தா [2]னுடுதுர
கச்சாலை யானுடுங் கம்பத்தான் - விச்சான்

க0௭. திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் பவுரி
திருப்பாசை யானடங்குஞ் சித்தான் - றருப்போ

க0௮. லிரங்கு[3]கயி லாயமலை யேற்றான் பலபு
ளிரங்குகயி லாயமலை யேற்றான் - மருங்கு

க0௨. பணி - தொண்டு, பாம்பு, ஆபரணம். அணியான் - அழகியவர். அண்ணியவர்.

க0௨ - ௩. அணி அமலையான். மலை - பருப்பதம். மலையான் - மாறுபாடில்லாதவர். கலை - பிறை, நூல்கள். கலையான் - கலைதலில்லாதவர்.

க0௪. கேதாரம் - ஒரு திருப்பதி. கொக்கின் இறகையே மாலையாக வுடையவர்; மலர் விசேடமாகிய கொக்கிறகுமாம்.

க0௫. மதி தவளம் தண் ஆம் அலையான் - திருமால். மதித்த வளத்து அண்ணுமலை.

க0௬. கச்சாலையான் - காஞ்சிக்கண்ணதாகிய கச்சபாலயத்தையுடையவர்; "கச்சிக்கச்சாலயம்" தண்டி. உரை - மேற். ஆடும் கம்பத்தான் நாடு துரகச் சாலையான் - பகைவரை வெல்லும் இராவணனது நாட்டினைக் குதிரைச்சாலையாகவுடையவர்; கம் - தலை; இராவணன் வேதத்தில் வல்லவனென்றும் அதனால் இலங்கையில் வேதங்கள் மிக்கு வழங்கினவென்றும் கூறுவர். சிவபெருமானுக்கு வேதத்தைக்குதிரையென்றல்மரபு. நாடும் கம்பத்தான்; கம்பம்- திருவேகம்பம். விச்சு = வித்து - விதை.

க0௭. திருப்பாசை-திருப்பாசூர். அடங்கும் சித்தான். பவுரி-கூத்தின் விகற்பம்; திருப்பு ஆசையான்; ஆசை - திசை. நடம் குஞ்சித்தான்.

க0௭ - ௮. தருவைப்போலே இரங்குகின்ற திருக்கரத்தில் ஆய்கின்ற சோற்றை ஏற்றருளியவர். பலபுட்கள் ஒலிக்கின்ற கைலாயமலையையும் இடபத்தையுமுடையவர்.

க0௮ - ௯. மருங்கு தர வரத்தினன் - மருங்கே தருதற்கு வரத்தையுடையார்; வரதக் கரத்தினர். கடு கைத்து ஆரான் - விடத்தை வெறுத்து உண்ணுதவர்; விருப்பத்தோடு உண்டவர். பிறவியாகிய சராவிற்கு அரம்போன்றவர்; தரா - உலோகவகையில் ஒன்று. கடுக்கைத்தார் - கொன்றைமாலை.

(பி - ம்.) [1]'பணியும் பணியும்' [2]'காட்டுதா', 'நீடுதுர' [3]'கயிலாயவலை'

க0கூ. தரவரத்தி ஞன்கடுக்கைத் தாரான் பிறவித்
தரவரத்தி ஞன்கடுக்கைத் தாரான் - விரவியபொற்

ககO. கல்லா லடியான் கடாவினன் போர்வென்றான்
கல்லா லடியான் கடாவின - னல்லாலி

ககக. னல்வர்க்கும் போதித்தான் ஞானத்தின் பாகத்தான்
மால்வர்க்கஞ் சோதித்தான் மாயத்தா - னால்வர்க்க

ககஉ. மேலானன் மேலானோர் வீடானன் வீடாதோர்
பாலான [1]னென்னாவின் பாலானன் - வாலாருந்

ககந. [2] தும்பையன் சண்பையன் [3]சுந்தரன் சந்தரன்
சம்புவன் டன்சிவன் சங்கரன் - செம்புளன்

ககச. வானனிலந் தீநனிலம் வாரியெனு மைந்தொகைதா
னனவன் பேதமு மானவன் - மீனவன்

ககரு. பற்கன் விசிட்டன் பரம பதமென்னுந்
[4] தெற்கண் கயிலைச் செகநாதன் - முற்கோவி

ககசா. வேதப் பெருமான் விதித்த பெருமாசி
மாதத் திருநாளின் மற்றொருநா - ளாதி

ககஎ. புரண பரஞ்சோதி பொன்மண் டபத்தே
முரணகல வீற்றிருந்து முன்னாட் - [5]பொருளுதவத்

ககஅ. திண்காப் பணிகரத்திற் சிந்தா மணிகளுமிழ்
வண்காப் பணிந்தருளி மற்றைநா - ளொண்கதிரோன்

கககூ. றென்கயிலா யம்பணிந்து செல்வான் வடவெள்ளிப்
பொன்கயிலா யம்பணியப் போனதற்பி - னன்கருணைக்

ககO. கடாவினன் போர் - யமனுடையபோரை. அடியாள் கல்லாற் கடாவினன்; அடியான் - சாக்கியநாயனர்.

ககக. ஞானம் - ஞானப்பூங்கோதையம்மை.

ககஉ. நாவின்பால் - நாவினிடத்தே. வால் - வெள்ளை.

ககந. சந்து - தூது. அண்டன் - தேவர்.

ககச. மீனவன் - சுந்தரபாண்டியராக எழுந்தருளியிருந்தவர்.

ககசா. வேதப்பெருமான் - பிரமன்.

ககஎ. புரணம்=ஸ்புரணம் - தோன்றுதல்.

ககஎ - அ. பிறருக்குப் பொருளை உதவுதற்குத் திண்ணிய கா முன்னாட் பணிந்தகரம்; கா-கற்பகம். சிந்தாமணிகளை உமிழுகின்ற வளவிய காப்புசர்ப்பரக்ஷை.

கககூ. செல்வான் - சூரியன். சூரியாஸ்தமயத்தின்பின்பு.

கககூ - உகூ. 'நன்கருணை' என்பது முதல் 'நீலத்திருச்சாந்துசாத்தி'

(பி - ம்.) [1] 'என்னாவிற் பாலானன்' [2] 'தும்பையன் சண்பகன் சுந்தரன் சங்கினன்' [3] 'சுந்தரன் றந்திரன்' [4] 'தெற்கின்கயிலை' [5] 'இரணியமெய்த்திண்'

நீலத்திருச்சாந்துக் காப்பு.

க௨0. கள்ளவிழிக் கண்மணிதான் கண்ணப்பன் கண்மணிக்கா
வுள்ளொதுங்கி மேல்வந் துதித்ததென - [1] நள்ளருளின்

க௨க. கோலத்தி லே[2]கலந்த கோளரவி னுலமென
நீலக் கரிமதத்தி னீரென்னப் - பாலடைந்தார்

க௨௨. துன்றளக மென்னத் தொழுதெதிரே கோடேறி
நின்ற முராரி நிழலென்னச் - சென்றுவனீ

க௨௩. முன்னுகை[3]யபி ராமி முளரிக் கலங்கரித்த
மென்கடக நீலமணி விம்பமெனத் - தன்களங்கந்

க௨௪. திங்கள் சொரிந்ததெனச் சித்தசவே ளன்றெரியப்
பொங்குவிழி யின்னும் புகைந்ததென - [4]வங்குரித்து

க௨௫. வெங்கோபங் கொண்டெழுந்த வீரன் கருவென்னச்
செங்கோ கனகத்துத் தேனென்னத் - துங்கத்

க௨௬. திருவிற் குனித்துச் செருமுகத்தே வாங்கும்
புருவத் திடைநாண் புரளக் - கரியகணை

க௨௭. வைத்ததெனக் காமன் வடிவழகை வாங்கிவைத்த
சித்ரமெனக் கங்கை செயலெல்லா - மெத்தெனவே

க௨௮. யொற்றிருந்து கேட்கு முமையென்னத் தேவருடன்
மற்றவரைக் காத்த மறுவென்ன - நெற்றித்

க௨௯. திலகமுற நீலத் திருச்சாந்து சாத்தி
யலகிலணி பூண்ட வழகா - யுலக

க௩0. மொருமூன்று நான்மறையு மும்பர்களும் போற்றத்
திருவீதி போந்து திரும்பி - யருளியபின்

க௩க. பண்பட்ட நூற்சிலந்தி பத்திமையா லுண்மகிழ
வெண்பட்டு நூலாடை மேற்சாத்திக் - கண்பனிப்பக்

என்பது இறுதியாக வீருதொடர் ; அ - ஆம் திருநாளிரவில் திருச்சாந்தணிதல் கூறப்படுகின்றது; இது கிருஷ்ணகந்தோத்ஸவமெனப்படும்.

க௨க. பாலடைந்தார் - மதுரைக்கன்னியர்கள்.

க௨௫. வீரன் - வீரபத்திரர். தேன் - வண்டு.

க௨௬. கரியகணை - திருமாலாகிய அம்பு.

க௨௮. காத்த மறு - விடம்.

(பி - ம்.) 1 'நள்ளிருளின்' 2 'கரந்த' 3 'அபிராம முளரிக்கு' 4 'அங்குரிக்க'; 'அங்குதித்து'

கஙௗ. கற்பூரஞ் சாத்திக் [1]கலவைகுளி ரச்சாத்திச்
சொற்பூந் தவளத் தொடைசாத்தி - நற்புடையில்

கஙங. வெண்சா மரையிரட்ட வேயுறுதோ ளாற்பரித்துத்
தண்சாய ளுமகளிர் சங்கமாய்ப் - பண்சாரச்

கஙச. செந்தீபக் கஞ்சந் திரண்டலராப் பொன்முகரி
யிந்தீ வரமுண் டிளந்தென்றல் - வந்துலவத்

கஙரு. திங்க ணிலாவெறிப்பத் தென்பீட முன்றிலிலே
யங்க ணுலாப்போந் தருளியபி - னெங்கள்பெருஞ்

கஙசா. சைவமறையோர் சதுமறையின் காரணத்துத்
தெய்வமகா பூசை செலுத்துதலுங் - கையி

கஙஎ. லரும்பள்ளி வேளெய்ய வன்றவனைப் [2]பாரா
வரும்பள்ளி வாச மணுகி - விரும்பி

கஙஅ. யகிலாண்ட மீன்றளை [3]யவ்விருளிற் கூடி
யகிலாண்ட பூண்முலைப்போ ராடி - மிகவுறங்கிச்

கஙசா. செங்கதிரோன் கைமலரச் செந்தா மரைமலர
மங்கையுடன் [4]செங்கண் மலர்ந்தருளிக் - கங்கைநீர்

கசо. கண்ணப்பன் வாய்நீர் கரியுமிழ்நீர் கண்ணப்பன்
வண்ணச் [5]செருப்பணிந்த வார்சடைமே - லெண்ணத்திற்

கசக. புக்கார் பவங்கடியும் பொன்முகரி நீராடி
மிக்கான பூசை விதிகொண்டு - திக்காடை

கஙௗ. இக்கண்ணிமுதல் வெள்ளைசாத்துதல் கூறுகின்றார். தவளத் தொடை - தும்பைமாலை; இஃது இத்தலத்தில் மிக்க விசேடமுடையது.

கஙங. தோளாற் பரித்து நாமகளிர் சங்கமாய்ச் சாமரை இரட்டவென்க. சாமரையிரட்டுமகளிர் வெள்ளணியணிந்திருத்தலின், கலைமகள் போல்வாரென்பார், 'நாமகளிர்' என்றார்; திருமகள் போல்வாரை, 'இந்திரைகள்' என்பர்பின்; ௨௦௯.

கஙரு. தென்பீடம்- தக்ஷிணாமூர்த்தியின்பீடம்; இது வைதிகபீடமெனப் படும்.

கஙசா. காரணம் - காரணாகமம்.

கஙஎ. அரும்பை அள்ளி. பள்ளி - படுக்கை.

கஙஅ. அகிலாண்டம் - எல்லாஅண்டங்களையும். அகில் ஆண்ட - அகிற் புகையை ஆண்ட.

கஙகூ. கை = கரம் - கிரணம்.

(பி-ம்.) [1]'கலவைத் தளிர்சாத்தி' [2]'பாராது' [3]'அன்றிருளிற்' [4]'சேக்கை வளர்ந்தருளி' [5]'செருப்பிருந்த'

கசூ௨. மண்டுகரி யேற மதவாடை கொம்புகொளப்
புண்டரிக வாடை பொறிதாக்கக் - கண்டிகழா

கசூ௩. நீவிக் கலைசாத்தி நீடலையி லேழுலகைப்
பூவிட்ட கச்சுப் புறத்தார்த்து - மூவுருவு

கசூச. மொன்றுதல் காட்டு முபவீத மார்பணிந்து
பொன்றாத தொல்லைப் பொருளெல்லாஞ் - சென்று

கசூ௫. முடியு மிடத்தே முடிபுனைந்து சேணார்
சடையு மிளம்பிறையுந் தாழப் - பிடியிடஞ்சே

கசூ௬. ரிக்கயிலைக் காளத்தி யானைக் கியலோடை
தக்கதெனப் பட்டந் தரித்தருளி - நக்கருக்குத்

கசூ௭. தேங்குழையுந் தோடுஞ் சிலையிடத்தி லுள்ளவெனப்
பூங்குழையுந் [1]தோடும் புடைசூட்டி - மூங்கிற்

கசூ௮. [2] சகோதரனென் றாரத் தழீஇக் கழுத்துமுத்த
[3] மகோத்திநீ லத்தை மறைக்கக் - ககோதரநற்

கசூ௯. பையரா மெய்க்குளுமிழ் பன்மா மணிவடம்போற்
செய்ய[4]மா ணிக்கவடஞ் சேர்ந்திலங்க - வெய்யிற்

க௫0. கணத்தணியாய்ப் பல்லுலகாய்க் கங்கைப் படியாழ்
மணிப்பதக்க ராசி மலியப் - பணிக்கிரணப்

க௫க. பாந்தளை மலைவலியைப் பார்த்துச் சுழலவிட்டுப்
போந்ததென வாகு புரிவயங்கக் - காந்தி

கசூ௨. மதவாடை - யானைத்தோலாகிய ஆடை. புண்டரிகவாடை - புலித்தோலாகிய ஆடை. 'கரியேற', 'கொம்புகொள', 'பொறிதாக்க' என்பன சிலேடைகள்.

கசூ௩. ஆதிசேடனாகிய கச்சு.

கசூ௬. காளத்தியானையென்பது இத்தலத்தில் ஸ்வாமியின் திருநாமம். ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்.

கசூ௭. குழை, தோடு என்பன ஆபரணவிசேடங்கள்; இவற்றிற்கு முறையே தளிர், பூவிதழெனவும் வேறு பொருளுங்கொள்க. சிலை - மலை.

கசூ௭ - ௮. சிவபெருமான் மூங்கிலிற்றோன்றியவராதலின். அவரைச் சகோதரனென்று முத்தம் கருதியதென்றார். மகோததிநீலம் - விடம். ககோதரம் = காகோதரம் - பாம்பு.

கசூ௯. அரா - காளமென்னும் பாம்பு.

க௫க. வாகுபுரி - வாகுவலயம்.

௰ (பி - ம்.) [1]'தோடும் புறத்தார்த்து' [2]'சகோதரனென்று' [3]'மகோதரநீலத்தை' [4]'மாணிக்கஞ்சிறந்திலங்க'

௧௫௨. யுருக்கொள்வல யத்துமணி [1]யொன்பதின்ம ருற்ற
திருப்பதிக மென்னத் திகழ - மருப்பதத்துச்
௧௫௩. சந்திரனு மந்தகனுந் [2]தாருகனை வென்றாளுஞ்
சிந்தை யதிரச் சிலம்பதிர - வந்தரத்திற்
௧௫௪. கோத்தபெரு வெள்ளங் குடிக்கப் பசிகொண்டு
காத்திருந்த வங்கி கரத்தோங்கக் - கோத்திரத்தி
௧௫௫. லம்மை மருங்கிற் கலைந்துதலை மோதுவபோற்
சும்மைகொடு செங்கைத் துடிதுடிப்பக் - கொம்மைத்
௧௫௬. தனங்களுடை யார்வீதி சார்வளவு நில்லென்
றநங்கனை[3]யங் கோர்கை யமைக்கப் - புனைந்தமணிப்
௧௫௭. பச்சைக் கொழுந்தைப் பசும்புற் கொழுந்தெனவே
[4] நச்சிக் கரநவ்வி நாநீட்ட - மெச்சு
௧௫௮. பணியாட நீராட்டப் பைங்குவளை மாலை
யணியாடப் பொன்னிதழி யாட - மணமுண்டு
௧௫௯. வண்டாடக் கோடிதலை மாலையா டச்சுருதி
கொண்டாடத் [5]தேவர்குழாங் கூத்தாடச் - சண்ட
௧௬0. முரசதிரத் தெய்வ முழவதிர [6]நாக
சுரமதிரச் சங்கந் தொனிப்ப - வரையரையன்
௧௬௧. மாக்கற் பகவல்லி வாளிக் கிரணவிழி
தாக்கத் திருவாடு தண்டேறி - நோக்கினாற்
௧௬௨. சீறுமத னுக்குதவி செய்யவோ வென்றணுகிக்
கூறு மதி[7]போற் குடைநிழற்றத் - தேறமுத
௧௬௩. லன்னமா ணன்கண் டதிசயித்துப் [8]பார்த்துழல
வன்னமா வெண்சா மரையசையத் - தன்னை
௧௬௪. யலக்கணற வாழ்த்து மடியார் பவத்தை
விலக்குவபோ லாலவட்டம் வீசத் - துலக்குமணி

---

௧௫௨. ஒன்பதின்மர் - திருவிசைப்பாக்களை அருளிச்செய்த திருமாளிகைத் தேவர் முதலியோர்.

௧௫௨ - ௩. பதத்து அதிர. தேய்ப்புண்டமையாற் சந்திரனும், உதை யுண்டமையால் யமனும், கூத்தில் தோல்வியுற்றமையால் காளியும் சிந்தை நடுங்கினர்.

௧௫௪. கோத்திரம் - மலை. ௧௫௫. துடி - உடுக்கை.

௧௫௭. நவ்வி - மான்.

(பி - ம்.) [1]'ஒன்பதுகளுற்ற' [2]'தாருகனைக் காய்ந்தாளுஞ்' [3]'ஓர் செங்கை' [4]'நச்சுக் கிரநவ்வி' [5]'தொண்டர்குழாங்' [6]'நாகசரமதிரச் சங்கந்தழங்க', செம்பொனரசதிரச் சங்கமதிர' [7]'போல்வெண் குடைநிழற்ற' [8]'பார்க்குழல்'

கசுரு. யம்பொற் [1]களாசி யடைப்பைவரக் கஞ்சுகிகள்
செம்பொன் மணிவேத் திரம்பிறங்க - வெம்பரித்

கசுசு. தேசு பெறுங்கனகத் திண்கோ புரநிரையின்
வாசல் பலகடந்து வந்தருளி - வீசுகதி

கசுஎ. ராழியாற் பொற்கொடியா லாடகப் பொற்றொடையால்
வாழி மணிவடத்தான் மாலையாற் - கேழ்கிளருஞ்

கசுஅ. சங்க [2]மணிகும்பந் தாங்கலாற் பாகத்துச்
செங்கணெடு மாலனைய தேரேறி - மங்கையுடன்

கசுகூ. சங்கு திமிலை தடாரி குடமுழா
மங்கல கீத மகரியாழ் - பொங்கிய

கஎ௦. சச்சரி பேரி தலைமயங்கிக் கம்பிக்கப்
பிச்ச வணிகள் பிறங்கியிட - விச்சியிலே

கஎக. [4] யண்சந் திரனைவென் றுண்டவற்குச் சந்திரன்போல்
வெண்சந் திரவட்ட மேலாடக் - கண்சாத்து

கஎஉ. [5] வள்ள லநுபமத்து மாலுமய னுங்கருடப்
புள்ளுமன்னப் புள்ளும் பொலிந்தேறத் - தள்ளிக்

கஎங. [6] கிரியி னரியுமெரி கின்றவனும் வெள்ளைக்
[7] கரியு மரியுங் கடவப் - பெரிய

கஎச. தடமையுரு வானவனுந் தானவனும் பொற்பா
ரிட[8]மையிட மேறி யிறைஞ்சக் - குடதிசையிற்

கசுரு. களாசி - காளாஞ்சி. கஞ்சுகிகள் - சட்டையிட்டோர்.

கசுஅ. மங்கையுடன் தேரிலேறி.

கசுஎ - அ. தேருக்கும் திருமாலுக்கும் சிலேடை: ஆழி - உருளை, சக்கரம். பொற்கொடி - பொன்னாலாகிய துவசம், திருமகள். மணிவடம் - அழகிய (இழுக்கும்) வடம், இரத்தினமாலை. சங்கம், மணி, கும்பம் ஆகிய இவற்றை; குடக்கூத்து ஆடியபொழுது திருமால் கும்பந்தாங்கினர்.

கஎ௦. கம்பிக்க - அதிர்ந்து முழங்க; 'கம்பிக்குந் தெய்வமுரசு' என்பர் பின்னும்; ருகூ௦.

கஎக. சந்திரவட்டம் - ஒருவகைவிருது.

கஎஉ. அநுபமத்துமால் - ஒப்பற்றமால்.

கஎங. கிரியின் அரி - இந்திரன். எரிகின்றவன் - அக்கினி. அரி - ஆடு.

கஎச. மை உரு வானவன் - யமன். தானவன் - நிருதி. பாரிடம் - பூதம்; மயிடம் = மகிஷம் - எருமைக்கடா; எதிர்நிரனிறை.

(பி - ம்.) [1] 'காளாஞ்சி' [2] 'மணிக்கும்பம்' [3] 'யாழ்செங்கோடு' [4] 'அண்சந்திரன்வளர வாண்டவர்க்கு, 'அஞ்ச... திரற்குவே றுண்டவர்க்கு', [5] 'வள்ளலனுமத்துவச' [6] 'கிரியுமரியும்' [7] 'கரியுமறியுங் கடாவ' [8] 'மயிட'

களரு. கானேறு நீர்க்கரசைக் கந்தச் சமீரணனை
மீனேறு மானேறு மேற்கொள்ள - [1]ஊனுருகிச்

களசா. சுற்றமா கக்கலந்த தோழனுந் [2]தோழனும்
பெற்றவிமா னத்தேறிப் பின்செல்ல - வொற்றைமருப்

களஎ. பாளிதுடி யாளி[3]யெனு மாதார பூதர்பெருச்
சாளியினு ஞாளியினுந் தானூன்ற - வேனூ

களஅ. நயச்செண் டடிப்பவனு நற்புடைக்கே சொற்கே
கயத்துங் கயத்துங் களிப்ப - வியற்காளி

களகூ. துங்கக் கலையேறச் சூலிநெடும் பேயேறச்
சிங்கத்தி லேறச் செழுங்கன்னி - சங்கமா

கஅ0. யோரெழுவ ரோரெண்ம ரொன்பதின்ம ரோர்பதின்மர்
பாராப் பதினொருவர் பன்னிருவ - ரீரெழுவர்

கஅக. தத்தம் விமானந் தழிலேறக் கந்தருவர்
சித்தர் முனிவர் திரண்டேத்த - முத்தமிழாற்

கஅஉ. பல்லக்கைப் பெண்ணுகப் பாடினோன் வேண்டாளப்
பல்லக்கி லேயிருந்து பண்பாடக் - கல்லொக்க

கஅங. மேனாண் மிதந்தானை மெய்க்கா வணமேந்த
மினூர வலினரசை மாவேந்தக் - [4]கான

களரு. நீர்க்கரசு - வருணன். சமீரணன்-வாயு. மீனேறு - சுறுமீன். மானேறு - கலைமான்.

களசா. தோழனும் தோழனும் - குபேரனும் ஈசானனும்; சாரூபம்பெற்றவனாதலின், ஈசானனைத் தோழனென்றார். பெற்றவிமானம் - பெற்றுக்கொண்ட விமானம், இடபமாகிய விமானம்; எதிர்நிரனிறையாகப் பெற்றமும் விமானமுமெனக் கொள்ளினுமாம்.

களசா - எ. விநாயகரும் வைரவக்கடவுளும். ஞாளி - நாய்.

களஅ. செண்டடிப்பவன் - ஐயனார்; செண்டு - ஒருவகைப் படைக்கலம். புடைக்கு - பக்கத்தில். சொல் - புகழ். கேகயம் - மயில். கயம் - யானை.

களகூ. கலை - கலைமான்.

கஅ0. எழுவர் - ஏழுமுனிவர்; சத்தகன்னியருமாம். எண்மர் - அட்டவசுக்கள். ஒன்பதின்மர் - நவக்கிரகதேவர்; பதின்மர் - தசப்பிரமர். பதினொருவர் - ஏகாதச உருத்திரர். பன்னிருவர் - துவாதசாதித்தர். ஈரெழுவர் - பதினான்கு மனுக்கள்.

கஅஉ. பல அக்கு - பலவாகிய என்புகள். பாடினோன் - திருஞானசம்பந்தர்.

கஅங. மிதந்தான் - திருநாவுக்கரசர். அரசு - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

(பி - ம்.) [1] 'வானூருஞ்' [2] 'தோழனும்பொற், பெற்ற' [3] 'எனு மாபூதர் பூதர்' [4] 'கானூர்'

கஅச. நரிக்குதிரை கொண்டோ னரவா கனத்தே
[1] தரிக்கமணித் தண்டேறத் தண்டி - திருக்கழலே

கஅரு. நூலின்வழி [2]கண்டோரு நொந்தீன்ற கற்சுமத்திக்
கோலுஞ் சிவபதத்தைக் [3]கொண்டோருங் - காலிரண்டுங்

கஅசா. தாவென்ன வெற்பிற் றலைமோதி [4]நின்றோருஞ்
சீவன்செல் கண்வழியே [5]சென்றோரும் - பாவனைக்கு

கஅஎ. ணண்பாக வேநம்பி நான்வந்தே னென்றோனும்
வெண்பா [6]விளக்கேற்றும் வித்தகனும் - பெண்பாகம்

கஅஅ. பெண்க ளுடைமையெனப் பேரின்பம் பெற்றோருங்
கண்களிக்கக் கேட்கத்திற் காட்சிதரப் - [7]பண்களித்துப்

கஅகூ. பாடியுமர்ச் சித்தும் பணிந்தும் பதம்பெறும்பல்
கோடி யடியார் குழாங்கொள்ள - நாடளித்த

ககூ0. சோழ ரிருமருங்குஞ் சூழ்ந்துவர்த் தொண்டையரும்
[8] பூழியருங் கேரளரும் போற்றிசெய - வூழி

ககூக. யெழுபிறப்புந் தானறுத்த யாதவர்கோ னின்று
செழுமணிப்பொற் செங்கோல் செலுத்தத் - தொழுகோயிற்

ககூ௨. சட்டமிடத் தோன்றிச் சதகோடி வைபவஞ்செய்
[9] சிட்டய் ராமனின்று சேவித்துக் - கிட்ட

கஅச. தண்டி - தண்டேசர்.

கஅரு. நூலின் வழிகண்டோர் - சிலந்தியாக இருந்து வழிபட்டதேவர். கொண்டோர் - காளனென்னும் பாம்பாக இருந்து வழிபட்டதேவர்.

கஅசா. தலைமோதி நின்றோர் - யானையாக இருந்து வழிபட்டதேவர். சென்றோர் - கண்ணப்பநாயனர்.

கஅஎ. வந்தேனென்றோன் - சிவகோசரியார். வித்தகன் - நக்கீரர்; 'நந்தாவிளக்கெனவே நக்கீரர் சொன்னதிரு, வந்தாதி யேகாதணி' என்பர் பின்னும்; நூஉக; "சொல்லும் பொருளுமே தூத்திரியு நெய்யுமா, நல்லிடிஞ்சி லென்னுடைய நாவாகச் - சொல்லரிய, வெண்பா விளக்கா வியன்கயிலை மேலிருந்த, பெண்பாகற் கேற்றினேன் பெற்று" என்று இவர் கூறியிருத்தலால் இவரை வெண்பாவிளக்கேற்றும் வித்தகர் என்றார்; கயிலைபாதி காளத்திபாதித் திருவந்தாதி, க.

கஅஅ. பெற்றோர் - மதுரைக்கன்னியரிருவர்.

ககூ0. தொண்டையர் - ஆதொண்டைமானுடைய பரம்பரையாசர்.

(பி - ம்.) [1]'தருக்க' [2]'கண்டோனும்' [3]'கொண்டோனும்' [4]'நின்றோனும்' [5]'சென்றோனும்-பூவுலகில்' [6]'விளக்கேத்தும் வித்தகரும்' [7]'பண்களிக்கப்' [8]'பூழியரு மருங்கு' [9] 'சிட்ட ருயரநின்று சேவிப்ப'

௧௯௩. வடமடத்து மா்முனியு மாமணி கங்கைத்
திடமடத்து வாழ்தே சிகனுங் - கடலனைய

௧௯௪. கொண்டற் கொடை[1]யாறு கொத்தாரும் வெள்ணீற்று
வண்டற் பதினெண் மடத்தாரும் - [2]புண்டரத்துச்

௧௯௫. [3] சுத்தச் சிவாகமத்துத் தொல்லைநூற் காரணத்துப்
பத்துக் குடி[4]வேத பாரகரு - மத்தனருள்

௧௯௬. [5] வைத்திடுகோ யிற்கணக்கு மந்திரவோ லைக்கணக்கு
[6] முத்திரிக்குங் கூர முறையாரும் - பத்திபுரி

௧௯௭. யெட்டுக்கொத் தான விளையநா யக்கர்களும்
வட்டக் களபமுலை வண்ணவா - பிட்ட

௧௯௮. சிறுபத்தி முல்லைநகைத் [7]தேவரடி யார்க
ளறுபத்து நாலுவகை யாரு - முறுதியின்மற்

௧௯௯. றுள்ள வடியாரு மோங்கு தமிழோருந்
தெள்ளிய பாடகருஞ் சேவிப்பக் - கள்ளமதன்

௨௦௦. பூமழையு மேற்சொரிபொற் பூமழையு மந்தணர்கைப்
பூமழையு மண்டம் [8]பொதிந்தேற - மாமறுகி

---

௧௯௩. வடமடம் - சங்கர முனிமடம்; இஃது இத்தலத்திற் காலிகோபுரத்திற்கு வடக்கே மேற்குத் திருவீதிக்குமேற்கே கருங்கல்மண்டப வடிவாக இப்பொழுதுள்ளது. மாமணி கங்கைத்திடமடம் - மணிகர்ணிகேசுவரமடம். இது திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கேயுள்ளது.

௧௯௪. ஆறுகொத்தார் - யானைமுதலியவற்றிற்கு இடபமுத்திரைபோடுவோராகிய முத்திராதிகாரிகள் முதலிய ஆறுவகையினர். பதினெண்மடத்தார் - சிவாகமபத்ததிகள் பதினெட்டும் இயற்றிய சிவாசாரியர்கள் பதினெண்மர்களுடைய பரம்பரையினர்; அப்பதினெண்மர்களாவார்: துர்வாஸசிவர், பைங்களசிவர், உக்ரஜ்யோதி, ஸ்ரீகண்டர், விஷ்ணுகண்டர், ஸ்ரீபோதர், வித்யாகண்டர், இராமகண்டர், ஞானசிவர், ஞானசங்கரர், ஸோமசம்பு, ப்ரஹ்மசம்பு, திரிலோசனசிவர், அகோரசிவர், வருணசிவர், ப்ரஸாதசிவர், இராமநாதசிவர், ஈசானசிவரென்பவர்கள்; "பதினெண் மடத்திற் பயிலு முதலிகளும்" என்றார் திருவானைக்காவுலாவுடையாரும்.

௧௯௬. மந்திரவோலைக்கணக்குமுத்திரித்தல் - வேதாகமங்களை யெழுதுதல். கூரமுறையார் - கூரமென்னும் ஊரிலிருந்துவந்த முறையையுடையோரென்பர்.

௧௯௭. எட்டுக்கொத்தான இளையநாயக்கர் - திருவபிடேகத்திற்குப் பால் கொணர்தல் முதலிய எட்டுவகைத்தொண்டிற்கு உரியவர்கள்.

௧௯௮. தேவரடியார்கள் - உருத்திரகணிகையர்கள்.

(பி - ம்.) [1]'ஆறுகோத்திரரும்' [2]'பண்டைநூற்' [3]'சுத்தசிவாகமத்துத்' [4] 'வேதபாற்கரரும்' [5] 'வைத்தகோயிற்' [6] 'உத்தரிக்குங் கூலமுடையாரும்' [7] 'தேவரடியாரறு' [8] 'பொலிந்தேற', 'பொலிந்தோங்க'

௨௦௧. லாணிக் கனகத் தமைந்தசிலை யான்வந்தான்
மாணிக்கச் சோதி மலைவந்தான் - பாணிதனிற்

௨௦௨. [1] பத்துப் பிறப்பிற் பகழிப் பிரான்வந்தான்
[2] செத்துப் பிறவாத தேவன்வந்தா - [3]னித்திரையிற்

௨௦௩. சார்ந்தாரைக் காத்த தயாவா ரிதிவந்தான்
சேர்ந்தார்க் கினிய சிவன்வந்தான் - கூர்ந்தசிவ

௨௦௪. [4] நம்பிக்கு முன்னின்ற நம்பிக்கை யான்வந்தான்
றும்பிக்கை யானைத் துணைவந்தான் - செம்பவளச்

௨௦௫. சோதிப் பெருந்தேவன் சோதி விடங்கன்வந்தான்
போதிக்க வொண்ணுப் பொருள்வந்தான் - கோதற்ற

௨௦௬. வாயிரநா மத்தான்வந் தானன்று செங்காட்டிற்
போயிரந்த பிள்ளைப் புலிவந்தா - னேயமென்றும்

௨௦௭. வைத்த மலைக்[5]கொழுந்தான் வந்தான்வந் தானென்று
பத்திபுரி சின்னம் பணிமாறத் - துத்திவரி

குழாங்கள்.

௨௦௮. [6] நாக ருலகமணி நாக நிதம்பியரும்
பாக ருலகமொழிப் பாகரு - மேகமணி

௨௦௯. சந்திரனே போன்றமுக சந்திரலோ கத்தாரு
மிந்திரனா ரிந்திரைக ளெல்லாருங் - கந்தருவ

௨௧௦. கன்னியருஞ் சித்தரிளங் கன்னியருங் கின்னரர்தங்
கன்னியருங் கிம்புருட கன்னியரும் - பொன்னின்

௨௧௧. சிலைவா ழநங்க சிலைப்புருவத் தாரு
[7] மலைவா ழலையளகத் தாரு - நிலையாய

௨௧௨. கண்ண னுலகமலர்க் கண்ணாரும் பூலோக
வண்ண மகளிர் வடிவெய்திப் - பண்ணையா

---

௨௦௨. திருமாலாகிய பகழி.
௨௦௩-௪. சிவநம்பி - சிவகோசரியார்.
௨௦௮. பாகருலகம் - பிரமனுலகம்.
௨௦௯. இந்திரைகள் - திருமகள்போன்ற மங்கையர்கள்; அரம்பையர்களுமாம்.
௨௧௦-௧௧. பொன்னின்சிலை - மேருமலை. அலைவாழ் அலைஅளகத்தார் - நீரரமகளிர்.

(பி - ம்.) [1]'பத்துப்பிறப்புப்' [2]'செத்துப் பிறவாச்சிவன்' [3]'இத்தரையிற்' [4]'நம்பிக்குந் திண்ணனுக்கும்' [5]'கொழுந்தன்' [6]'நாக குலத்திலுள்ள நாக' [7]'அலைவாழ் முகிலளகத்தாரும்'

உகங. யீட்டு மரவிற் கிடங்கொடுத்த தென்னென்று
கூட்டமிடுங் தோகைக் குழாங்களோ - காட்டுமுன்னே

உகச. யெங்க ணதியை யிவரடக்க லென்னென்று
பொங்கி வருமெகினப் புட்களோ - பங்கமகத்

உகரு. தோடு முழைஞ்ய யுரித்தா ரிவரென்று
தாடி வருமானின் சங்கமோ - சூடேற்றி

உகசு. மீனக் கொடியானை வென்றகொடி யாரெனச்சூழ்
கானக் குயிலின் கணங்களோ - யானை

உகஎ. பிடித்தபிடி யாயுரித்த பேராளனைப்பின்
பிடித்த பிடியின் பெருக்கோ - சடைக்கு,

உகஅ. ளிளைத்தமதி சிக்கியதென் றெவ்வுடுவுங் கூடி
வளைத்தனவோ வென்று மருளக் - களித்துமணி

உகக. மாளிகையிற் சூளிகையின் மண்டபத்திற் கோபுரத்தி
லாளிநிரை முற்றத்திலாடரங்கிற் - சாளரத்தின்

உஉ0. மாடத்தி லாலயத்தின் மாமகர தோரணத்திற்
கூடத்திற் கூடிக் கொடியிடையீ - ரோடிவருங்

குழாமகளிர் கூற்று.

உஉக. கல்லா லடியிற் கரும்பினிர தந்தன்னை
யெல்லாருங் கண்ணு லினிதருந்தீர் - பொல்லாத

உஉஉ. வாலால முண்டுலகை யாளு மடையாளக்,
கோலா கலக்குறியைக் கும்பிடீர் - காலா

உகங. அரவு - காளன்; பூண்களாகிய பாம்புகளுமாம்.

உகச. அன்னப்பறவை கங்கையில் வாழ்தற்குரியது. மகம் - தக்கனுடைய யாகம்.

உகரு. தாடி = தாவடி - தாண்டி; தொகுத்தல். உகசு. யானையை.

உகசு. குயில் மன்மதனுக்குக் காளம். கானம் - காடு, இசை.

உகஅ. உடு - நக்ஷத்திரம்.

உகக. சூளிகை - மாளிகையின்மேலுள்ள அறை. ஆளி - அத்தியாளி: "அறுகுசூழ்நிரைத்தெற்றி" திருவிளை. உ௦: எ.

உஉ0. மகர தோரணம் - மகரதோரணத்தையுடையவாயில்.

உஉக. கரும்பு - திருக்காளத்திநாதர். இரதம் - தேர், சாறு.

உஉஉ. கால் - கண்ணப்பருடைய பாதம்.

உஉங. லுதைத்தமுடி யார்வந் துலாத்துமது பாரீர்
பதைத்ததிரு வாபாணம் பாரீ - ரதற்கடங்கா

உஉச. வெண்மதியைப் பாரீரவ் வெண்மதிபோற் சிக்காமற்
றெண்மதிஸிய நன்ருப் பிடித்திடீர் - திண்மலையா

உஉரு. யிச்சுதர்கள் வீறிஞ ரித்[1]தேவி யார்க்கின்னம்
பச்சுடம்பென் பாலென் பகர்ந்திட - ரெச்சி

உஉசா. விறைச்சிறுகர் வோமென் றெலும்பணிய வேண்டா
மறைச்சுவிட ரென்று வணங்கீர் - குறிச்சணிய

உஉஎ. விந்தத் திருவுரத்துக் கேனக்கொம் பேன்கொங்கைத்
தந்திக்கொம் பாகாதோ தான்கேளீர் - [2]முந்தியதோ

உஉஅ. யோங்கியவோங் காரத்தி னுட்பொருளாய் நின்றதுபோற்
[3] றேங்கு[4]திரு வாசியினைச் சேவியீ - ராங்கார

உஉகூ. மாலு மயனு மதிக்கமிதிக் கப்பெற்ற
காலின் முயலகனைக் கைதொழீர் - கோலியெதிர்

உஙo. நில்லீ ரெனவெதிரே நிற்பார் கதிரோனைப்
பல்லிருங் கையைப் பரவுவார் - வல்வி

உஙக. திருத்தோடு நிற்கச் சிவந்தபா திக்குக்
கருத்தோடு நெஞ்சங் கரைவா - ரெருத்தோனே

உஙஉ. வில்லடி[5]மே லேயிருந்த மெல்லடியா ளாரென்பார்
வல்லடியோ வந்த வரத்தென்பார் - நல்லடியான்

உஙங. கண்களையு மட்டுங் கரையாத கன்னெஞ்சம்
பெண்களையோ நாடுமெனப் பேசுவார் - [6]திண்கிரணத்

உஉங. உலாத்தல் - பவனிவருதல். "சங்கத்துலாத்தினன்" என்றார் முன்னும்; அரு. திருவாபரணம் - நாகாபரணம். அதற்கு - அப்பாம்பிற்கு.

உஉரு. பால் - பக்கம்.

உஉசா. இக்கண்ணியின் முதலடியில், "ஆட்டைத்தான் தின்கிறான் எலும்பையும் கழுத்திற் போட்டுக்கொள்ளல் வேண்டுமோ" என்னும் பழமொழியின் கருத்து அமைந்துள்ளது. குறிச்சு - குறித்து.

உஉஎ. ஏனக்கொம்பு - பன்றிக்கொம்பு.

உஙக. திருத்தோடு - திருத்தத்தோடு. எருது - இடபம்.

உஙஉ. அருச்சுனன்வில்லடி. மெல்லடியாளென்றது கங்கையை. நல்லடியான் கண்ணப்பர். 'வல்லடி வரத்து' என்பது ஒருபழமொழி.

(பி - ம்.) 1 'தேவிமார்' 2'முந்தித்தான்' 3'தேங்கொடிரு மாளிகையைச் சேவியீர்' 4'திருவாசிகையைத் தெண்டனிடீர்' 5'மேலேயிந்த'

உகச. தெண்மணிக ளேசாத்திச் சேடன்பூ சித்தவர்மேற்
கண்மணிக ளேசாத்திக் காட்டுவா - ருண்மயங்கிப்

உகரு. பூசலா மென்றாலும் பூசலாஞ் சந்தனத்திற்
பேசலா மோவென்று பேசுவா - ராசையா

உகசு. லத்தியா னேமுருவா லக்காள னேரானேம்
பத்தியா லாளீர் பரிந்தென்பார் - புத்தியெல்லாம்

உகஎ. போயிங்கு வீர்ஞானப் [1]பூவையணைந் தீரிளநீர்க்
[2] காயையணை யீரென்று கண்பிசைவார் - நேயங்

உகஅ. கனியார்கல் லாலின் கனியார் மடவரீர்க்
கினியா ரினியாரிங் கென்பார் - முனியாம

உகக. லேத்தவரு மெங்கட் கிரங்கீரோ சார்ந்தாரைக்
காத்தவரே யென்று கழறுவார் - பூத்த

உச0. பனியிதழி மார்பெமக்கே பங்கென்று கேட்கக்
கனியிதழி மாரைக் கடிவார் - தினமு

உசக. மழைத்துவாழ் வித்தவரே யானுன் மடவீ
ரிழைப்பரோ வெம்மைநமக் கென்பார் - தழைத்தசுரைக்

உசஉ. காய்வீணை யிட்டீரே கைத்தாய ராலெமக்கு
வாய்வீணை யிட்டீரென் வந்தென்பார் - பாய்வார்போற்

உசங. பாணிமா னுக்கெதிரே பார்வைமா னைத்துரப்பார்
நாணிமா னித்தோமே நாமென்பார் - பூணே

உசச. டுறுவார் வடத்தி லுளமூச லாடப்
பெறுவா ரிவ்ரிலொரு பேதை - குறுகாத

உகச. சேடன் - ஆதிசேடன்; ஆதிசேடன் பூசித்தமை, திருக்காளத்தி புராணத்துள்ள, பலரும் சிலந்தியும் பூசித்த அத்தியாயத்தில் ருரு-ஆம் செய்யுளால் விளங்குகின்றது; 'சேடனடைந்த சிவபிரான்' என்பர் பின்னும்; ருஎசு.

உகரு. அன்னத்திற் சிந்துபேசலாமோ.

உகசு. அத்தி - கடல், யானை. உருவால் - கரியதிருத்தால்.

உகஎ. ஞானப்பூ-ஞானப்பூங்கோதையம்மை. பூவையணைவீர் காயையணைத்தாலென்னகுறை?

உகஅ. இனியார் - இனித்தலில்லார், இனியாராவார்?

உச0. பனியிதழி - குளிர்ந்தகொன்றைப்பூ. கனியிதழிமார் - கொவ்வைக்கனிபோன்ற அதரத்தையுடையவர்.

உசஉ. வீணையிட்டீர் - வீணையையணிந்தீர். வாய்வீணை - வீண்மொழிகளை.

உசங. பாணி - கை. மானித்தோம் - பெருமையுறச்செய்தோம்.

(பி - ம்.) 1 'பூவையணிந்தீர்' 2 'காயையணைவீர்'

பேதை.

உசரு. தாயிற் சிறந்தாரைச் சாரும் புயங்கேசன்
[1] வாயிற் பெருதவிள மாணிக்க - நாயனர்
உசசு. செம்பொற் சரணஞ் செறியுங் களியானைக்
கொம்பிற் பிறவாக் [2] குறுந்திரள - நம்பனர்
உசஎ. [3] வேட்டிருக்கத் திண்ணனர் வேட்டம்போய்க் கொண்டுவரு
சூட்டிறைச்சி தோயாச் சுவைச்சிறுதே - ருட்டியத்தர் [ஞ்
உசஅ. தண்டா மரையடிசேர் சங்கத்தோ னந்தாதி
யண்டா முழுச்சிற் றலங்காரங் - தொண்டாகித்
உசகூ. தண்கயிலை யாரைத் [4] தழுவுஞ் சிவகோசன்
வண்கைப் புகுதா மருக்கொழுந்து - வெண்கிரணச்
உருo. [5] சோமன் செறிசடையார் சொற்கயிலை வீதிதொறுங்
காமன் வளையாக் கருப்புமுளை - யீமனர்
உருக. கங்கைக் கரைக்காமன் [6] காவிபோற் கூடலிலே
வெங்கழுவிற் புக்கார் விரதம்போ - லங்கவரைச்
உருஉ. செல்லா மகத்திற் சுரரொடுத்த வாயுதம்போற்
கல்லாக் கொலைபடைத்த கண்ணிணை - ளெல்லார்க்குங்
உருங. தம்பிரான் பாலொடுங்குந் தக்கோ ரிருவருமா
யம்பிஞ கத்தொடுங்கு மண்டமுமாய்ச் - சம்பந்தன்
உருச. வண்ணைக் குடத்தென்பு வைத்தெழுப்பு மங்கையுமாய்த்
திண்ணற் கொளித்திருக்குஞ் செங்கையுமாய்க்-கண்ணிருளு

உசரு. புயங்கேசன் - காளன். உசஅ. சங்கத்தோன் - நக்கீரர்.

உசகூ. சிவகோசன் - சிவகோசரியார்.

உருக. கங்கைக்கரையில் மன்மதனது நீலமலர்ப்பாணம் கொலைசெய்த தில்லாததென்றபடி; காமனையெரித்த இடம் கங்கைக்கரை. கங்கைக்கரை யென்பதற்கு இந்தத்தலத்தில் உள்ள மணிகர்ணிகையின் கரையெனினும்பொருந்தும். கழுவிற்புக்கார் - சமணர். அவர்கள் விரதம் கொல்லாமை. அவரை - சிவபெருமானை.

உருஉ. மகம் - தக்கன் யாகம்.

உருங. தக்கோரிருவர் - பிரமனும் திருமாலும்; மதுரைக்கன்னியரிருவருமாம். அம்பு - திருமால். ஆகம் - உடம்பு.

(பி - ம்.) [1] 'வாயிற் பிறவாத' [2] 'குளிர்தாளம்' [3] 'வேட்டிருக்குங்' [4] 'தழுவும் புயங்கேசன்' [5] 'சோடினைற்சசடை' [6] 'காவியம்போல்'

உருரு. மண்டத் தமரு மருஞ்சக்ர வாகமுமாய்த்
துண்டப் பணிவாய்ச் சுடர்களுமாய்த் - தெண்டிரைவா

உருசு. யான்ற[1]வமு தக்குடமு மாகவிருந் திருந்தினிமேற்
றேன்றி வளருந் துணைமுலையா - [2]ளென்றுவிட

உருஎ. முண்டார் திருச்சடைமே லுன்மத்த முண்குதலை
வண்டாய் மிழற்று மழலையாள் - சண்டேசன்

உருஅ. பேரூற்றும் பரமனூர் பொன்கொழிக்கும் பொன்முகரி
யாற்றி னறல்போ லளகத்தாள் - கூற்றிலே

உருகூ. யாங்குவுரி யல்லா தரும்பியவெண் ணுன்கறமுந்
தாங்க முயன்றனைய தந்தத்தாள் - பாங்கியெண

உசுo நின்றுதனை நீங்கா நிழலை யுடன்கொண்டு
சென்று மனைபுகுந்து தேடுவாண் - முன்றிலிலே

உசுக. மெத்துமணற் சிற்றில் விருந்தருந்த வாவென்று
சித்திரத்தி னேடொல்கிச் செப்புவாள் - கைத்தாயை

உசுஉ. நீங்கிப் பிரியா ணிலைக்கண்ணு டிப்பொருளை
வாங்கித்தா வென்று வருத்துவா - ளாங்கருணை

உசுஙு. யாயநீர்மை வேட னபிடேக மேனியைப்போல்
வாய்நீ ரமுதொழுகு மார்பினு - டேய்நீர்மை

உசுச. வள்ள லடியார் மனம்போ லனுவளவுங்
கள்ள மடையாக் கருத்தினள் - கிள்ளையுடன்

உசுரு. ரூவித் தலைவளர்க்குந் தாயரள கச்சுரும்பை
நாவற் கனியெனவே நச்சுவாள் - பாவனையி

உசுசு. லென்னிலா [3]ஞானவெளி யேகாந்த யோகியைப்போற்
றன்னிலே தான்பேசுந் தன்மையா - ளன்னைமார்

உசுஎ. மாணிக்கக் கல்லால் வயிடூ ரியமணியா
லாணிக் கனகத்தா லாரத்தாற் - பேணிக்

உருரு. அணடம்-முட்டை; ஆகாயமுமாம். துண்டப்பணி-இராகுகேது.
உருஎ. உன்மத்தம்-ஊமத்தமலர். உருஅ. கூறு-திருமேனியின்பங்கு.
உருகூ. தந்தம்-பல்; பற்கள் முப்பத்திரண்டு. உசுக. மெத்து-நிரம்பிய.
உசுஙு. வேடன் - கண்ணப்பர். மேனி - சிவபெருமானது திருமேனி.
உசுசு. எல் நிலாம் - ஒளிவிளங்கும்.

(பி - ம்.) [1]'அமுதக்குடமாயாகத்திருந்து' [2]'என்றவிட' [3]'ஞானவொளி'

உ௬அ. கொழுங்கமுகு நாட்டிக் குலாவியமுற் றத்தே
செழும்பவளப் பொன்னூசல் செய்ய - வெழுந்திவளு

உ௬௯. மென்னை மணியூச லேற்று மெனவேற்றி
யன்னையர்க ளாட்டு மளவிலே - சின்னங்க

உ௭௦. ளார்ப்ப மணிமுழவ மார்ப்ப வலம்புரிக
ளார்ப்ப வருமறைக ளார்ப்பவே - போர்க்கடலா

உ௭௧. னென்றுங் கழியான்பச் சேரியா னீர்க்குளத்தான்
கன்றுந்து மாற்கில் லுங் கால்வாயா - னின்றுதனே

உ௭௨. [1] யேத்தத் துரவா னிருங்கி ணறுந்தாரான்
[2] சாத்தியநீர் வற்றாத் தடாகத்தான் - கோத்த

உ௭௩. புரமடுவான் முத்தி புகற்கேணி யாவான்
சுரரிதய வாவியிலே தோய்வா - [3] னிரவலர்நோ

உ௭௪. யாற்றினான் சூலத் தகழுதிரங் கைத்தலையி
லூற்றிலு னன்னினைவி லோடையா - னூற்றெட்டுத்

உ௭௫. தாளத்தி லாடுதிருத் தாளன் கயிலாயன்
காளத்தி நாதன் கணநாதன் - வேளத்தன்

உ௭௬. கற்றூறைச் சடையன் கனகக் கொடியாடும்
வெற்றித் திருத்தேர்மேன் மேவுதலுங் - கொற்றமேதன்

உ௭௭. மாசிப் புதுத்தேர் மருவினான் மற்றிவளு
மீசன் பழந்தேர்க் கிறங்கினு - ணேசத்தின்

உ௭௦ - ௭௪. இக்கண்ணிகளிலே கடல், கழி, ஏரி, நீர்க்குளம், கால்வாய், துரவு, கிணறு, நீர்வற்றாத்தடாகம், மடு, கேணி, வாவி, ஆறு, அகழ், ஊற்று, ஓடை என்னும் பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

உ௭௦. போர்க்கு அடலான்.

உ௭௧. கழியான் - நீங்காதவர். பச்சேரி = பசுமை ஏரி - பசிய அழகை யுடைய உமாதேவியார். நீர்க்குளத்தான்-தேம்பாகுபோல்வார்; குளநீரென்க; குளம் - வெல்லம். கால்வாயான் - கிட்டுதற்கரிய திருவடியையுடையார்.

உ௭௨. துரவான் - நீக்காதவர். கிள்ளுகின்ற கழியதார். நீர் - குணம். தடாகம் - பெரிய உடம்பு.

உ௭௩. புரம் அடுவான். முத்திபுகற்கு ஏணியாவான். இதய ஆவி.

உ௭௪. ஆற்றினான் - தணித்தவர். அகழ்தலாலுண்டாகிய உதிரம். நல்ல நினைவில் ஓடுகின்ற அழகியவர்; "மலர்மிசையேகினான்" என்பது திருக்குறள், ௩.

உ௭௫. நூற்றெட்டுத் தாளம் - சச்சபுடமுதலியன.

உ௭௭. மாசிப்புதுத்தேர் - மாசிமாதத்திலே தோன்றும் தென்றல். இங்கே திருவிழா மாசிமாதமென்பது அறியப்பட்டாலது. பழந்தேர் - பூமி.

(பி - ம்.) 1 'ஏற்றத் துரவான்' 2 'சாற்றியநீர்' 3 'புரவலனோய்'

உஎஅ. முத்தேர் நகையாரு முன்கொண்டு போய்த்தொழுதா
ரொத்தே தொழுதங் குழையோரை - யித்தேரி

உஎகூ. லாரென்றாள் கல்லா லடிக்கரும்பென் றூதனைத்
தாரு [1]மெனக்கென்பாளைத் தாய்மாருங் - காரிகையே

உஅ0. யிந்தக் கரும்பெவர்க்கு மெய்தாக் கரும்புகா
ணந்தவயன் மாலுக் கரிதுதான் - செந்தமிழ்சே

உஅக. ராலவா யிற்பண்டு மாடுங்கா ணடியுங்கல்
லாலை யடைந்துமழி யாதுகாண் - சாலவொரு

உஅஉ. சற்றுங்கோ தில்லைக்காண் சாற்றி லதிகங்காண்
சிற்றின்பர் [2]நாவிற்சே ராதுகாண் - முற்றும்பே

உஅங. ரின்பப் பெருக்கங்கா ணிச்சை கடந்தேறு
மன்பர்க்கோ ரார வமுதங்கா - ணென்பளவிற்

உஅச. றேருங் கரும்புந் தெருவகல நின்றமட
வாருங் கரும்பு மனைபுகுந்தார் - போர்மதனு

உஅரு. மிக்கரும்புக் கென்கரும்பை யீந்தாலு மீவரெனக்
கைக்கரும்பைக் கொண்டு கடிதகன்று - ளைக்குமே

உஅசு. பாலற் கவன்றந்தை [3]பாற்கடலீந் தாரையா
ராலைக் கரும்பளித்தா லன்றென்பார் - மேலொருத்தி

உஅ0-அங. சிவபெருமானுக்கும் கரும்புக்கும் சிலேடை. இங்கே வயல், ஆலையாடல், கல்லாலை, கோது, சாறு எனக் கரும்பிற்கேற்ற மொழிகள் அமைத்திருத்தல் காண்க.

உஅ0. அந்த அயனுக்கும் மாலுக்கும்.

உஅக. ஆலைவாய்=ஆலவாய்-மதுரை. கல்லாலை-கல்லாலாகிய ஆலையை, கல்லாலமரத்தை.

உஅஉ. கோது - குற்றம், சக்கை. சாற்றில் - இரதத்தில், திருவிழாவில் அல்லது சொல்லுமிடத்தில்.

உஅச. தேரும் கரும்பும் - தேரும் சிவபெருமானும். கரும்பு - பேதை.

உஅரு. இக்கரும்புக்கு - இந்தக் கரும்புபோல்வாளுக்கு.

உஅசு. பாலற்கு-உபமந்யுமுனிவருக்கு. அவன் - மன்மதனுடைய; "பாலுக்குப் பாலகன்வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்தபிரான்" திருப்பல்லாண்டு. கடலையீந்தவர்கரும்பையளித்தால் அன்றென்பார் ஆரென்க.

(பி - ம்.) 1 'எனக்கென்னத்' 2 'நாவிற் செறியாகாண்' 3 'பாற்கடலையீந்தாரார்'

பேதும்பை.

உ௮எ. தக்க வெழிற்பெதும்பை தாதுநீங் காமுகுளப்
பக்குவப்போ தன்ன பருவத்தாள் - கைக்கு

உ௮௮. ளளவுமதன் செங்கோற் [1]சுகப்படா னோனு
மிளவரசு [2]நாட்கொண் டிருந்தாள் - களபவிளங்

உ௮௯. குன்ற முலையார் குறிப்பறியுங் கொள்கையாள்
கன்று தளிர்கோதுங் கல்வியா - ளொன்றியுசெம்

உ௯0. பொன்னை யறியப் புழுகறியப் பூவறியத்
தன்னை யறியுந் தறுவாயா - ளன்னமா

உ௯க. [3] ராலி னடையா ளலையே றிளவன்னக்
காலி னடை[4]சிறிது கைவந்தாள் - கோலமத

உ௯உ. வெற்புவரு மட்டுமிறை வென்னிலொடுங் கிப்பார்க்குஞ்
சற்ப முகத்துமுனை தன்னைப்போற் - புற்புதம்போற்

உ௯௩. சித்தர்கடங் கையிற் சிவலிங்கம் போற்சிறிது
முத்திவ்ரத் தோற்று முலையினா - ளத்தனுவே

உ௯௪. ளேழுலகு மோரிலக்கா வெய்ய வெனக்கினிமே
லேழு [5]கணையா மெனுங்கண்ணாள் - சூழுலகோர்

உ௯௫. பூராயக் காட்சியே போதுமெனத் தென்கயிலை
யாரா [6]வமுத ரணிகொண்டான் - பாரிரந்த

உ௯௬. தெண்டிரைமா லென்னச் சிறுகிக் கருகியடிக்
கொண்டுவள ராநின்ற கூந்தலா - [7]ளொண்டொடியா

உ௯எ. [8] ளொத்துக்கண் மைமெழுதி யோதிகோ திப்பின்னி
நித்திலம்பூட் டத்தரித்து நின்றிடுவாள் - சித்தசன்றன்

உ௯௮. வாம்பரியுங் காகளமு மானத்[9]தே ருங்குணமும்
பூம்பகழி யும்பயிலும் பூங்காவி - லாம்பளிக்கு

உ௮எ. போது-மலரும்பருவமுள்ள அரும்பு. உ௯0. தறுவாய்-சமயம்.

உ௯௧ - உ. மதவெற்பு - யானை. இறை - சிவபெருமான். சற்பம் = சர்ப்பம் - காளன்.

உ௯௩. முத்து இவா. உ௯௫. பூராயம் - விருப்பம்.

உ௯௮. பரி - கிளி. காகளம் - குயில். தேர் - தென்றல். குணம் - நாண். பகழி - மலர்.

(பி - ம்.) 1 'அகப்படாதென்ன' 2 'தான்கொண் டெழுந்தாள்' 3 'ஆலி னடையா . ளலையாற்றிள' 4 'சிறுத்து' 5 'கணைபோன்ன வெழுங்கண்ணாள்' 6 'வமுதரணி யாட்கொண்டாள்' 7 'ஒண்டொடியார்' 8 'ஒத்திலங்கு மை யெழுதி யோதியைக்கோ திப்பின்னி' 9'தேருங்குடையும்'

உ௯௯. மண்டபத்திற் சோதி [1]மணிக்காந்த வேதிகையிற்
புண்டரீக மான்போற் பொலிந்தேறி - வெண்டாள

௩00. மூர லொளிவீசு முத்தின் பருங்கழங்கும்
காரளக நீலக் கருங்கழங்கு - மாரமுதச்

௩0க. சேமவித மைப்போற் சிவந்தபவ ழக்கழங்கும்
காம ருகிர்வயிரக் கற்கழங்கும் - தாமமலர்க்

௩0உ. கைச்செம் பதுமரா கக்கழங்கும் பொற்கழங்கும்
பச்சை மயிலியலின் பைங்கழங்கு - மெச்சவெடுத்

௩0௩. தொன்றென் றுலகமெலா மொன்று யொடுங்கிவிடு
மன்றுமுள கல்லா லடிபாடி - நன்றென்

௩0௪. றிரண்டென் றெழிலடியா ரீடேற நல்கும்
பரந்தவிரு பாதங்கள் பாடி - நிரந்தரமு

௩0ரு. மூன்றென்று மூன்று முதலிகளுந் தாம்புகழுஞ்
சான்ற சுருதித் தமிழ்பாடி - யான்றவொரு

௩0௬. நாலென்று மாசிமக நாடோறுந் தெண்டனிடு
மூல மறையின் முடிபாடிச் - சாலவே

௩0எ. யஞ்சென்று கல்லா லடியிற் கரும்பினுய
ரஞ்சு கொழுந்தி னடிபாடி - [2]நெஞ்சுருகி

௩0அ. யாறென்று நாளு மமரர்புகுந் தாருடி
நீறணியும் பொன்முகரி நீர்பாடி - வீறுடனே

௩0௯. யேழென்று முன்சிலந்தி யெய்தொளியைப் பின்கூடி
வாழு மெழுவர் வளம்பாடிக் - கேழின்

---

௩00. மூரல் ஒளிவீசும் - மூரலைப்போல் வெள்ளொளியைவீசும்; பின்னும் இப்படியே கொள்க.

௩0க. உகிர் - நகம். ௩0உ. கையைப்போற் செம்மைநிறமுள்ள.

௩0ரு. மூன்று முதலிகள் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனுர் முதலிய மூவர்; "மூவாத பேரன்பின் மூவர் முதலிகளுந், தேவாரஞ் செய்த திருப்பாட்டும்" என்பது திருவேகாம்பரநாதருலா.

௩0எ. கரும்பு - சிவபெருமான். ஐந்து தலைகளையுடைய நாகலிங்கமாக எழுந்தருளியிருத்தலின், திருக்காளத்திநாதரை, 'அஞ்சுகொழுந்து' என்பர்.

௩0அ. ஆறு, சிலேடை.

௩0௯. எழுவர் - காளன், யானை, கண்ணப்பர், சிவகோசரியார், நக்கீரர், கன்னியரிருவர்.

(பி - ம்.) 1 'மணிக்காந்தி' 2 'விஞ்சவே'

௩௧௦. மிசையேழு மாட விழியாட நாவி
லிசையேழு மாட விருந்தா - ளசையுமின்னார்

௩௧௧. போது மடமயிலே போது மெனச்செங்கைப்
1 போதின் விளையாடல்விடும் போதிலே - பூதப்

௩௧௨. படையான் பணித்தொடையான் பாணிச் சடையா
னுடையான் புலித்தோ லுடையான் - விடையான்

௩௧௩. 2 கழைத்தாயன் கண்டங் கரியா னருளுங்
கழைத்தாயன் கண்டங் கரியான் - குழைக்காதன்

௩௧௪. வேதப் பரியினன் வேத ஞமலியான்
வேதப் பொருளினன் வேதாந்த - நாதன்

௩௧௫. குடங்கையணி தீயன் குளிர்த்தகயி லாயன்
றடம்பணில மாயன்ச காயன் - கடம்பவன

௩௧௬. னன்கழ லாடி நமன்கழல வேதாக்கும்
பொன்கழ லாடிதேர் போந்திடலுங் - தன்கழலை

௩௧௭. யேழு பிறப்பு மெறிவ தெனவெறிந்தா
டேழிமார் தாய்மார் தொழத்தொழுதாள் - 3கீழிற்

௩௧௮. படிகிரையு மால்பிரமன் பல்வெள்ளியுங் காணா
வடிமுடியைக் கண்ணா ளளந்தாண் - முடியிற்

௩௧௯. கலைக்கொழுந்து சூடுங் கயிலாயச் செம்பொன்
4 மலைக்கொழுந்தின் மார்பிலே வைக்க - முலைக்கொழுந்து

௩௨௦. போதா தெனச்சிறிது புந்தியிலே சிந்திப்பாண்
மாதா யரைப்பார்த்து மாதிவளா - ராதிக்

௩௨௧. கிசைய வினிதிருந்தா ளென்னையொரு பாவி
லசைய விருத்துமென வன்னார் - வசமோ

---

௩௧௨. பாணி - நீர்.

௩௧௩. கழை தாயன் கண் தங்கு அரியான் - வேய்க்குழலை உரியதாகக் கொண்ட திருமாலினுடைய விழிதங்கப்பெற்ற அரியவர். கழை தாயன் - மூங்கிலைத் தாயாகவுடையவர். கண்டம் கரியான்.

௩௧௬. நன்கு அழலில் ஆடியவர்.

௩௧௮. படிகிரையில் மாலும் பல்வெளியில் பிரமனும் காணாத.

௩௧௯. கலைக்கொழுந்து - பிறை.

(பி - ம்.) 1 'போதில் விளையாடும் போதிலே' 2 'கழைக்காயங் கண்டங்' 3 'கீழும், படிகிரையு மாலயனும் பல்லுபிருங் காண' 4 'மலைக்கொழுந்தன் மீதிலே வைக்க'

௩௨௨. மலைக்கு மலைகொடுத்த வாருய்க் கயிலை
மலைக்கு மலைகொடுத்த [1]மானை - விலக்கிபொரு

௩௨௩. மாதளிப்பா ருண்டோ மயிலேயென் பாரைநீ,
ரேதறிவீர் பாரீ ரிவர்வேணி - [2]மீதிவளை

௩௨௪. யென்றவர்க்குக் கையா லிசைவித்தா ளவ்வளவிற்
சென்றது திண்டேர் செலநோக்கி - நின்றபே

௩௨௫. ராசை யுடையீ ரறியாச் சிறியாளை
யாசையுடை யாருக்குள் ளாக்கினீர் - சீசியுமைக்

௩௨௬. சொல்லாது சொல்லியலர் தூற்றேமோ தோற்றீர்போம்
[3] புல்லா விலையெடுத்துப் போடோமோ - சல்லாபக்

௩௨௭. கல்லினெறிந் தாறலைப்புக் காணேமோ கைகொட்டி
யெல்லவரு மம்பலத்தி லேற்றேமோ - [4]நல்லுடம்பைக்

௩௨௮. குத்துடம்பு செய்யோமோ கூத்தாடல் காணேமோ
[5] நித்தமொரு காலி னிறுத்தோமோ - கற்றவர்முன்

௩௨௯. [6] சங்கித் திடோமோ தலையி லடியோமோ
பங்கச் செருப்பேந்தப் பண்ணேமோ - செங்கைவிரன்

௩௩௦. மூக்கிலே தான்வைத்து முந்திச் செவிபுதைத்து
வாக்கிலே நன்றாக வையோமோ - நோக்கியுமைக்

---

௩௨௨. கயிலைமலைக்கு - கயிலையிலெழுந்தருளிய சிவபெருமானுக்கு.

௩௨௩. வேணிமீது இவளைப்பாரீர்.

௩௨௪. என்று அவர்க்கு. நின்றபேர் - நின்ற மங்கையர்கள்.

௩௨௫ - ௩௩௪. 'ஸ்வாமீ, தொண்டுபூண்டொழுகும் அடியேங்களைத் தேவரீர் ஆட்கொள்ளாமையினல் இன்ன இன்ன அபசாரங்களைச்செய்தேனும் தேவரீருடைய திருவருளைப் பெறுதற்குரிய ஆற்றலுடையேம்; பண்டைக்காலத்தில் அவ்வபசாரங்களியற்றியவர்களை விரைந்து ஆளவில்லையா' என்று உண்மையடியார்களுடைய செயற்கருஞ் செய்கைகளும் சிவபெருமானுடைய பெருங்கருணைத்திறமும் நன்குபுலப்படும்படி கூறுவாளாயினள்.

௩௨௫. ஆசையுடையீர் - திக்காகிய ஆடையையுடையீர்.

௩௨௬. அலர் - பழிமொழி, மலர். புல்லையுண்டமையால் தோற்றீரென்க.

௩௨௮. குத்துடம்பு - குத்தப்பட்டவுடம்பு.

௩௨௯. சங்கித்திட்டவர் - நக்கீரர். தலையில் அடித்தவன் - அருச்சுனன். செருப்பேந்தப் பண்ணியவர் - கண்ணப்ப நாயனார்.

(பி - ம்.) [1]'மான்மேல்' [2] 'மீதொருத்தி' [3]'புல்லாவிலை' [4] 'நல்லுடம்பிற் குற்றுடம்பு செய்யோமோ கூத்தாட்டம்': குற்றுடம்பு-குறுகியான வுடம்பு; திருக்குற்றாலத்தில் திருமால் சிவபெருமானனது ஈண்டு அறியற்பாலது [5]'நிற்றமொரு' [6] 'சங்கத் திடேமோ'

௩௩௧. காபாலி யென்ஞேமோ காட்டஞ் சுமத்தோமோ
வர்போவென் றேவி வருத்தோமோ - பாப

௩௩௨. [1] மதிச்சுமட ராக்கோமோ மன்ருடி ஞனு
[2] மெதிர்த்தகொடு நஞ்சை யிடோமோ - புதைத்திவற்றைப்

௩௩௩. பொய்தானென் றீரேற் புறம்பிடோ மோபண்டு
செய்தாரை யேதேனுஞ் செய்தீரோ - கைதவத்தை

௩௩௪. யேழைக்குக் [3]காட்டுவீ ரீடேறு வீரதனல்
வாழு மிரப்பகன்று வாழுமென - யாழுரையைக்

௩௩௫. கொண்டு மனைபுகுந்தார் கோலவே ளப்பருவங்
கண்டு சிறிதுசில காணன்போல் - விண்டகன்ருன்

மங்கை.

௩௩௬. வேறொருத்தி பூமங்கை வெண்டா மரைமங்கை
தேறு மிமயச் செயமங்கை - கூறுமொரு

௩௩௭. [4] மும்மங்கை யர்க்கடந்து மூவரைமெய்க் காவலிடுஞ்
செம்மங்கை யாகிவளர் சீர்மங்கை - வெம்மைவிட

௩௩௮. மன்றே தரித்தா னமுதகலா மண்டலமே
யின்றே யெழுந்த தெனுங்கண்ணாண் - மன்றேறி

௩௩௯. [5] யாடும்பரதத் தவன் சுரதக் கூத்தினுக்குக்
[6] கூடுமிரு தாளக் குவிமுலையாள் - பாடகக்காற்

௩௪௦. பொற்றொடியாள் பாகன் [7]புகன்றுபுக வீணையுள்ளாள்
பற்றுதுடி யுள்ளாள் பணியுள்ளாண் - முற்றிவளை

---

௩௩௧. திருநாவுக்கரசு நாயனர், பாணபத்திரர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்.

௩௩௨. மதியாகிய சுமையடையையுடையவர்.

௩௩௩. புறம்பென்றது விறன்மிண்டநாயனர் கூறிய 'புறகு' என்னும் மொழியை, 'புறம்புக்குள்ளானன்' என்பர் பின்னும்; ௫௪௫.

௩௨௪, ௩௩௫. நின்றபேர் மனைபுகுந்தார்.

௩௪௦. வீணை, துடி, பணியென்றது இவளுடைய உறுப்பின் விசேடங்களை.

(பி - ம்.) [1]'மதித்துவடர்'—துவடர் - பகைவர். [2]'இதத்தோடு நஞ்சை யிடோமோ' [3]'காட்டினீர்' [4]'மும்மங்கையுங்கடந்து' [5]'ஆடும் தத்தா னவன் சுரதக்கூத்தாடக்' [6]'கூடியண தாளக்' [7]'புணர்ந்துபுகல்'

௩௪௧. * [1]மோசைமுதற் கங்காளன் முன்னூக்கப் பின்னூக்கு
மாசையிருட் டன்ன வளகத்தாண் - மாசில்

௩௪௨. * [2]விடைபிரிந்த வோதிமத்தின் மென்பெடைபோ லன்னை
யிடைபிரிந்து சேரு மினத்தாள் - கொடிமகரச்

௩௪௩. * சித்தச வேந்தன் சிறந்தகலை நூல்படித்துப்
புத்தரங்கி லேறப் பொருந்துவாள் – மத்தகத்துக்

௩௪௪. *கண்பொடிசெய் தானந்தோ [3]காற்பொடிசெய் தாளிலையே
பெண்பெருமா ளுக்கென்னும் பெற்றியாள் - பண்பிலவ

௩௪௫. னெய்யு மலரு மெழிலோ தியினலருஞ்
செய்யுஞ் செயலறியுஞ் செய்கையாள் - பெய்வளைக்கைத்

௩௪௬. தோழியருந் தானுமிளந் தோகைக் குழாமெனவே
[4] யேழுநிலைக் குன்றத் தினிலேறி - வேள்வியிலே

௩௪௭. தன்னைமறந் தாட்டுத் தலைபடைத்த வம்மானை
யன்னைதனை யீன்றமலை யம்மானை - முன்னைநாட்

௩௪௮. கொங்கையொரு மூன்றுடைய கொம்பையரு ளம்மானை
யங்கையிலே வீற்றிருக்கு மம்மானைக் - கங்கையென்னு

௩௪௯. மம்மானைப் பெற்றசடை யம்மானைப் பாடியவ
ளம்மானை யாடு மளவிலே - கைம்மானைச்

௩௫௦. சீரா டியதுடையான் சென்டா டியவிடையான்
[5] வேரா டியசடையான் வேடன்வாய் - நீராடிப்

௩௫௧. பாலாடி நெய்யாடிப் பண்ணுடைத்தீ யாடியயன்
மாலாடி நின்று[6]தொழ மன்றாடி - [7]மேலாடி

---

௩௪௧. மோசை-விரலணி; "ஒள்ளிழை மகளி ரிலங்குவளைத் தொடூஉ, மெல்விரல் மோசை" என்பது நற்றிணை, ௧௮௮; மோசை யென்பது வாழையின் பெயராதலின், வாழைமரத்தினடியிலெழுந்தருளிய கங்காளரேனினுமாம். முன்னூக்க - முன்னே செலுத்த. ஆசையாகிய இருட்டு.

௩௪௭. ஆட்டுத்தலைபடைத்த அம்மான் - தக்கன். அன்னை - உமாதேவியார்.

௩௪௮. கொம்பு - தடாதகாதேவியார். வீற்றிருக்கும் அந்த மானை.

௩௪௯. கைம்மான் - விநாயகக்கடவுள்.

௩௫௧. மேலாடி - எங்கும் வியாபித்தவர்.

(பி-ம்.) [1]'மோசமுறக்' [2]'விடைபிரித்த' [3]'காற்பொடிசெய் வாணிந்தப்' [4] 'ஏழுநிலைக்' [5] வேரோடிய' [6] 'தொழு' [7] 'மேலாடு'

* இக்கண்ணிகள் ஒரேபிரதியில்மட்டுமிருந்தன.

௩௫௨. செம்பொற் கொடியாடுந் தேர்மீது தோன்றுதலு
மம்பொற் கொடியாட லாங்கொழிந்தா - ளெம்பிரான்

௩௫௩. பாதம் பணிந்தாள்பின் பார்வையிலே யம்பணிந்தாள்
போதம் [1]பணிந்தாள் புழுங்கினள் - காத

௩௫௪. லடிமூள மூத்தணிக ளத்தனையு நீருப்
பொடிமூ டியதழலைப் போன்று - ளுடையானைக்

௩௫௫. கண்ட பொழுதே கறுத்தான் கறுத்தவே
[2] ளண்ட வரிதினியென் றஞ்சுவாள் - [3]விண்டிவளுந்

௩௫௬. தாதியரை நோக்கித் தமியேனை யாள்வரோ
[4] மாதினிடத் தாரென்றுண் மற்றவருங் - கோதையயே

௩௫௭. வண்டிலங்கு மேனியிலே வாழு [5]மடவரலைக்
கண்டிலையோ நெஞ்சங் கரந்தாயோ - பண்டுநீ

௩௫௮. கற்றகலை யெல்லாங் கழன்ற கலையுடனே
யற்றவோ நின்னை யவர்கொண்டா - லுற்றணைக்க

௩௫௯. மாழியா ருண்டோ மலையிற் பெருநீலி
யாமவளுஞ் சக்களத்தி யாகாளோ - காமிக்கை

௩௬௦. தோற்சேலைக் கோபிச்சைச் சோற்றுக்கோ வோட்டுக்கோ
மேற்சாம்பற் கோசுடலை வீட்டிற்கோ - நாற்சந்தி

௩௬௧. யம்பலத்துக் கோவெலும்பி னுபரணம் பூணுகைக்கோ
வெம்பணிமாலைக்கோபேய் வேலைக்கோ - சம்பந்த

௩௬௨. நல்லிடத்திற் சோதித்தாய் நம்போ லியரிருக்கு
மில்லறத்திற் கித்தனையு மேற்குமோ - வல்லதுமிவ்

௩௬௩. வாண்டா ரொருவர்க் ககப்படுவ ரோ[6]வல்லர்
[7] காண்டாயே யன்றிந்தக் கள்வரே - வேண்டினுற்

---

௩௫௨. அம்பொற் கொடி - மங்கை. ஆடல் - விளையாடல்.

௩௫௩. அம்பு - நீர். போது அம்பு - மலர்ப்பாணம்.

௩௫௮. கற்றகலை - கற்றநூல்கள். கழன்ற கலை - ஆடை.

௩௫௯. காமிக்கை - விரும்புதல்.

௩௬௩. காண்டாய் - கண்டாய். வேண்டினுல் - பிரார்த்தனையினுல்.

(பி - ம்.) [1]'பணிந்தாள் புலனழிந்தாள்' [2]'அண்டவருமினி' [3]'விண்டவரும்' [4] 'மாதினிடத் தாரென்ன' [5]'மடவாளைக் கண்டனையே நெஞ்சங் கரைந்தாயோ' [6] 'அல்லல்' [7] 'காண்டாயெனுமிந்தக் கள்வரை'

௩௬௪. [1] சீரூ ரரியுரத்துச் செங்கமல மங்கைக்கா
வாரூரி லேசென் றருளன்பு - [2]மாரூர

௩௬௫. ளாசைப் பரவைதனை யப்பரவை மங்கைமுன்னே
நேசத் துடனே நிகழ்த்தன்பும் - பாச

௩௬௬. வலைச்சேரி யிற்பிறந்த மங்கைக்கா வங்கா
ளலைக்கே வலைவீசு மன்புங் - தலைக்கொண்ட

௩௬௭. கங்கைதனை யேவிரும் கம்பையிலே யோர்மங்கை
கொங்கை தழுவக் குழையன்பு - மிங்கே

௩௬௮. சகலகலை மங்கை தவம்புரிந்து பேறற்ற
வகில கலையருளு மன்பு - நிகரில்லாப்

௩௬௯. பாகொத்த செய்யமொழிப் பாண்டிவள மங்கையரை
யாகத்தி லேவைத் தருளன்பு - நீகருதி

௩௭௦. மாதவத்தைச் [3]செய்தாலம் மங்கையர்போல் வாயென்றே
யாதரித்துத் தேற்று மளவிலே - சோதி

௩௭௧. விடங்கர் விடங்களித்தார் வேணியர்பொற் றிண்டே
ரடைந்த தயல்வீதிக் கப்பான் - மடந்தை

மடந்தை.

௩௭௨. கரியகுழற் கள்ளினத்தாள் கார்ப்புருவ நெற்றி
யரியதிரு விற்கோல மானாள் - வரிபரந்த

௩௭௩. காமர் விழியாலங் காட்டினா ளொசிகுமிழ்
மாமலரோ டெட்பூ வணத்தினாள் - சோமகலை

௩௭௪. நன்னிலவே யன்ன நகைமுல்லை வாயினாள்
கன்னமணி [4]வள்ளைக் கருகாதாள் - பன்னியபுள்

---

௩௬௪. ஆரூரன் - சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

௩௬௫. ஆசைப்பரவை - ஆசைக்கடல்.

௩௬௮. சகலகலை மங்கை - ஸரஸ்வதீ தேவி. ௩௭௧. விடம் - நீர்.

௩௭௨-௯. இக்கண்ணிகளில் கள்ளில், விற்கோலம் (கூவம்,) ஆலங்காடு, பூவணம், நன்னிலம், முல்லைவாயில், திருக்கருகாவூர், கூடல், வேணுபுரம், கமலாலயம், திருச்செங்கோடு, ஆலக்கோயில், வலஞ்சுழி, குறுக்கை, மாணிக்கநாகம் (திருவாட்போக்கி), அரம்பைவனம் (திருப்பைஞ்ஞீலி), திருமருகல், கஞ்சனூர், கச்சபாலயமென்னும் திருப்பதிகளின் பெயர்கள் தொனித்தல் காண்க.

௩௭௨. கள் இனம் - வண்டின் கூட்டம். விற்கோலம் - வில்லின் அழகு.

௩௭௩. ஆலம் - விடம். எட்பூவின் வண்ணத்தினாள். [வாயினாள்.

௩௭௪. நிலவு - சந்திரிகை. நகை - பல்; நகையாகிய முல்லையையுடைய

(பி - ம்.) [1] 'சீரூர் பரிபுரத்து' [2] 'ஓரூரன்' [3] 'செய்துவரு மங்கையர்களாகென்றே' [4] 'வள்ளைக்கருக்காதாள்'

௧௭௫. சாற்றுங் களந்தனக்குச் சங்கநேர் கூடலாள்
போற்றுந்தோள் வேணு புரத்தினாள் - கோற்றொடிக்கை

௧௭௬. மேவுகம லாலயத்தாள் [1]விம்முமுலைச் செங்கோட்டாள்
கோவுதர மாமாலக் கோயிலா - ளாவலா

௧௭௭. லூற்றுலகெ லாமுழுகு முந்தி வலஞ்சுழியாள்
சிற்றிடை[2]நா லாங்குறுக்கை சிந்திப்பாள் - வெற்றிசெறி

௧௭௮. வன்ன மணியல்குன் மாணிக்க நாகத்தா
[3] ளன்ன துடையி னரம்பையாள் - கன்னியர்கைக்

௧௭௯. கஞ்ச மிசையிற் [4]கணைக்கால் வராலினத்தாள்
பஞ்சடியி னற்கச்ச பாலயத்தாள் - செஞ்சொலாள்

௧௮0. பூணு மழகும் [5]புறப்பொருளுந் தன்னிழலிற்
காண வழகெறிக்குங் காந்தியாள் - வீணைமொழிப்

௧௮௧. பாங்கியரே [6]யானும் பணிந்துறங்கும் பாயலிலே
யீங்கொருவ ரென்கனவி லெய்தினா - ராங்கவரை

வினாவிடை.

௧௮௨. யாரென்றே னென்றெரிய லாரொன்று ரெத்தரோ
நீரென்றேன் சென்னியிலே நீரென்றார் - பாருமிவர்

௧௮௩. பந்தென்றே னின்குதிபூம் பந்தென்றார் வெண்ணீறோ
சந்தென்றேன் போய்வந்தேன் சந்தென்று - ரெந்தவூர்

௧௮௪. நாடென்றே னல்லுறவே நாடென்றார் கையிலே
யோடென்றேன் கோபமா யோடென்றார் - போடுமிது

௧௮௫. கோதென்றே னீயதரங் கோதென்று ரிங்குண்டோ
வாதென்றே னாடினேன் வாதென்று - ரேதுசடைப்

௧௮௬. புல்லென்றேன் வந்திறுகப் புல்லென்றார் நெஞ்சிவர்க்குக்
கல்லென்றே னேசமினிக் கல்லென்றார் - நல்லதிவர்

---

௧௭௫. சங்கம் - சங்கு. சங்கம் சேர்கூடுதலையுடையாள். வேணுபுரம்- மூங்கிலின் உரு.

௧௭௬. கோடு - யானைக்கொம்பு.

௧௭௭. ஆங்கு உறுக்கை - அங்கே கோபித்தலை.

௧௭௮. அரம்பை - வாழை. ௧௮௨. ஆர் - யாவர், ஆத்தி.

௧௮௩. பந்து - சுற்றம், கந்துகம். சந்து - சந்தனம், தூது.

(பி - ம்.) 1 'விம்பமுலை' 2 'நாலாங்கொறுக்கை சிந்திப்பாள்' 3 'பன்னு துடையின் பரம்பையாள்' 4 'கணைக்கான் மகரத்தாள்' 5 'புறம் பொருளும்' 6 'நானும்'

௩௮௭. வம்பென்றே னின்முலைக்கே வம்பென்று ரெண்ணியதெ
னம்பென்றே னம்மையே நம்பென்றார் - கொம்புமிவர்.

௩௮௮. வாக்கென்றே னுமையை வாக்கென்று ராருடனே
தாக்கென்றேன் கொங்கையொடு தாக்கென்றார்-[1]போக்கரென்

௩௮௯. போமென்றே னில்வேதம் போமென்றார் [2]பித்தரிவ
ரோமென்றே னேதுமறியோ மென்றார் - தாமரைக்கைத்

௩௯௦. தீயேதென் றேன்காமத் தீயென்றார் கண்விழித்தேன்
போயே மறைந்தார் புறம்போகா - ராயவரைச்

௩௯௧. சொல்லி யருளுமெனத் தோகையே கோகிலமே
மெல்லியலே கொம்பே விரைத்தேனே - வல்லியே

௩௯௨. பொன்னே யிளமானே பூவையே பொற்கிளியே
மின்னே யநங்கன் விசயமே - யன்னமே

௩௯௩. கேளுன் கனவு கிடையாக் கனவுகா
[3] ணுளுங் துணையிறைவ னுண்காண் - காளனுடன்

௩௯௪. செங்கையத்தி பூசித்த தெய்வத் திருவுடம்புன்
கொங்கையத்தி பூசை தனைக் கொள்ளுங்காண் - சங்கரனை

௩௯௫. நற்கனிவாய்ப் பூசித்தா னன்கனிவாய் நீர்போலுன்
பொற்கனிவாய் நீரும் புலப்படுங்காண் - கற்கனிந்து

௩௯௬. நல்குநா கத்தை நயந்தபிரான் [4]பேரருளுன்
னல்குல கத்தை யறியுங்காண் - செல்கோயிற்

௩௯௭. சேமநா விற்செய் சிலந்தியையாட் கொண்டவனுன்
காமநா விற்குங் கனிவான்காண் - டாமதியா

௩௯௮. னென்று பொருள்விரிக்கு மெல்லைக்க ணெவ்வுலகுஞ்
சென்று பணியரனார் சிற்பரனார் - குன்றதனிற்

௩௯௯. சம்பாதி போற்றினர் சங்கார நீற்றினர்
பம்பா நதியார் பரகதியார் - [5]செம்பொற்

௪௦௦. சிலைவடத்தார் கஞ்சன் சிரமடர்த்தார் விண்ணோர்
தலைவடத்தா ரந்தகனைச் சாய்த்தா - ருலைவடர்த்தா

---

௩௮௭. நம்பு - இச்சை, விரும்பு. ௩௮௯. ஓம் - ஆம்.

௩௯௮. குன்று - திருக்கழுக்குன்றம்.

௩௯௯. பம்பாநதி - காஞ்சீபுரத்துள்ள நதிகளில் ஒன்று.

௪௦௦. சிலைவடம் - கல்லாலமரம்.

(பி - ம்.) [1]'போக்கரோ' [2]'பித்தரிவ, ராமென்றே னேதுமறியாமென்றார்' [3]'ஆளுந் துறையிறைவ ராளுர்காண்' [4]'பேரருளால்' [5]'அம்பொற்'

௪௦௧. ரண்டர்க்குத் தோற்றுவா ரையர்கா ளத்தியா
ரின்பத் திருத்தேர்மே லெய்துதனு - முன்பிரவிற்

௪௦௨. கண்ணாரக் கண்ட கனவை வரக்கண்டாள்
பெண்ணு மவர்க்கிதுவே பேறென்று - ளெண்ணியவர்

௪௦௩. தம்மைப்போற் செங்கைத் தளிர்முடிமேற் சூட்டினா
ளம்மைக்கண் மஞ்சனநீ ராட்டினாள் - வெம்மைமனம்

௪௦௪. பித்தேறி னார்பெண் பிணைத்தேறி னாள்[1]ம்பூங்
கொத்தேறி யங்கங் குழைந்திட்டாள் - புத்தரசை

௪௦௫. மீளத்தி யானியீர் [2]வேதாத் தியானத்தீர்
காளத்தி யாரே கடிதென்று - டோளிற்

௪௦௬. கொதிகொ ளரவக் கொடும்பசிக்கு மாதர்
மதியை யிரையிடவோ வந்தீர் - புதிய

௪௦௭. வுடம்போ டுயிரோ டுலாவுநரைப் பூண்ட
வடம்போல [3]வாக்கிடவோ வந்தீர் - படிந்து

௪௦௮. புரவு மிருவர்விழி பற்றும லெங்கள்
வரிவிழியுங் கைக்கொளவோ வந்தீர் - கருதி

௪௦௯. யெலிக்கு முடியிடுநீ ரின்றே யிவளைப்
புலிக்கு முடியிடவோ போந்தீர் - பலிக்கு

௪௧௦. மொருமாலை வேண்டி யொருமாலைக் கஞ்சும்
பெருமாலை நீக்கீர் பிரானே - யுருகி

௪௧௧. வருவார்க்குப் பேசி வரத்தருவீ ரன்றோ
திருவாய் மலரீர் சிவனே - துருவி

௪௧௨. யெரிகீல் விடம்போ லிருள்வந்தா லென்ன
பரிகாரஞ் சொல்லீர் பரனே - யரிவளர்த்த

௪௧௩. வெற்றிக் கணைக்காமன் வெஞ்[4]சாபப் போர்க்குநீர்
நெற்றிக் கணைக்காட்டி நில்லென்னீர் – முற்றும்

---

௪௦௪. பிணை-பின்னை. ஐம்பூங்கொத்து - ஐங்கணை. புத்தரசு-மன்மதன்.
௪௦௭. பூண்டவடம் - என்புமாலை.
௪௦௮. இருவர் - திருமாலும் கண்ணப்பநாயனாரும்.
௪௦௯. எலியென்றது மாவலியாகவந்த எலியை. புல் இக்கு-புன்மையையுடைய கரும்புவில்.
௪௧௦. மாலை - பூமாலை, மாலைக்காலம், மயக்கத்தை.
௪௧௩. நெற்றிக்கண்ணை.

(பி - ம்.) 1'அம்பின், கொத்தேறி' 2'வேதத் தியானத்தீர்' 3'ஆக்கவோ' 4 'சாபம் போக்கினீர்'

௪௧௪. பொருளாள ராயிருந்தும் பூண்டவளே கொண்டீ
ரருளாள ரேசலமென் ளுளீர் - மருளானேன்

௪௧௫. பிள்ளைப் பழிபோதும் பெண்பழிவேண் டாமென்னுங்
கிள்ளைக் குரலிரக்கங் கேளாதே - தள்ளி

௪௧௬. நடந்தா ரிவளிங்கே [1]நன்மரம்போ னின்றாண்
மடந்தா [2]யெனவணைத்து மாளுர் - கடந்ததற்பின்

அரிவை.

௪௧௭. ஆரமுத வண்ணத் தலங்காரத் தாரியத்தைச்
சீருடனே தோய்த்துத் திசைமுகத்தோன் - பாரீற்

௪௧௮. சதிரர்க வோவியத்தைச் சஞ்சரிக்கக் கீறு
[3] மதிரூப லேகை யரிவை - புதியவுறுப்

௪௧௯. பத்தனையுந் தத்தமிலே யாபரணம் போலுடலுக்
கொத்[4]தழகு பொங்க வொழுகுவாண் - மெத்து

௪௨௦. மதுர விளங்தென்றன் மன்றலிளங் காவி
னிதழி லிளமெல் லியலாண் - முதியபகி

௪௨௧. ரண்ட மலைய வகிலாண்ட முங்குலையக்
கண்ட வரிபிரமர் கண்மூடப் - பண்டைநா

௪௨௨. ளோரம் பனைப்பெற்று ரேகிப் பலிக்காடும்
பேரந்த காரப் பெருங்குழலாள் - சூரஞ்சத்

௪௨௩. தாண்டும் விடைப்புனிதன் சங்கார தாண்டவத்திற்
பூண்ட பினாகப் புருவத்தாள் - பாண்டரங்கன்

௪௨௪. [5] பூசலிலே முன்பு புவனமெல்லாஞ் சுட்டெரிக்கும்
பாசு பதமனைய பார்வையா - ளீசன்

௪௨௫. மிகைத்தபுரந் தூளாக வில்வளைத்துச் சற்றே
[6] நகைத்தநகை யன்ன நகையாள் - பகைத்தெண்

௪௨௬. பகட்டைத் திசையொதுக்கிப் பண்டையய னண்ட
முகட்டையிடித் தன்ன முலையாள் - வகுத்தகலை

௪௨௭. யோதுசம யங்க ளுணரா மற் குத்திபடும்
வாதுபொரு ளொத்த மருங்கினுள் - பூதலத்தி

---

௪௧௪. சலம் என் - தணியாக்கோபத்துக்குக் காரணம்யாது?

௪௨௨. பலிக்கு - சாம்பலின்கண். ௪௨௭. குத்தி - குஸ்திப்போர்.

(பி - ம்.) 1'நன்மான்போல்' 2'எனவணைத்தார்' 3'அதிருபரேகை' 4'அழகு செய்ய' 5'பூசலிடு முன்னே' 6'நகைத்தமுகை'

௪௨அ. லாதாரச் சேடனுமஞ் சல்குலாள் கூர்மத்தைப்
பாதாளத் தேதுரத்தும் பாதத்தாண் - மேதினிமேற்

௪௨௯. கல்லாலடிபோற் கடவுளரு நான்முகனு
மெல்லாரு மேத்து மெழிலினுள் - பொல்லாக்

௪௩0. கறைபற்றி யீரெண் கலையோன் குறைய
வறுபத்து நாலுகலை [1]யார்ந்தா - ணிறைவுற்

௪௩௧. [2] றநங்கவதி காரியிருந் தங்கரங்க போகந்
தினந்கருதிச் செய்யச் சிறந்தா - ளினஞ்சூழ

௪௩௨. முன்னாட் செழுநிலா முற்றத் தரியணைமேற்
பொன்னாட்டி லிந்த்ராணி போலேறித் - தன்னைக்

௪௩௩. குறுகி யொருவிறலி கொண்டாடச் சாந்து
நறுவிரையும் பூமலரு நல்கி - விறலியே

௪௩௪. நாரியரை யாட்கொண்ட நாயகர்க்குள் ளேசிறந்த
பேரழகு நாயகரார் பேசென்ன - நேரிழையே

௪௩௫. தாயி லறம்புரிந்த தங்கைக்கு மாறுய
சேயிழையா னுண்மைதனைச் செப்புதுமோ - தூய

௪௩௬. முகமிழந்து தன்மனைவி மூக்கிழந்து மின்ன
மகமகிழ்வா னைச்சொல்ல லாமோ - மகமதிலே

௪௩௭. தேய்ந்தானைப் பல்லொடியச் சென்றானைப் பூங்குயிலாய்ப்
பாய்ந்தானைப் பேசிற் பழுதன்றே - காய்ந்தளவி

௪௩அ. னீறுயி னானை நிறத்திலுதை பட்டானைக்
கூறுன் கையானைக் கூறுதுமோ - தேறி

௪௩௯. லருத்தியுள்ள பெண்ணுக்கு மாணுக்கு நாதன்
பெருத்த சிவனேகாண் பெண்ணே - கருத்துனக்கென்

---

௪௩0. ஈரெண் கலையோன் - சந்திரன். இம்மகளிர்க்குரிய கலைகள் அறுபத்துநான்கென்பதை, மு ணீ. உ-ஆம் அடிக்குறிப்புரையாலுமுணர்க.

௪௩௧. அநங்கனுகிய அதிகாரி.

௪௩௨. முன்னாள் - திருத்தேர்ப்பவனியினது முதனாளில்.

௪௩௫. மாறானமை - மோகினியாகிவந்து தழுவினமை. சேயிழையான்- [திருமால்.

௪௩௬. முகமிழ்வான்-பிரமன். ௪௩௭. சந்திரன், சூரியன், இந்திரன்.

௪௩அ. பின்மதன், யமன், அக்கினி.

(பி - ம்.) [1] 'ஆய்ந்தாள்' [2] 'அநங்கனதி காரியிருந் தந்தரங்க போகந்'

௪௪௦. சொல்லென்ற போதே சுடுதென்ற லேதென்று
ளல்லென்ற பாவிக் ககப்பட்டாள் - கல்லால்

௪௪௧. விரவிதேர் வந்தாலு மெல்லியலீர் நம்மூர்க்
கிரவிதேர் வாராதிங் கென்றாள் - கரதலத்தி

௪௪௨. லன்று [1]திருவிளையாட் டாடினாள் கண்புதைத்த
தின்று மூளதோ விறைக்கென்றாள் - கொன்றைக்

௪௪௩. கிணைவிழியின் முத்துகுத்தா ளெய்யாதே யென்று
கணைமதனைத் தாழுங் கதைபேர் - லணைமேல்

௪௪௪. விழுந்தா ளெழுந்[2]தஞ்சு வேதாவின் கற்பங்
கழிந்தாளிற் கங்குல் கழிந்தா . ளெழுந்தாள்பி

௪௪௫. ணேனைக் கருங்குழலீ ரின்றைக்கெவ் வாறுபெரு
மானைப் பிடிக்க வகையென்றாள். - கானக்

௪௪௬. குழலிலே கண்ணிவைத்தாள் கொங்கையில்வா ரிட்டாள்
விழியை[3]வலை யாய்த்திரைய வீசினாள் - பொழுதுணர்ந்து

௪௪௭. நின்றாள் வழிநோக்கி நிற்பா [4]ணிலையறியச்
சென்றாடு தீர்த்தன் சிராப்பளியான் - கன்றாப்பூ

௪௪௮. ரொள்ளிய தாணு [5]வொருதாணு பாலாழிப்
பள்ள னயனெழுந்த பாகத்தான் - றள்ளித்தன்

௪௪௯. குன்ற மிடந்தவனைக் கொல்லாமற் பாரிடந்த
பன்றி சபதம் [6]பரிகரித்தா - னன்றறியாப்

௪௫௦. பாணனிடத் தொன்றியருட் பாணனைக்காத் தான்வடநூற்
பாணனியாழ்ப் பாணன்பண் பாடினான் - சேனைகரா

---

௪௪௧. விரவி - விரவியவர்.

௪௪௨. கண்புதைத்தது - உமாதேவியார் திருக்கண்புதைந்த திருவிளையாடல். இச்சரிதையை, காஞ்சிப். திருக்கண்புதைத்த படலத்தாலுணர்க.

௪௪௫ - ௬. பெருமான், குழல், கண்ணி, வார் இவைகள் சிலேடை.

௪௪௮. தாணு - நடுதறி; ஸ்வாமியின் திருநாமம்; "கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே" என்பதனாலுமுணர்க; திருநா. தே. பாலாழிப் பள்ளன் - பாற்கடலில் துயில்பவராகிய திருமால்.

௪௪௯ - ௫௦. நன்றறியாப்பாணன் - ஏமநாதன். அருட்பாணன் - பாணபத்திரர். வடநூற்பாணன் - வடநூற்புலவர். யாழ்ப்பாணன் - திருநீலகண்டயாழ்ப்பாணர்.

(பி - ம்.) 1 'திருவிளையாட் டானநாள் கண்புதைப்பது'. 2 'அஞ்சி வேதாவின்' 3 'வலை யாய்த்திரைய விட்டாள்' 4 'நிலையறிவான்' 5 'ஒருபாலன் பாலாழி' 6 பரிகரித்தான் மன்றேறி'

சருக. னப்பாலைக் கப்பாலா னப்பாலற் கேவலைவா
ஷிப்பால னண்டநிறுத் தெண்ணைகையான் - [1]முப்பாலா

சருஉ. முத்தியூரன் முத்தியான் [2]மூத்தா வணமகிழ்வான்
மத்தியா ன்க்கதிரின் வைகுவான் - பத்தி

சருங. யரிச்சந் திரனை யருச்சுனனைத் தன்கண்
கரிச்ச பகீரதனைக் காத்தான் - றரிச்சு

சருச. மரிச்சவரை யென்று மரிப்பியா னண்ட
மரிச்சரிச்ச தூளே யணிவான் - விரிச்சிருவர்

சருரு. பாடுஞ் செவியானீ பரத்தையடை யார்செவியா
ஞடுஞ் செவியா னருட்செவியான் - காடணுகிப்

சருசு. பன்னியர்கள் கூறை பறித்தான் பசுங்கனக
மின்னியநற் றேரேறி மேவினன் - முன்னிவளுந்

சருஎ. தானை கொடுநடந்து தாக்கினள் காளத்தி
யானை வலையிலகப்படுமோ - வானமுய்ய

சருஅ. வெம்புநர கேசரியை வெள்ளுகிரி னலள்ளுஞ்
சிம்பு ளொருவருக்குச் சிக்குமோ - வம்புதெரி

சருகூ. வெஞ்சாப வேடன் விழிபறித்தே [3]யுட்புகுத்தும்
பஞ்சா னனந்தான் பயப்படுமோ - கஞ்சநறும்

சசுo. பூவிற் புலிநகத்தன் பொற்கைநகத் தாலுறக்கு
மாவிற் புலியொருவர்க் கஞ்சுமோ - நாவிலிவள்

சருக. அப்பாலனை - திருவிரிஞ்சைத் தலத்திலிருந்த சிவசர்மாவென்னும் ஆதிசைவச்சிறுவன்; இவனுக்குச் சிவபெருமான் வளைந்தருளியதைத் திருவிரிஞ்சைப்புராணம், ...பாலனுக்குத் திருமுடிவளைத்த சருக்கத்தாலுணர்க.

சருக - உ. முப்பாலாம் முத்தி-சாலோகமுதலிய பதமுத்திகள்; முத்தி - பரமுத்தி.

சருங. 'தன் கண்கரிச்ச' என்றது தவத்தால் வருந்தியதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

சருச. மரிச்சவரை - மரித்தவரை. இருவர் - கம்பளர், அச்சுவதரர்.

சருரு. பரத்தையடையார் செவியான்-முத்தியையடைவதற்கு உரிமையில்லாதவர்களால் ஜபிக்கப்படாதவர். செவி = செவ்வி - அழகு, சமயம். காடு - தேவதாருவனம்.

சருஎ. தானை - சேனை, ஆடை.

சசுo. பூவிற் புலி - தாமரைப்பூவிற்பொருந்திய பிரமதேவர். உறக்கும் - கிள்ளும். ஆவிற் புலி - சிவபெருமான்.

(பி - ம்.) [1]'முப்பாலான்' [2]'முத்தா எனைமகிழ்வான்': மூன்று திருவடிகளையுடைய பிருங்கிமுனிவனை மகிழ்பவர். [3]'உட்புகுத்தப்', 'உட்கொண்ட'

சகூக. பண்கலைகற் றுண்டோ பயமுறுத்தப் [1]போய்ப்பயந்தா
டன்கலையுந் தோற்ற டரங்கித்தாள் - புன்கலைகள்

சகூஉ. போலே பெருமானும் புன்முறுவல் செய்ததேர்
மேலேக மற்றை விழாவீதிப் - பாலொருத்தி

தெரிவை.

சகூங. யக்கமல வேதா வழகம்பு ராசியிலே
தக்க மதிமந் தராநட்டி - மிக்க

சகூச. கரணவடம் பூட்டிக் கலையாற் கடையத்
திருவவதா ரஞ்செய் தெரிவை - சுருதிபணி

சகூரு. நங்கயிலைக் குன்று நறைக்காந் தளும்மனைய
செங்களபக் கொங்கையாள் செங்கையா - ளிங்கிதவேள்

சகூசூ. [2] வில்லி னிவர்நாரி மென்கதலித் தண்டனைய
வல்லி யுரோமத்தாள் வாமத்தாள் - சில்பொழுதி

சகூஎ. லல்கு மிமையோ ரமுதுஞ் சிவனமுது
நல்குமத ரோட்டத்தா ளூட்டத்தாள் - புல்காமல்

சகூஅ. வண்டகலுஞ் சண்பகமு மாயோன் வலம்புரியுங்
கண்டனைய தூண்டத்தாள் கண்டத்தாள் - வெண்டரளச்

சகூகூ. சேர்திக் கழையெனவே [3]சூதக் குழையெனவே
சாத்திக்குந் தோளினா டாளினாள் - சீதளித்த

சஎ0. நீண்மண் டிலத்து நிலாவு மிருளும்போற்
கேழ்மந்த காசத்தாள் கேசத்தாள் - சூழ்மணியின்

சஎக. பைக்கொண்ட மாதனையும் பங்கயமு மென்றுலகோர்
கைக்கொண்ட தந்தத்தாள் கந்தத்தாள் - செய்க்குன்

சஎஉ. மடையோதி மப்பெடைக்கும் வஞ்சிக் கொடிக்கு
மிடையா நடையா ளிடையாள் - படைமதனால்

சஎங. வாசித்தார் கொங்கைகளே வாசித்தார் கூந்தலுக்கு
வாசித்தார் கொய்பூ வனத்திலே - தூசினிடை

சகூக. உண்டோ - பயன் உண்டோ. தன் கலையும் - தனது ஆடையையும்.

சகூசூ. நாரி - வண்டு. வாமம் - தொடை.

சகூஎ. சிவனமுது - விடம். சகூஅ. தூண்டம் - மூக்கு.

சஎக. கந்தம் - மணம். சஎஉ. இடையா - பின்னிடாத.

சஎங. கொங்கைகளே மணக்கச்செய்த மகளிர். வாசித்தார் = வாசிகைத் தார் - கோக்கும் மாலைகளுக்குரிய பூ.

(பி - ம்.) [1]'போய்ப்புகுந்தாள்' [2]'வில்லின் வரிநாரி' [3]'சூதத்தளிரெனவே'

சஎச. கண்டு கொடிகள் கடிது மரமேற
வூண்டு விழியின் [1]மறைவெய்தத் - தொண்டையிதழ்

சஎரு. தன்னை யுற நோக்கித் தத்தை முகஞ்சிவப்பக்
கன்னி மயில்[2]வெருவிக் கண்பரப்ப - வன்னமுலை

சஎசு. வற்கண்டு கூட்டமிட [3]மஞ்சரிகள் கண்டனைய
சொற்கண்டு நைந்துகனி சோர்ந்துவிழ - நிற்குங்

சஎஎ. கிளைத்தோளைக் கண்டு கிளைவளைய மூரன்
முளைக்கே முலைகண் முகிழ்ப்ப - வளைக்கடகப்

சஎஅ. [4] பாணித் திரள்கண்டு[5]பல்லவங்கள் கை குலைப்ப
மாணிக்கப் பீடத்தில் வந்தேறி - நீணிலத்தி

சஎகூ. லஞ்சு மவற்றையெலா [6]மஞ்ச லெனவழைத்து
வஞ்ச வசந்தனைநீ வரவென்று - விஞ்சியவென்

சஅ0. ஞசை யுரைபோ யருட்கயிலை யார்க்கென்ன
மாசுணமுண் டஞ்சுவேன் மற்றென்னப் - பூசலிடுங்

சஅக. கோகிலத்தை யேகென்னக் கோகிலமு மும்பர்கோன்
மாகுயிலாய்ப் பட்ட வகைசொல்ல - மோகத்தை

சஅஉ. யிட்டமீதோ போ யிசைபென்ன மற்றவனுஞ்
[7] துட்ட நயனஞ் சுடுமென்னக் - கிட்டிமால்

சஅங. வண்டு பகரென்ன வண்சிலந்தி நூல்பிணிக்கி
னண்டி விடுவிப்பா ராரென்னத் - தண்டலையிற்

சஅச. [8] பூவைகா ளன்றில்காள் போமென்ன வேடனுளன்
பாவையுறி யாயோ பகரென்னக் - கோவித்து

சஅரு. மாங்குயிலின் மெய்கருக வண்டு பொறியுண்ண
[9] தேங்கன்றில் பூவை [10]சிறையெய்த - [11]வேங்கித்

சஅசு. துரத்து[12]மிளங் காற்றுழலக் கூறைகொளும் பஞ்ச
சரத்தனரு வாகச் சமித்துத் - திருத்திழையீர்

சஎசு. மஞ்சரிகள் கூட்டமிட.

சஎஎ. கிளை - மூங்கில். முலை - முல்லைக்கொடி.

சஎகூ. வசந்தன் - தென்றல்.

ப (பி - ம்.) 1 'மறையெய்த' 2 'வெரீஇற் கண் புதைப்ப' 3 'மஞ்சரியைக் கண்டளகம்' 4 'பாணித் தளிர் கண்டு' 5 'தலைய' 6 'அஞ்சலென நிறுத்தி' 7 'சுட்டநயனம்' 8 'பூவைகா ளன்பர்பாற்' 9 'தேங்கணத்திற் பூவை திரையெய்த' 10 'பூவை திரண்டோ' 11 'ஓங்கித்' 12 'இராங்கால் சுழல'

௪௮௭. பொல்லா மரத்தின் பொழிலைத் துறந்துபோய்க்
கல்லா லடியதனைக் காண்பேமோ - நல்லபணி

௪௮௮. மத்தகத்தின் மீதிலே மாணிக்க மிட்டவர்க்கு
[1] முத்தமிட நாமு முயல்வேமோ - பத்திநூல்

௪௮௯. கீரனை வைக்கொண்டு கேட்டார் தொடைநமது
கீரனா வைக்கொண்டு கேட்பேமோ - தாரணியி

௪௯௦. லவ்வே தனைநினைந்தா ளையரே யாசையெனு
மிவ்வே தனைநினையீ ரென்பேமோ - செவ்வேயாய்

௪௯௧. மெச்சிமவான் றன்மகளார் வேந்தைமடலெழுதிப்
பச்சிமவா சற்படிந்து பார்ப்பேமோ - நிச்சயித்துக்

௪௯௨. காமருவு நீழற் [2]கரைமுகரி நீர்க்கனக
மாமணலிற் கூடல் வளைப்பேமோ - நாமெலாஞ்

௪௯௩. சொல்லீ ரெனவவருஞ் சோகமே னிப்பொழுதே
வல்லீ பவனி வருவரென்னு - மெல்லைக்கண்

௪௯௪. வட்டக் குடையநந்த [3]மாமன் மகத்திமையோ
[4] ரிட்டத் தினைக்கெடுத்தா ரென்றூட - முட்டத்தன்

௪௯௫. [5] ஏத விழியென்று சீர்ப்பதத்தை முன்பணியுஞ்
சோதி மலரைச் சுமப்பானும் - போதிலே

௪௯௬. [6] தங்கித் தனது தலையென்று பிச்சைகொளுந்
[7] துங்கக் கலத்தைச் சுமப்பானுஞ் - [8]செங்கையிலே

௪௯௭. யாபரணந் தன்னை யருளிற் சுமப்பானுந்
தாபதரும் போற்றத் தடந்தேரிற் - பூபரண

௪௯௮. குண்டலத்தான் [9]சைலங் குடிகொண்டா னோர்மூன்று
மண்டலத்தான் மூவிரண்டு மண்டலத்தான் - [10]கண்ட

---

௪௮௮. மத்தகம் - தலை. முத்தமென்பது சிலேடை.

௪௮௯. கீரம்-கிளி ௪௯௦. வேதனை - பிரமனை, துன்பம்.

௪௯௧. டச்சிமவாசல் - மேற்குவாயில். ௪௯௨. கூடல் - கூடற்சுழி.

௪௯௫. சுமப்பான் - திருமால். ௪௯௬. சுமப்பான் - பிரமன்.

௪௯௭ - ௮. பூபரண குண்டலம் - ஆதிசேடனாகிய குண்டலம்.

௪௯௮. சைலம் - ஸ்ரீசைலம்.

(பி - ம்.) 1 'முத்தமிட்டு' 2 'கனமுகரி' 3 'மாசிமகத்து' 4 'இட்டத்தினி தெடுத்தார்' 5 'சீறவிழி யொன்றிடந்து சீர்ப்பதத்தி லேயணியுஞ்' 6 'தங்கிக் கிடக்குந் தலை', 'தங்கித் தனக்குத் தலையென்றே' 7 'துங்கக் கமலஞ் சுமப்பானும்' 8 'செங்கையினில்' 9 'சைவஞ்' 10 'கண்டச்'

சகூகூ. சலந்தரனைக் கொன்ருன் சதாசிவனுய் நின்ரு
ஞலந்த [1]வடியாரை யாள்வான் - பலநிதருநற்

ரு௦௦. காளகண்டன் விண்ணோர்கள் கண்டன் சசிகண்ட
னீளகண்டன் கண்ணின்றி நெற்றியான் - கீளுடையான்

ரு௦க. பூளை [2]யணிசடையன் போற்றிமால் பூசிக்க
வாளையுமி ழாழி வழங்கினே - ஞளுந்

ரு௦உ. திடத்தொடுவந் தானிவளுந் தேருக்குத் தேரும்
வடத்துக்கு நேரே வடமுங் - கொடிக்குக்

ரு௦௩. கொடியுங் கொடுவந்தாள் கும்பமெதி ரிட்டாள்
வடிவஞ்சுக் கேயுண்ட மாற்ரு - னிடையிலே

ரு௦ச. யெய்தா னிவளொருத்தி யென்செய்வா ளெய்தவனை
வைதாள் சிவன்கண்ணை வாழ்த்தினுள் - கைதா

ரு௦ரு. னயர்த்தாள்பொன் பூண்டா ளவர்மேனி தீண்ட
வியர்த்தாள் பெருமூச்சு விட்டா - ளுயிர்த்தா

ரு௦சு. டருமமுரைத் தீரென்ருள் சார்ந்தாரைக் [4]காத்தார்
விருதுவிடா தேமயிலே மீட்டார் - தெருவகல

பேரிளம்பெண்.

ரு௦எ. மண்ணரசர் விண்ணரசர் மாற்றரசர் போற்றுபெரும்
பெண்ணரசெ லாம்பணியும் பேரிளம்பெ - ணண்ணி

ரு௦அ. யியலு [5]மிசையுளீ ரெண்ணிரண்டுங் கண்டு
மயிலுங் குயிலு மருவாள் - புயலொழுங்கு

ரு௦கூ. தீரத் தெழுதலிலாத் தெண்டிரைபோ லஞ்சனங்க
[6]ளோரத் தெழுதாத வொண்கண்ணுள் - சேரத்

ரு௦௦. விண்ணோர்கள் கண்டன் - தேவர்களைச் சிக்ஷித்து நடத்துபவர். நீள் அகண்டன். கீள் - இலங்கோடு.

ரு௦௩. சுக்குண்ணல் - பொடியாதல். மாற்ருன் - மன்மதன்.

ரு௦சு. விருது - சார்ந்தாரைக் காத்தாரென்னும் சிறப்புப்பெயர்.

ரு௦அ. இசையுள் ஈரெண்ணிரண்டு - முப்பத்திரண்டு இராகம்.

(பி - ம்.) 1 அடியவரை' 2 'அணியன் புருடமான் பூசித்தான், காளைய னன்பகலாக் கண்ணினன்', புருடமான் - புருஷமிருகம். சிவபெருமானைப் புருஷமிருகம். பூசித்துப் பேறுபெற்றதலம் திருமழபாடி; இக்கதையை அத் தல புராணத்தாலுணர்க' 3'சிக்கே யுண்ட, சுக்கேயிட்ட' 4'காத்த' 5'இசையுமீ ரெண்ணிரண்டும்' 6'ஓரத் தெழுதலிலா'

௫௧௦. திருத்தி யெவர்க்குஞ் செவிபொருந்த விண்ணோ
ரருத்தி யசனவச னத்தா - னொருத்தி

௫௧௧. முலைவளைத்த மார்பர்க்கோ முன்னிற்பே னென்று
தலைவளைத்து நின்றபடி தானோ - [1]சிலைவட்டத்தா

௫௧௨. ரெம்மலையுந் தாழ்வா ழிக்கயிலை யைத்தாமுஞ்
செம்மையுட னேவணக்கஞ் செய்தவோ - தம்மி

௫௧௩. லுருக்கமறக் காணிக் குடன்[3]பிறந்த மல்லா
னெருக்கியுடன் சாய்ந்த நிலையோ - செருக்கி

௫௧௪. வரிவண் புளகமலையான போதே
சரிவுந் தகுமென்று தானோ - [4]தெரியாதார்

௫௧௫. பொய்யென்பா ரிவ்விடையைப் பொய்யோமெய் யோவென்று
பையவிறங்கி யெட்டிப் பார்த்தவோ - மெய்யா

௫௧௬. [5]மிடையொடியு மிங்கே யிருக்கொணா தென்று
[illegible]டியி விடந்தேடும் பண்போ - நடுவே

௫௧௭. யெழுகளியர் வாழ்வி லிறுமாந்தார்க் கவ்வாழ்
வொழிய முடிவளைத்தற் கொப்போ - விழியினுற்

௫௧௮. [6]சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து பின்னிடைந்த
வெங்கும்ப மாவின் விகாரமோ - பொங்கப்

௫௧௯. பொருப்பை வளைத்தானைப் போர்பொருவே மென்று
விருப்பு[7]லகோ டாகின்ற வீறோ - மருப்பானை

௫௨௦. யுற்றிறைஞ்சு மாகண் டடைவளைத்த வோவென்னச்
சற்றிறைஞ்சி நின்ற தனதடத்தாள் - கற்றைக்

௫௨௧. கரிய குழற்கிரண்டு கன்னியரே சேரு
மிருகழலே சூடுமல ரென்றுஞ் - சரிவுறினு

௫௨௨. மற்புதமாங் கொங்கைக் கடலானை பூசித்த
பொற்புடைய மேனியே பூணென்றுஞ் - சொற்பதத்தி

௫௨௩. னந்தா விளக்கெனவே நக்கீரர் சொன்னதிரு
வந்தாதி யேகா தணியென்றும் - புந்தியுடன்

---

௫௧௦. விண்ணோரசனம் - அமுதம். ஒருத்தி - உமை.

(பி-ம்.) [1]'சிலைவடத்தால்' [2]இக்கயிலைக்குத்' [3]'பிறந்தோனென்று' [4]'தெரியாத' [5]'இடையு மிடையிங்கே' [6]சிங்கத்தைப் பார்க்கச் சிறிதிழிந்து செல்லாத' [7] உலகோடாகின்ற'

ருஉச. மெய்க்காளன் பூசித்தார் மேற்சா ளரந்தொழுகை
கைக்கா கியகங் கணமென்றாந் - திக்கெலா

ருஉரு. மின்னுதற்குச் செய்கோயில் வெள்ளிவட்டி னன்னீரே
தின்னுதற்குச் சிந்தூரந் தானென்றும் - பன்னுதற்கு

ருஉசு. [1] வான்சிலம்பி பூசித்தார் வண்சிலம்பைச் சூழுவதே
தேன்சிலம்பு பூந்தாட் சிலம்பென்று - மூன்சுவைத்தார்

ருஉஎ. நற்பணிகள் செய்வதுவே நம்பணிக ளாமென்றும்
பொற்பணிகள் பூணாத பொற்பினாள் - கற்பகத்தி

ருஉஅ. னேடலங்கு மாலை யிளம்பாளைத் தேமாலை
நீடரங்க முத்த நிலாமாலை - யாடரங்கிற்

ருஉகூ. சோதி வயிரச் சுடரின் றவிசேறித்
தாதி யொருத்தி தனைநோக்கி - வேதிகையிற்

ருகூO. சந்தமாப் பன்மணிகளுடன்முன் பரப்பென்ன
வந்த மணிகளவைபரப்ப - முந்தி

ருகூக. நிறைகூ டலைவளைத்தா னீலத்தைக் கண்டா
ளிறையோன் களங்கண்டே னென்றாள் - பிறகினிய

ருகூஉ. செய்பவளங் கண்டா டிருமேனி கண்டதுபோ
லும்பர்பிரா னாழகை யுன்னினாள் - கொம்பனையாள்

ருகூங. பச்சைதனைக் கண்டாளோர் பாதியையென் போல்வார்க்கு
வச்சவடி வோவென்று வாழ்த்தினாள் - ளிச்சை

ருகூச. வயிரத்தைக் கண்டாள் வயிரத்து ணெங்க
ளுயிருக்குச் சார்பென் றுரைத்தா - ளயர்வுடனே

ருகூரு. முத்தைக்கண் டாளிதுவேய் முத்தோவென் றாளயலா
ரெத்தைக்கண் டாயெனவே [2]யேசினாள் - ரத்தனையுங்

ருகூசு. காணச் செழுந்தென் கயிலாய மாமலையா
னணிச்செம் பொன்முகரி யாற்றினான் - வாணி

ருகூஎ. யரிபிரமர் மேற்றும்புரி யாற்றூர்நன் னாட
னுரியதிருக் காளத்தி யூரான் - வரியளிகள்

ருஉசு. வண்சிலம்பு - வளவியமலை.

ருஉஅ. மாலைகள் ஆடுகின்ற அரங்கு.

ருகூங. ஓர்பாதியை - வலப்பாதியை.

ருகூ-கூO. இக்கண்ணிகளில் மலைமுதலியதசாங்கங்கள் கூறப்படுகின்றன.

(பி - ம்.) 1 'வான்சிலம்பி' 2 ஏசினாள்'

௫௩௮. கூடிவிளை யாடுதிருக் கொன்றைச் செழுந்தாரான்
பாடியரால் வேதப் பரியினு - ளாடினவிர

௫௩௯. யாதரிக்கு மொற்றைமருப் பஞ்[1]சந்தி யானையான்
மேதினியை யுண்ட விடைக்கொடியான் - மூதண்டஞ்

௫௪௦. சென்றதிரக் கம்பிக்குந் தெய்வ முரசுடையா
னன்றுதிரு நீலகண்ட ராணையான் - மன்றற்

௫௪௧. கரந்தையான் செங்கனகக் கல்லா லடியான்
சுரந்தவன்பர் நெஞ்சத் துணைவன் - வரந்தருவா

௫௪௨. னத்துவிதன் சுத்த [2]னருளாம்பெண் ணோர்பாகன்
வித்துவித மின்றி விளைவிப்பா - னத்தனைக்கு

௫௪௩. மான்பகுதி யாங்கார மாவிந்து நாதாந்தத்
தான்பகுதி யாயுயிரா யுள்ளுறீஇத் - தேன்பா

௫௪௪. யனந்தவித நாம னனைத்துலகும் பெற்றான்
[3] வனந்த சராசரத்தில் வாழ்வா - னினைந்தடியார்

௫௪௫. பாடவிரந் திட்டான் பசியாற்றி னான்சந்தா
யோடியுழன் றான்புறம்புக் குள்ளானான் - வாதி

௫௪௬. முதலைவாய்ச் சேயழைத்தான் மூங்கைகவி கொண்டான்
குதிரைநரி யாக்கிக் கொடுத்தான் - மதுரையிலே

௫௪௭. கூனகற்றி னான்வெங் கொதிப்பகற்றி னானங்கி
தானகற்றி னான்கற்பந் தள்ளினு - னினர்களை

௫௪௮. யேடேற்றி வன்கழுவி லேற்றினான் கற்புணையைக்
கோடேற்றி நீற்றறைக் குளிர்வித்தான் - வீடேற்றி

---

௫௪௩. மான் - மகத்தத்துவம். ௫௪௫. சந்தாய் - தூதாகி.

௫௪௬. சிதம்பரத்திலிருந்த நாதசன்மாவென்பவருடைய நூல்களைத் திருடிய பீமனென்பவன் அவராற் சபிக்கப்பெற்று ஊமையாகிப் பல இடங்களிலு மலைந்துவருந்தித் திருப்பருப்பதத்திருந்த உரோமசமுனிவர் கட்டளையின்படி இத்தலத்தையடைந்து சிவபெருமானை வழிபட்டு மூலத்தானத்திற்குத் தெற்கே யுள்ள சக்திக்ஷேத்திரத்தில் சிவலிங்க ப்ரதிஷ்டைசெய்து பூசித்து வாக்குண்டாகப்பெற்றுச் சிவபெருமானையும் ஞானப்பூங்கோதையையுந் துதித்து உய்ந்தன னென்பது புராணவரலாறு; ஷை ஸ்துதி மூகஸ்துதியென இக்காலத்து வழங்கும்.

௫௪௮. கோடு - கரை. நீற்றறை - நீற்றறையை.

(பி - ம்.) [1] 'அஞ்சந்தி யான்றிதியான்' [2] 'அரிதாம்பெண்' [3] 'அநந்த சராசரத்தி லாவான்'

௫௪௯. யீடேற்று வான்புழக்க வீருகத் தன்பதியின்
மாடேற்று வான்கட்டு வாங்கத்தான் - கோடை

௫௫௦. வசந்தா டலிதழைத்த வாருய்ச் சிவந்த
[1] பசந்தாடி யின்னரையின் பந்தி - யசைந்தாடப்

௫௫௧. பூவுலகெல் லாம்புகழப் பொற்பூவி னன்மாரி
தூவத் திருத்தேர்மேற் றோன்றுதலு - மாவலாற்

௫௫௨. கூட லொளிந்தோடிக் கும்பிட்டாள் போகாதே
[2] நீடு மணித்தேரி னில்லென்று - மேடரிய

௫௫௩. வள்ளலே தெய்வ மலைக்கொழுந்தே மாமணியே
தெள்ளமுதே தேனே செழும்பாகே - யுள்ளத்

௫௫௪. தொளிவிளக்கே நான்மறைக ளோலமிடுங் குன்றே
தெளிபொருளே தொல்லைச் சிவனே - வெளிவெளியே

௫௫௫. காலக் கடைத்தனியே கண்ணேயென் காட்சியே
யாலைத் திருக்கூத்தே வாரணமே - ஞாலமே

௫௫௬. பல்லுயிர்க்குந் தாயே பசுபதியே [3]பல்லுயிர்கள்
செல்லிடமே யெல்லோர்க்குஞ் செல்வமே - நல்லுறவே

௫௫௭. பாலே [4]பழமேநூல் பாடும் பரங்கருணை
யாலே விளைவிளைவே யாதியே - மூலமே

௫௫௮. யாரா வமுதே யடியேன் மனமுனது
பாரா முகந்தனக்குப் பற்றுமோ - தீராமற்

௫௫௯. சார்ந்தாரைக் காத்தார்மெய்த் தன்மமோ வன்மந்தா
னேர்ந்தாரைத் தள்ளிவிட னீதியோ - சோர்ந்து

௫௬௦. மழைத்தவிழி நீரிலே வாடினேன் பாரீ
ரழைத்தெமைவாழ் விக்குமரசே - யுழைத்தடக்கை

௫௬௧. யையரே யும்மைப்போ லாக மெலும்பானேன்
வெய்ய வடிவில் விடபரனே - யையம்புக்

---

௫௫௦. சிவந்த - சிவந்தநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள், பசந்தாடி - பச்சைநிறமுள்ள அசைந்தாடு மாலைகள். நரை - சாமரை.

௫௫௨. கூடல் - கூடற்சுழியிழைத்தலை.

௫௬௧. ஐயம்புக்கு - பிச்சைக்குப் புகுந்து, ஐந்து பாணங்களுக்கு.

(பி - ம்.) [1]'பசந்தாடியின் னிரையின் பந்தி' [2]'நீடுதிருத் தேர்மேல்' [3]'பல்லுயிருஞ் செல்லிடமே' [4]'பழமே பரமே'

௫௬௨. கோடி யுழன்றே னுமையே நினைவானேன்
கூடி யணையாக் குணங்கண்டீர் - வீடி

௫௬௩. லலைப்பொன் முகரியிலே யாடுவீ ரிந்த
மூலைப்பொன் முகரியிலே மூழ்கீர் - கலைத்தெளிவை

௫௬௪. வெண்பாவைக் கீந்தொருவன் வெண்பாவைக் கைக்கொண்
கண்பாவை துஞ்சக் கனிந்தருளீர் - பெண்பாவி [டீர்

௫௬௫. [1] யிவ்வேட நண்ணி யிணைவிழிமேல் வைத்தானு
மவ்வேடன் போலருளுக் காகாதோ - மெய்வேட

௫௬௬. ஞானப்பூங் கோதைக்கு நாயகரே யிப்புவனி
மானப்பூங் கோதையரை வாட்டாதோ - தேனக்கு

௫௬௭. வண்டார் குழலார் மணவாள ரேயுயிரை
வெண்டார் குழலாக்க வேண்டுமோ - தொண்டனோர்

௫௬௮. தாழுபய மென்னச் சலதியிலே காத்தநீர்
காம பயமெனக்குக் கற்பித்தீர் - மாமையுயி

௫௬௯. லிச்சைத்தீ வெம்மை யிருக்கவே யென்னுளிந்தக்
கொச்சைத்தீ யைக்கையிற் கொண்டீரே - பச்சைநிற

௫௭௦. நீலிக் குறவாணி நிட்டூர மோகொன்றை
பாலிக்கி லீரிதென்ன பாவமோ - சால்வறம்

௫௭௧. பூண்ட திரு [2]மேற்பூச்சைப் பூசநினைந் தேனோதான்
[3] வேண்டுமணி மேனி வெதும்பவோ - வாண்டகையே

௫௭௨. யாண்டருளீ ரென்பாளை யாண்டருளா தப்படியே
சேண்டரணி மாதர் திசைமாதர் - நீண்ட

௫௭௩. திரைமடவார் பூமடவார் தெய்வ மடவார்
வரைமடவார் நாக மடவார் - தரைமடவார்

௫௭௪. ரெல்லாரு மால்கொண் டிறைவா வெனவிறைஞ்சச்
செல்லா டகக்கிரணத் தேரேறிக் - கல்லாலி

---

௫௬௪. ஒருவன் - நக்கீரர்.

௫௬௭. வெண்டு - மரங்களின் உள்ளீட்டைப்போக்கும் ஒருவகைநோய். தொண்டனோர் - திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

௫௬௯. என்னுள் இருக்கவே. கொச்சை - இழிவு.

௫௭௧. நினைந்து ஏனோதான்.

௫௭௩. நாகம் - நாகருலகம்.

(பி - ம்.) 1 'இவ்வேடு மன்றி' 2 'மேற்பூச்சு'. 3 'வேண்டி'

௫௭௫. ணத்தன் சதுமுகன்மா லாயிரங்[1]கண் ணுன்மணிமான்
சித்திர சேனன் சிவகோச - ன்த்திசிலே

௫௭௬. வேடன் சிலந்தியிரு மெல்லியலார் நக்கீரன்
சே— ன்ன ந்த சிவபிரா - ணுடல்

௫௭௭. விருதுகட்டுஞ் [2]சோதி விடங்கன்மால் வெள்ளை
யெருதுகட்டுங் காளத்தி யீசன் - சுருதித்

௫௭௮. திலகனபி ர—ஞ் செறிவீதி தோறு
மூலகறியப் போந்தா னுலா.

திருக்காளத்திநாதருலா முற்றிற்று.

விருத்தம்.

"மருப்படிக்கொண் டெழுமுலையா ரெண்ணிறந்தார்
வயிற்புக்கு விருந்து நெஞ்சே
கருப்படிக்கா லருந்தியெனக் களித்தெழுபே
ரன்பினெடுங் கவின்கா ளத்திப்
பொருப்படிக்கீழ்க் கண்ணப்ப ரருளவேட்டம்
புரிகாற்பொன் னடியித் தூண்ட
செருப்படிக்கீழ்ச் சிறுமணலாய்க் கிடவாத
தீவினைக்கென் செய்கு வோமே."

வெண்பா.

"சிலந்தியொடு காளனத்தி திண்ணர்தமை யாண்ட
நலந்திகழுங் காளத்தி நாதா - அலர்துஞ்
சகமயக்கந் தீரேனுன் றுண்மலரை யுன்னி
அகமயக்கந் தீர அருள்."

---

௫௭௮. அபிராமம் - பேரழகு.

(பி - ம்.) 1 'சண்ணுன் கலைமரீன்' 2 'வீதி விடங்கனும் வெள்ளை' 3 'அபி
ராமன்'